

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika“ dołącza się co tydzień „TYGODNIK SPORTOWY“.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 29/30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Groblowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 3.15 zł. miesięcznie, 9.45 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.54 zł. miesięcznie, 10.61 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 7.15 zł., za granicę 9.65 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczanie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, 699, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 51.

BYDGOSZCZ, niedziela dnia 2 marca 1930 r.

Rok XXIV.

M. Lempicki.

Na marginesie zakończonych dyskusji budżetowej.

II.

(Ciężka sytuacja gospodarcza a niemożność obniżenia podatków. — Rola przedsiębiorstw państwowych. — Programy i hasła. — Niedomagania polityczne i moralne. — Akcja antykatoicka. — Wynarodowienie żywiołu polskiego na Kresach. — Kasy Chorzych. — Podsiuch telefoniczny. — Konkluzja).

Nie mniej od cyfr budżetu, zasługują na uwagę kwestie ogólnego znaczenia, poruszane przy rozprawie budżetowej. Jest bowiem ta rozprawa pewnego rodzaju rachunkiem sumienia państwowego; ujawnia niedomagania życia: gospodarcze, polityczne, moralne, oraz ich przyczyny i oczywiście dąży do wskazania środków zaradczych. Pod tym względem, dyskusja tegoroczna dała cały szereg trafnych uwag, myśli głębszych i życzeń pobożnych, których stopniowa realizacja niewątpliwie państwu pożytek przyniesie. Postaramy się je tu streścić.

Zasadniczym tłem dyskusji budżetowej była świadomość, że sytuacja gospodarcza jest niezwykle trudna, cięższa, niż była kiedykolwiek, jak to zaznaczali na wysigci przedstawiciele rządu i Sejmu. Na czoło zagadnień gospodarczych wysunęła się kwestja rolnicza; przede wszystkim trzeba ratować rolnictwo — takie było wspólne wszystkich hasło. Zniżka cen płodów rolniczych osłabia zdolność nabywczą ludności rolniczej, której mamy przeszło 60%, kurczy rynek wewnętrzny, zagraża przemysłowi. W takich warunkach, oprócz środków specjalnych dla ratowania rolnictwa (kredyty ulgowe, organizacja handlu zbożowego itp.), należałoby wogóle obniżyć podatki, jak to już ma miejsce w niektórych państwach. Tymczasem, według stanowczego oświadczenia Ministra Skarbu, uczynić tego niepodobna, ze względu na niezbędne wydatki państwa i wogóle nie można teraz myśleć o reformie podatkowej. Sejm odrzucił nawet takie skromne propozycje, jak zniesienie czasowego 10% dodatku do podatku przemysłowego lub obniżenie wysokości odsetek za zwłokę w płaceniu podatków — co w rzeczywistości jest lichwą rządową. Pozostaje więc dawne obciążenie podatkowe, które prof. Krzyżanowski oblicza na 30—40% ogólnego dochodu płatników. Do podatków państwowych dołączają się podatki samorządowe; wzrosły one niepomierne w ostatnich latach (co najmniej o 50% od r. 1925) wskutek rozpedu, a raczej gorączki inwestycyjnej, której, za przykładem rządu, uległy samorzady, nie licząc się z posiadaniem środków.

Sytuacja mogłaby się poprawić i można byłoby obniżyć ciężar podatkowy, gdyby się udało zwiększyć rentowność przedsiębiorstw państwowych: koleje, lasy, kopalnie, różne zakłady przemysłowe. Jednak, co do tego punktu, dyskusja budżetowa wykazała zupełne zwątpienie. Generalny referent budżetu, poseł Krzyżanowski nazwał przedsiębiorstwa „wielkim ciężarem naszego gospodarstwa państwowego“, stwierdzając, że żyją one przeważnie ze źródeł pozabudżetowych (pożyczka stabilizacyjna, nadwyżki z lat ostatnich) — a te są już na wyschnięciu. To samo powtórzył referent budżetu Ministerstwa Skarbu,

Sowiety zapowiadają druzgocący opór polskim „militarystom”.

Wystąpienie Senatu polskiego wywołało w Moskwie popłoch.

Moskwa, 28. 2. (PAT). Urzędowe bolszewickie „Izwiestja“ straszczą przemówienie sen. Thuliego pod nagłówkiem „Polscy senatorzy wzywają do wmieszania się do spraw wewnętrznych Sowie-”

„Izwiestja“ stwierdza, że „antysowieckie“ wystąpienie było obstalowane zgóry przez czynniki, żądające wojny przeciwko Sowietaom.

„Izwiestja“ ostrzegają warszawskich polityków, że „taka ohydna nagonka w ościennej właśnie Polsce grozi poważnie pokojowi i jeżeli polscy militaryści ośmielą się wmieszać w sprawy wewnętrzne Sowie-”

Artykuł „Sowremiennika“ nazywa artykuł „Gazety Polskiej“ z 20 lutego wzwaniam do wojny z Sowietaami.

Omawiając depeze z Berlina w sprawie porozumienia polsko-niemieckiego, „Izwiestja“ twierdzą, że jest to najważniejszy problem europejskiej polityki. Ustępstwa Niemiec związane są z dalekoidącym planem antysowieckim.

W dalszym ciągu polemiki przeciwko zarzutom zagranicy co do prześladowania religji, „Izwiestja“ podają ubliżającą w treści i rysunku karykaturę pa-

pieża, błogosławiącego „Morning Post“, oraz wywiad Rykowa z dyrektorem United Press Kinem, zaprzeczającego jakikolwiek ucisk religijny w Sowietach.

Citta del Vaticano, 28. 2. (PAT). Dowiadujemy się, że Ojciec św. wyraził swe apostołskie zadowolenie z powodu głośnego echa, jakim odbił się w całym świecie katolickim jego list o prześladowaniach religijnych w Rosji. Sfery watykańskie podkreślają wybitny udział prasy we wszystkich krajach, nawet niekatolickich w kampanji sumień przeciw nowoczesnemu barbarzyństwu Sowie-”

Ojciec św., broniąc katolików, przeciw którym specjalnie jest wymierzone ostrze prześladowań sowieckich, broni jednocześnie wyznawców innych religji, prześladowanych w Rosji.

Londyn, 28. 2. (PAT). Arcybiskupi anglikańskiego kościoła Canterbury i Yorku ogłosili list pasterski, nawołujący, by w całym kraju we wszystkich świątyniach odprawiono w niedzielę, dnia 16 bm. nabożeństwa i modły za wszystkich cierpiących z powodu prześladowań sowieckich wymierzonych przeciwko ludziom wierzącym.

Gromadzenie się czerwonej armji nad granicą Rumunji.

Bukareszt, 28. 2. Z nad granicy besarabsko-sowieckiej przychodzą alarmujące wieści o gromadzeniu się mas czerwonej armji na terytorjum Sowie-”

nione przez bolszewików celowo, aby nastraszyć Europę. — Uw. red.

Praga, 28. 2. (PAT). „Narodni Politika“ w depezie własnej z Bukaresztu notując pobyt w Rumunji kilku wybitnych osobistości francuskich oraz dziennikarzy, którzy przybyli w związku z pogłoskami o gromadzeniu wojsk bolszewickich na granicy Besarabji, donosi, że dziennikarzom tym miano oświadczyć ze strony oficjalnej, iż nieprawdziwe są pogłoski, jakoby Rumunja miała zamiar odsunąć się od Małej Ententy. Wprawdzie szereg zagadnień rumuńskich nie mieści się w ogólnych ramach Małej Ententy, jak przedewszystkiem kwestja bezpieczeństwa i kwestja interesów gospodarczych; i tak w pierwszym rządzie Rumunja dąży do jeszcze ściślejszego zbliżenia z Polską i do zagwarantowania wzajemnego bezpieczeństwa obu państw poza istniejącymi już gdzieindziej gwarancjami.

Byli ministrowie niemieccy nie będą już otrzymywali emerytury.

Berlin, 28. 2. (PAT) Reichstag w drugim czytaniu przyjął dziś projekt ustawy, regulującej sprawę emerytur ministrów Rzeszy. Na miejsce emerytur dożywotnych ustawa wprowadza pensje przejściowe na okres co najmniej lat 5. Ministrowie, którzy pozostawają na urzędzie co najmniej przez lat 4, a w chwili ustąpienia liczą lat 65, otrzymywać mają emerytury dożywotnie w wysokości najwyższej 12 000 mk. rocznie.

Porozumienie gospodarcze polsko-niemieckie pierwszym krokiem do Paneuropy.

Doniosłe obrady konferencji we Wrocławiu.

(Telefonom od własnego korespondenta).

Berlin, 1. 3. Z Wrocławia donoszą o przebiegu konferencji gospodarczej towarzystw środkowo-europejskich (Mitteleuropäischer Wirtschafts-Tag), gdzie przemawiano o niezbędnej łączności państw środkowo-europejskich, do których zaliczano m. in. również Polskę i Węgry. Ze strony Polski przemawiał profesor Studnicki, który oświadczył, że wspólnota gospodarcza Europy środkowej jest pomimo traktatów z Trianon i Saint Germain oraz pomimo przeciwieństwa polsko-niemieckiego faktem niezbytnym. Tak n. p. wpływa położenie gospodarcze Niemiec w dużej mierze na położenie gospodarcze Polski, Austrii, Węgier i Czechosłowacji. Przez stworzenie bloku gospodarczego może nastąpić pozytywna współpraca gospodarstwa środkowej Europy jako komórki do Paneuropy. Środkowa Europa połączona

powstać może jednak tylko na zasadzie porozumienia się Niemiec z Polską.

W dalszym ciągu konferencji rozważano sprawę traktatów handlowych pomiędzy większą ilością państw niż dwa oraz odczytano z wielkim aplauzem oświadczenie ministra poczt Rzeszy, iż poczta niemiecka zasadniczo godzi się na wprowadzenie do komunikacji pocztowej z państwami środkowo-europejskimi stawek krajowych, o ile zarządzenie to oparte będzie na wzajemności.

Znaczenie konferencji wrocławskiej jest bardzo duże, zwłaszcza w przeddzień zawarcia traktatu handlowego polsko-niemieckiego. Należy jednak przestrzec przed zbyt dużym optymizmem, ponieważ Niemcy wiążą się gospodarczo raczej z Francją, wobec czego Polska musi stworzyć przeciwwagę gospodarczą, łącząc się we wspólny blok z Rumunją i państwami Bałtyckimi. B.

zaznaczając, że pomimo swego uprzywilejowanego położenia (np. pod względem opodatkowania), przedsiębiorstwa państwowe nie mogą stanąć na własnych nogach, wymagają ciągle dopłat ze skarbu i ich „komercjalizacja“ jest tylko fikcją.

Ciężka sytuacja gospodarcza Polski nie jest zjawiskiem odosobnionem: depresja ekonomiczna zapanowała na całym świecie. Nie ulega jednak wątpliwości, że u nas do pogłębienia kryzysu przyczyniły się następujące lokalne czynniki: zbyt wielkie wydatki państwowe ostatnich trzech lat, które były zrobione kosztem nadmiernych ofiar z dochodu społecznego i przeszkodziły ka-

pitalizacji wewnętrznej, a następnie brak programu gospodarczego na dłuższą metę i wahania linii polityki rządowej (stosunek do rolnictwa, przemysłu, kwestja cel itp.)

Ten poważny zarzut bezprogramowości był wysuwany niemal przy budżecie każdego ministerstwa, a trzeba pamiętać, że brak ogólnego programu, oraz szczegółowych, dla rozmaitych dziedzin życia, wywołuje zamęt w stosunkach wewnętrznych i wpływa ujemnie na stosunek zagranicy do Polski. Istotnie, zamiast dokładnie przemyślanych programów, mamy często tylko głośno brzmiające hasła, które nieraz okazują się fałszywymi i zgola szkodliwymi. To wszyst-

ko razem pociąga za sobą w naszym życiu publicznym niedomagania polityczne i moralne natury.

O tych niedomaganiach mówiono dużo podczas dyskusji budżetowej. Wystawiano ideał praworządnego państwa, na który składają się takie elementy, jak bezstronna i sprawna administracja, sąd niezależny, armja wolna od polityki i porównywano ten ideał z rzeczywistością, która znacznie od powyższych wzorów odbiega. Skarżono się na brak wyraźnego i jawnego oblicza rządu, na różnorodność ścierających się w nim prądów, w ogóle na panującą niepewność jutra i wzdychano do stabilizacji stosunków wewnętrznych. Nie da się

zaprzeczyć, że b. minister Spr. Wewn. wprowadził do administracji pewną dążność samowoli i stronniczości w stosunku do obywateli, co musiało osłabić w społeczeństwie zaufanie do władzy i jej poszanowanie. Nowy minister obiecał „uspołecznienie” i „modernizację” administracji; czem będą w praktyce te hasła — przyszłość pokaże. Wiadomo także, że b. minister sprawiedliwości naginał sądy do wymagań polityki, praktykował przenoszenia i dymisję sędziów ze względów politycznych; nowy minister oświadczył, że jest stanowczym zwolennikiem niezależności sądownictwa. Są to dobre zapowiedzi.

Dobrze też się stało, że dyskusja budżetowa ujawniła tające się w obecnym Ministerstwie Wyznań Rel. i Ośw. Publ., prądy antykatolickie; zmierzają one w przyszłości do szkoły bezwyznaniowej w Polsce, a teraz do rozpolitykowania uczeni i nauczycieli w duchu pewnego stronnictwa. Jest to coraz śmielsza ofensywa naszej masonerii, maszerującej pod batutą międzynarodówki żydowskiej. Przemówienia ministra p. Czerwińskiego, który sam wystąpił z Kościoła katolickiego, o charakterze wyraźnie „wolnomyślicielskim”, spotkały się w Sejmie z ostrą repliką paru posłów i ze stanowczymi protestami ze strony wyższego kleru oraz różnych organizacji społecznych. Podobny fakt ujawnił się także przy budżecie Ministerstwa Spraw Zagranicznych: wysyłani zagranicę dla naszej emigracji instruktorzy oświatowi, a także niektóre osoby urzędowe i nie-urzędowe, uprawiają tam nieraz propagandę wrogą Kościołowi i duchowieństwu i budzą waśnie polityczne. Jeżeli zważymy, że pośród naszej emigracji (np. we Francji) emisariusze sowieccy prowadzą agitację komunistyczną, to tembardziej staje się koniecznym i pilnym ratować od zatrucia ducha naszego wychodźstwa.

Omawiana też była przy dyskusji budżetowej, niezmiernie ważna dla państwa polskiego, sprawa mniejszości narodowych. Według wiarogodnych źródeł, na Kresach Wschodnich, żywiłowi polskiemu grozi wynarodowienie; jest on tam upośledzony, w porównaniu z Ukraińcami i Białorusinami; ludność polska, w wielu miejscach jest pozbawiona szkoły polskiej i kościoła katolickiego. Opieka nad mniejszościami narodowymi nie powinna odbywać się z krzywdą dla narodu polskiego.

Aktualne w tym roku kwestje, jak to: gospodarka w Kasach Chorych, podśluch telefoniczny, skandaliczna afera budowlana w Min. Poczty i Telegrafów — nie zostały w dyskusji należycie wyjaśnione. Z ostrej sejmowej polemiki między posłami socjalistycznymi, dawnymi panami Kas Chorych, a obecnym Min. Pracy i Opieki Społecznej, można było wywnioskować, że dawniej w tych Kasach działały się poważne nadużycia, wydawano pieniądze na rzeczy niepotrzebne i wogóle Kasy były dochodowym folwarkiem dla PPS. Jednak miało się przytem wrażenie, że obecnie zmienia się firma, ale pozostał dawny system protegowania w zarządach Kas swoich ludzi, bez względu na dobro instytucji.

Odnośnie do rządowego podśluchu telefonicznego, Minister Poczty i Telegrafów oświadczył, że istniał on dawniej, obecnie jest nieczynny, ale w każdej chwili może być uruchomiony; podśluch „złośliwy” (?) zawsze jest możliwy. W aferze budowlanej b. ministra (p. Miedzkiego), zdaniem obecnego ministra, był popełniony szereg nieformalności, ale nie było nadużyć natury moralnej; straty Skarzu nie będą znaczne. Dla dokładniejszego zbadania tych spraw, Sejm wyznaczył osobne komisje; — wogóle komisji mamy bez liku!

Zasługą jest Sejmowi, że poruszył rozmaite bolączki naszego życia (przytoczyliśmy tu tylko niektóre) i w miarę sił swoich, starał się je wyświecić. Teraz kolej na rząd, aby z wniosków dyskusji odpowiednio, w praktyce, skorzystał. Na horyzoncie naszym gromadzą się chmury — nikt temu nie zaprzeczy; dla skuteczności przeciwstawienia się burzy, konieczną jest szlachetna, zgodna współpraca rządu i przedstawicielstwa narodowego; nie pomagają temu mało taktowne występy osób niepowściągliwych.

Poznański Bank dla Handlu i Przemysłu

S.P.A.K.C.

Oddział w Bydgoszczy, Dworcowa 96 / TELEFONY: 464, 465, 445

Przyjmuje wkłady złotowe i dolarowe za wysokim oprocentowaniem
Wykonuje wszelkie transakcje bankowe

20 żołnierzy bolszewickich uciekło z Rosji do Polski! Nie chcą wywłaszczać ludu wiejskiego.

Nowogródek, 1. 3. (tel. wł.). W nocy z 27 na 28 lutego przekroczył granicę polsko-sowiecką i zgłosił się na posterunku policji państwowej w Luniecu oddział z 20 żołnierzy bolszewickich, należących do straży granicznej i to w pełnym rynsztunku. Żołnierze wraz z swym kierownikiem oświadczyli, że od dłuższego czasu nosili się z zamiarem porzucenia szeregów armji bolszewickiej a to wskutek niewystarczającej żywności oraz kierowania ich na wieś

przeciwko chłopom, którzy bronią się przed wywłaszczeniem.

Niezadowolenie w armji czerwonej jest bardzo wielkie. Na granicy obserwować można coraz częściej ruchy chłopów starających się przedostać na stronę polską. Mimo znacznego powiększenia straży granicznej udaje im się przejście przez granicę. W polskich kołach rządowych omawiany jest projekt tworzenia obozu koncentracyjnego uchodźców wobec wzrastającej ich liczby.

Pruski minister spraw wewnętrznych Grześniński ustąpił.

Nie należy podróżować z „żoną”, która nie jest żoną...

(Telefonem od własnego korespondenta).

Berlin, 1. 3. Sensacją wczorajszego popołudnia było nagłe ustąpienie ze swojego stanowiska ministra spraw wewnętrznych Prus, socjalisty Wojciecha Grześnińskiego, który w liście wystosowanym do premiera Brauna oświadczył, że bezwzględnie rezygnuje ze swojego urzędu. Braun wyciągnął z tego konsekwencję i zamianował pruskim ministrem spraw wewnętrznych socjalistę profesora Waentiga, dotychczasowego nadprezydenta pruskiej prowincji saskiej.

Prawica usiłuje przedstawić rezygnację Grześnińskiego jako skutek obaw politycznych ministra, który w ten sposób chciał uniknąć wotum nieufności. W rzeczywistości chodzi jednak raczej o względy natury osobistej. Minister

Grześniński przeciążony był walką partyjną i atakami skierowanymi na niego częściowo nawet z kół socjalistycznych. Ponadto czuje się on zbyt słaby po ostatnio przebytej grypie, aby zawiadywać ministerstwem.

Prasa demokratyczna żałuje ustąpienia Grześnińskiego, zaznacza jednakże, że osobiste prowadzenie się byłego ministra nie było zawsze w porządku. Prasa ma tutaj na myśli pewien pikantny skandalik, kiedy poza granicami Prus pan minister zameldował się w hotelu z „małżonką”, co się nie zgadzało z rzeczywistością. Całą sprawę skomplikował wówczas fakt, że władze lokalne urządziły oficjalne przyjęcie na cześć nieoficjalnego ministra. B.

„W Polsce nie jest źle” — twierdzi ten, który ma 60.000 zł miesięcznie dochodu Kobiety mogą i powinny ożywić polski przemysł — nie ubierać się w zagraniczne fatalaszki, buciki i t. p.

Warszawa, 28. 2. (PAT) Dnia 28 bm odbyła się konferencja prasowa u doradcy finansowego rządu polskiego i członka rady Banku Polskiego p. Deveya, na której p. Devey po powrocie z Ameryki, Anglii i Francji oświadczył wobec zebranych przedstawicieli agencji i dzienników, iż może stwierdzić coraz żywsze zainteresowanie się Polską w takich środowiskach gospodarczych, które osobiście odwiedził i gdzie wygłosił szereg konferencji o polskich stosunkach gospodarczych jak w Nowym Jorku, Waszyngtonie, Chicago, Detroit, Londynie i Paryżu.

Kapitał amerykański interesuje się coraz poważniej Polską w kierunku sfinalizowania produkcji polskiej w analogicznym stosunku, jak to uczynił ostatnio finalizując transakcje w zakładach Lilpopa, Loewensteina i Raua. P. Devey jest przekonany, iż w najbliższym czasie podobne transakcje dojdą do skutku, jednak z powodów zrozumiałych nie mógł wyjawić, które konSORCJA amerykańskie przystąpią do sfinalizowania pewnych gałęzi produkcji polskiej. W czasie pobytu swego w Londynie i Paryżu p. Devey zetknął się z tamtejszymi sferami finansowymi, z

skiwane za ziemiopłody były niezmiernie niskie, z której to przyczyny

siła nabywczą szereckich warstw ludności polskiej zmniejszyła się.

Powodem tego jest, że ceny na światowych rynkach zboża są niskie, lecz nie mogą sobie wyobrazić, ażeby nie było dotknięte brakiem żywności i tylko dlatego, że nasza ludzka organizacja nie jest doskonała, nadmiar zbiorów sprawia trudności na rynkach. W Polsce nie jest źle. Ogólnie społeczeństwo, uważając, że czasy są ciężkie,

trzymają gotówkę (kto ją ma?),

powodując tem zmniejszenie obrotu, a tem samym pozbawiając ludzi pracy, czemu należy przypisać, że jedna z większych gałęzi polskiego przemysłu ciężkiego nie domaga. Mam tu na myśli

przemysł włókienniczy,

który sam jeden tylko winien zatrudnić 200 000 mężczyzn i kobiet. Gdyby jednak w przemyśle włókienniczym nastąpiło ożywienie, odbiłoby się ono nader dodatnio dla szeregu innych gałęzi przemysłu w Polsce. Przywrócenie tej równowagi — mówił dalej p. Devey

leży w mocy kobiety polskiej.

Zwracając się do kobiet polskich, p. Devey nawoływał do ubierania się w wyroby przemysłu polskiego, co się może przyczynić do zlagodzenia kryzysu w przemyśle przedziałanym.

W Polsce nie jest źle, zakończył swe przemówienie p. Devey.

Dekret prasowy przestał obowiązywać.

Konfiskat przez policję więcej nie będzie. Stanowienia ustaw prawnych o rozpowszechnianiu nieprawdziwych wiadomości i o znieważy.

Uchwala sejmowa, powzięta 19 września 1927 r., uchylająca powyższe rozporządzenia, została więc nareszcie po 2 i pół roku w Dzienniku Ustaw ogłoszona.

Z dniem 28 lutego 1930 r. weszło w życie zarządzenie P. Prezydenta Rzeczypospolitej znoszące rozporządzenie Prezydenta Rzplitej z dnia 10 maja 1927 r. o prawie prasowym oraz rozporządzenie z tegoż dnia zmieniające niektóre po-

Straszny wypadek na dworcu kolejowym.

Z Tczewa donoszą: Pociąg z Gdańska, wchodzący na peron osobowy w Tczewie porwał tragarza, który przejeżdżał przez tor z wózkiem bagażowym. Ofiarę wypadku wydobyto z pod drugiego wagonu i w stanie nieprzytomnym odwieziono do szpitala.

Rozłam wśród komunistów w Berlinie.

Berlin, 1. 3. Wśród komunistów berlińskich wydarzył się ostatnio ponowny rozłam na tle niezadowolenia grupy, zajmującej poważne stanowiska w magistracie, z dyktatorskich metod obecnego kierownika komunistów niemieckich Heinze — Neumanna, który wstawił się swoim okrucieństwem i swą manją dyktatorską już przy popieraniu rewolucji w Chinach, gdzie był prawą ręką osławionego agitatora sowieckiego Borodina, doradcy rządu po-

ludniowego w Nankinie. W związku ze wzmocnieniem się opozycji w Berlinie nastąpiło oficjalne wykluczenie z partji 3 komunistów radców miejskich. Chodzi o radcę Letza i Raddatza oraz radczynię Rosenthalową. Ponieważ Raddatz jest również posłem komunistycznym do sejmiku pruskiego, można się liczyć z dalszymi trudnościami komunistów na terenie parlamentarnym, tem bardziej, że wykluczeni oświadczyli, iż nie składają mandatów.

List z Paryża.

Niemożliwy kartel lewicy.

Powrót pana Tardieu.

(Od własnego korespondenta.)

Paryż, w lutym.

Stało się tak jak przewidywaliśmy: gabinet p. Kamila Chautemps został obalony przy pierwszym zetknięciu z Izba. Jest to nowa porażka dla partii radykalnej, która od paru lat niema szczęścia do swych szefów. W lipcu 1926 p. Herriot obala gabinet Briand-Loucheur, tworzy swój i zostaje obalony zaraz po odczytaniu deklaracji programowej. Ulatwia przez to powstanie gabinetu „jedności narodowej” Poincarégo, do którego wchodzi ze swymi trzema kolegami jako „zakładnik”. W listopadzie 1928 radykalowie wycofują się z rządu, ale p. Poincaré tworzy nowy gabinet bez nich. W październiku 1929, po obaleniu jedenastego gabinetu Briand’a, radykalowie otrzymują dwukrotnie misję utworzenia rządu: zarówno p. Daladier zapłacił za to prezesurą klubu parlamentarnego (zachował prezesurę partji), ale jego rywal i następca, p. Chautemps, nie był szczęśliwszy. Obalwszy pana Tardieu stworzył wprawdzie rząd w sobotę, ale we wtorek 25 lutego, został obalony 292 głosami przeciw 277, choć głosowali za nim wszyscy socjaliści. Jasnym więc jest, co nieraz już stwierdzaliśmy, że w obecnej Izbie niema większości lewicowej, że odbudowa Kartelu lewicy jest przed majem 1932 niemożliwa.

Wiedział o tem p. Chautemps i jego pierwszym zamiarem było oprzeć swój rząd na szerokiej koncentracji z p. Tardieu, jako ministrem obrony narodowej (połączone ministerstwa wojny, marynarki i lotnictwa) i wicepremierem. Kiedy p. Tardieu odmówił, p. Chautemps usiłował pozyskać sobie przynajmniej część jego grupy wraz z grupką p. Franklin-Bouillon’a, ale spotkał się i tu, i tam z stanowczą odmową. I tylko aby uniknąć owej śmieszności, na jaką w listopadzie r. z. naraził według niego partję radykalną p. Daladier, zdecydował się p. Chautemps na próbę odbudowy dawnego Kartelu lewicy. Próba się nie udała, bo 25 posłów z „lewicy radykalnej” (na 52) głosowało przeciw rządowi, choć zasiadało w nim aż 5 ich klubowych kolegów z pp. Daniélou i Loucheur’em na czele; próba się nie udała, bo 5 „niezależnych lewicy” i 3 republikan socjalnych nie poszło za

większością swych grup i głosowało przeciw; przyłączyło się do nich paru niezdecydowanych „dzikich” i to wystarczyło, aby z „teoretycznej” większości pana Chautemps (gdyby grupy w rządzie reprezentowane głosowały za nimi solidarnie) zamieniła się w mniejszość.

A co teraz? Bawić się w zbyt szczerogółowe przepowiednie nie będziemy. Kiedy list ten znajdzie się przed oczyma czytelników, kryzys zapewne będzie już rozwiązany i Francja będzie miała nowy, już 82-gi w Trzeciej Republice gabinet. Nie ulega wątpliwości, że będzie to rząd „koncentracji” republikańskiej, rząd pojednania. Wczorajsza bitwa wykazała, że Kartel lewicy niema w Izbie większości. Nie oznacza to wcale aby ją miał dawny Blok narodowy. Jedna i druga formacja może liczyć na 270-280 głosów, kiedy dla rządów potrzeba minimalnie 310. Powołać do życia gabinet, opierający się na grupach dawnego Bloku narodowego, oznaczałoby utworzyć gabinet kilkutygodniowy. Trzeba rzucić most z prawicy ku radykałom poprzez niepewne grupki centrowe. Trzech ludzi może to uczynić: Tardieu, Briand i Poincaré... Ale p. Tardieu ma szans najwięcej.

Kazimierz Smogorzewski.

Prawdziwy morderca Halsmanna?

Niezwykłą sensację stanowi w Wiedniu zgłoszenie się pewnego człowieka, nazwiskiem Jan Schneider, który podaje się za prawdziwego mordercę Halsmanna. Jak wiadomo, już w kilku instancjach sądowych toczyła się sprawa o ojcostwo przeciw młodemu studentowi Filipowi Halsmannowi, który rzekomo strącił z wierzchołka góry na dno przepaści swego ojca, celem szybszego przywłaszczenia sobie majątku. Cała opinia ludności austriackiej jak i prasy zwróciła się wówczas przeciwko wyrokowi sądu, na podstawie którego młody Halsmann skazany został na 4 lata ciężkiego więzienia.

Niespodziewane stawienie się w policji Schneidera, wywołało wielkie po-

ruszenie w Austrii. Schneider, który pochodzi z Czechosłowacji twierdzi, że będąc w Tyrolu, zwrócił się do ojca Halsmanna o pewną zapomogę, lecz gdy Halsmann odmówił, rzucił na niego kamieniem w głowę, przez co stracił równowagę i wpadł w przepaść. Później zabrał się do ofiary i obrabował ją. Sumienie nie daje mu spokoju, więc stawiał się dobrowolnie w policji.

W niedzielę, dnia 2 marca
zostaje otwarta
stała

WYSTAWA
PHILIPSA

„RADIO i ŚWIATŁO”

w Bydgoszczy, przy ul. Gdańskiej 147.

5258

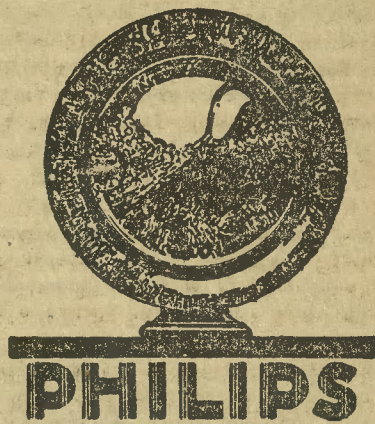
DEMONSTRACJE

pięknego radjosprzętu Philipsa od najtańszych kompletów (ceną „Trójki Philipsa” łącznie z lampami i głośnikiem wynosi zł. 359,—) do najdroższych kompletnie zelektryfikowanych radjainstalacji

KONCERT

codziennie od godz. 16 do 21-ej.

Wejście bezpłatne.

Katastrofalne położenie na angielskim rynku pracy.

Liczba bezrobotnych w Anglii stale wzrasta. W dniu 17 lutego zanotowano ogółem 1 524 000 bezrobotnych to zn. o 4 000 więcej niż w tygodniu poprzednim. Wzrost liczby bezrobotnych w stosunku do tego samego okresu w r. 1929 wyraził się cyfrą 66 000.

Marek Romański.

23

PAJĄK

Sensacyjna powieść współczesna.

(Ciąg dalszy).

— Jeszcze raz idę na bank.
W spokojnym hazardzie dr. Fenga było coś niesamowitego.
— To szaleństwo — wyszeptał jeden z złotych młodzieńców.
Dr. Feng wolno i z namysłem dokupywał karty.
— Dwadzieścia jeden.
Hr. Toller wyrzucił dwie dziesiątki. Chińczyk bez słowa zgarnął pieniądze i swój czek.
— Czy gramy dalej?
Toller zapalił się:
— Ależ, naturalnie.
Niewiadomo, czy był to wpływ alkoholu, którego wypił wiele, czy też sposób gry dr. Fenga spodobał mu się tak dalece, dość, że zaczął stawiać jego metodą. Szczęście jednak opuściło hr. Tollera. W ciągu pół godziny przegrał jeszcze piętnaście tysięcy złotych.
Chińczykowi dopisywało kolosalnie szczęście.
Wreszcie dr. Feng spojrział na zegarek.
— Pół do trzeciej! — rzekł. — Panie hrabio, kończymy grę, muszę już iść.
— Zastrzegam sobie rewanż!
— Otrzyma pan też rewanż, panie hrabio — odpowiedział słodko Chińczyk, z jakąś dziwną tonacją głosu.
Dnia już, gdy Marjusz i dr. Feng znaleźli się sami w Alejach Ujazdowskich.

— Gdzie pan idzie?
— Do domu! Zmęczony jestem ogromnie.
Reporter był nie tylko zmęczony, ale i zdenerwowany faktem, że prawie całą swą wygraną zostawił przy zielonym stoliku. Jedynym człowiekiem, który wygrał tej nocy był dr. Feng.
Chińczyk podszedł do najbliższej ławki i usiadł na niej.
— Niech pan siada, młody człowieku! Dr. Feng dobił plik banknotów i odliczył ich część.
— Oto, pańskie pieniądze.
Marjusz oburzył się:
— Wraca mi pan przegrane pieniądze? Ja nie mogę ich przyjąć.
Chińczyk uśmiechnął się:
— Niech pan bierze je szybko. Czen-Li-Feng wie co robi. Gdyby pan poszedł do Tollera z kim innym byłibyście teraz obaj bez grosza...
— Miał pan dziś niebywale szczęście.
— Mam je zawsze ilekroć chcę.
— ?
Dr. Feng wolnym ruchem dobił z kieszeni szereg kart.
Była to cała kolekcja asów, z najrozmaitszymi rysunkami na odwrotnej stronie.
Marjusz podniósł zdziwione oczy na Chińczyka.
— Pan grał...
— Tak, grałem pięcioma asami. Nigdy nie grywam inaczej. Oto as pik z tym samym deseniem na odwrocie, co talja kart Tollera.
Marjusz patrzył na niego przerażony. Dr. Feng uśmiechnął się łagodnie.
— Grałem tak, gdy spostrzegłem, że gra nie była uczciwa. W talji Tollera też było o jedną kartę za dużo. Podstęp za podstęp.

— A gdyby się to wydało?
— Gdyby się wydało? Mój młody panie, Czen-Li-Feng ma zawsze przy sobie rewolwer.
Chińczyk wetknął w rękę Marjusza banknoty:
— Te pieniądze należą się panu i niech je pan weźmie spokojnie. Czen-Li-Feng oszukał oszusta — to wszystko. Jeżeli spotka pan Durskiego, niech mu pan opowie, co widział pan w domu Tollera...
— Pan odchodzi — zapytał Marjusz ujmując małą rękę Chińczyka w przystępie wdzięczności.
— Czen-Li-Feng idzie do siebie. Musi wypalić kilka fajek opium i pomyśleć o wielu rzeczach. Wy, biali, mówicie, że to skraca życie, a to przecież życie ustokrotnia. Zobaczymy się jeszcze...
Nie czekając odpowiedzi Marjusza oddalił się szybkimi drobnymi krokami, kołysząc się lekko i wsiąkł w mglisty, błądy świt czerwcowego dnia.

ROZDZIAŁ XV.

Wprost od ministra spraw wewnętrznych Durski udał się do lecznicy, do której polecił przewieźć kobietę, uratowaną z katastrofy kolejowej.
Młody detektyw, z pewnym zażenowaniem, stwierdził, że w ciągu ostatnich dwu dni stanowczo zbyt wiele czasu poświęcał myślom o nieznanym Jej pyszna uroda uczyniła na nim ogromne wrażenie.
Po przybyciu do lecznicy zapytał o nieznaną, której nazwiska dotąd nie wiedział.
Portjer pokiwał głową:

— Panu chodzi niewątpliwie o pannę Martę Schylling... To jest jedyna ofiara owej głośnej katastrofy, którą przywieziono do naszej lecznicy.
... Marta Schylling? ... To było zatem nazwisko nieznanego...
Napisał kilka słów na bilecie i polecił posłać go do separatki chorej, poczem skierował się do dyżurnego lekarza.
Młody doktor pokiwał głową:
— Panna Schylling? Tak, przypominał mi się! Nic niebezpiecznego. Zwinięcie nogi i lekkie obrażenia wewnętrzne... Za cztery do pięciu dni będzie mogła opuścić lecznicę.
Durski wyraził chęć zobaczenia się z panną Schylling.
— Nie mam nic przeciwko temu, naturalnie jeżeli pacjentka na to się zgodzi... Pan jest jej znajomym.
— Od bardzo niedawna... Wydo byłem panną Schylling z pogruchotanego wagonu.
— A, to pan! I pan nastawił jej nogę. Odkądże to detektywi robią konkurencję lekarzom.
Lecz zanim Durski miał możność odpowiedzieć rozmownemu doktorowi nadszedł służący i oznajmił, że panna Schylling prosi pana Durskiego.
Detektyw zatrzymał się u drzwi ołśniony jej urodą.
W lekkim szlafrocuku, z rozrzuconymi na poduszce złotymi puklami włosów wydała mu się niezwykle urocza.
— Proszę, niech pan pozwoli bliżej Uniosa się nieco na postaniu i wyciągnęła do niego rękę.
— Jak to ładnie, że pan przyszedł. Myślałam, że pan zapomniał już o mnie.
(Ciąg dalszy nastąpi).

Ku chwale ojczyzny i na pożytek Narodu.

Do wszystkich b. wychodźców zamieszkałych w kraju.

Od kilku miesięcy już — na obszarze Rzeczypospolitej działa Związek b. wychodźców „Wspólnota”, mający na celu:

- zespolecie wszystkich b. wychodźców na terenie Polski i utrzymanie stałej łączności z istniejącym wychodźstwem na kontynencie europejskim, celem podtrzymania w nim cnót ojczyźtych;
- napisanie historii polskiego wychodźstwa w Niemczech przed wskrzeszeniem Polski i wydanie tejże w pomnikowym dziele;
- zbieranie i zachowanie wszelkich pamiątek narodowych wychodźstwa w muzeum i archiwum w kraju;
- opieka nad emigracją polską i badanie jej potrzeb kulturalnych i materialnych.

Wstępne prace w zbieraniu materiału w celach napisania tak potrzebnej w naszym piśmiennictwie historii o polskim wychodźstwie w Niemczech, są już rozpoczęte.

Będzie potrzeba długiego i znużającego wysiłku, aby zebrać potrzebny materiał i ująć go wiernie i stosownie do przeżyć oraz prac naszego polskiego pielgrzymstwa w Niemczech. Będzie także potrzeba dużego nakładu finansowego, a jednak żadne przeszkody i trudności nie mogą nas zrażać, gdyż byłoby grzechem narodowym, abyśmy te tytaniczne boje o wiarę i mowę ojców, które wychodźstwo z przemocą germanizmu staczało — okrywali mgłą tajemnicy. Porozbiorowa literatura polska, nie byłaby zupełną, gdybyśmy jej nie wzbogacili o jedno wielkie i pomnikowe dzieło:

„Historja Wychodźstwa Polskiego w Niemczech”.

Historja walk Narodu Polskiego o niepełną Polskę posiadałaby wielką szczerbę, gdybyśmy nie upamiętnili w dziele pomnikowym tych walk, które polskie wychodźstwo o wolność naszą staczało.

Potomstwo nasze niechaj ma na wieczną pamięć ten żywy obraz prac polskiego wychodźstwa w postaci „Historji Polskiego Wychodźstwa w Niemczech”, gdzie naprawdę każdy dom polski był tym szansem, o którego krużbyły się ataki zaborców, które miały zabici duszę polską polskiego wychodźcy.

Niech historia polskiego wychodźstwa w Niemczech po wszystkie czasy mówi potomstwu naszemu, że w czasie naszego tułactwa każdy dom polski był świątynią narodową, a serce każdej matki Polki tym ołtarzem, na którym wiecznie tlił ów nieziszczalny znicz Narodu Polskiego.

Do dzieła do pracy wzywamy Was Druhowie z dawnych walk, które toczyły się wśród obcych o duszę polską i mowę ojców, wolność naszej Ojczyzny i honor Polaków.

My byli wychodźcy którzy znaleźliśmy szczęśliwie na łonie Matki Ojczyzny, stańmy znów w jednym szeregu pracy — pracy, którą wyrównać mamy lukę w piśmiennictwie naszym i stworzymy dzieło, które chlubnie mówić będzie o chlubnych i szlachetnych poczynaniach wszystkich naszych braci siostr a które faktycznie przyspożyły Ojczyźnie chwały i przyniosły pożytek Narodowi.

Staniemy więc w nowych szeregach pracy. Gdzie tylko znajdują się byli wychodźcy z Niemiec, niechaj powstają koła Związku b. Wychodźców „Wspólnota” abyśmy wspólnym

Za skradzione pieniądze chcieli żyć w Brazylii.

Kierowniczkę urzędu pocztowego wraz z mężem i szwagrem aresztowano.

Lwów, (AW) Przed kilku dniami władze pocztowe wykryły sprzeniewierzenia, popełnione przez kierowniczkę urzędu pocztowego w Korczowie obok Rawy Ruskiej, na kwotę ponad 50.000 zł. Obecnie nadeszła do Lwowa wiadomość, iż kierowniczką tego urzędu Eichlowa uplanowała kradzież do spółki z mężem Franciszkiem, b. urzędnikiem magistratu lwowskiego i jego bratem Alfredem, b. urzędnikiem województwa. Wszyscy oni postarali się uprzednio o paszporty i wyjechali do Brazylii. Cała trójka wylądowała w Rio de Janeiro, gdzie jednak, uprzedzeni przez śledcze władze polskie, funkcjonariusze policji brazylijskiej dokonali aresztowania. Znelezione przy nich 1000 dolarów, oraz 18.000 zł. Aresztowanych osadzono w więzieniu, a obecnie odbywa się między władzami polskimi, a brazylijskimi korespondencja w sprawie wydania aresztowanych.

wysiłkiem stworzyć mogli to konieczne i upragnione dzieło: Ku chwale Ojczyzny i na pożytek Narodu!

Zarząd Związku b. Wychodźców „Wspólnota”
M. Kosowski F. Mańkowski
w zast. sekretarza prezes
A. Przybyła
skarbnik.

Sekretariat zarządu Związku znajduje się w Poznaniu, przy ulicy Działyńskich 3, dokąd upraszamy zgłaszać się po wszelkie informacje. Prosimy także, aby tam gdzie zamieszkują b. wychodźcy zwoływano zebrania celem tworzenia kół, które będą miały za cel zbierania materiałów potrzebnych do napisania historii, jak i będą pomocne przy zbieraniach funduszu na omawiane cele.

Z Prus Wschodnich.

„Armer” Kupczyk...

W Hawie grywa w jakiejś cukierni kapela, której dyrygent nosi polskie nazwisko Kupczyk. Kapelmistrz Kupczyk postanowił pobić rekord wytrwałości w granii. Pięciu muzykantów z Kupczykiem na czele zaczęli więc grać z przerwami jednej minuty po całej godzinie. Grali jedną godzinę, drugą i dziesiątą, dwudziestą, trzydziestą aż doszli do 36 godzin. Nowy rekord niemiecki był osiągnięty a na zakończenie Kupczyk zagrał „Dojczland, Dojczland über alles”. Publiczność wzięła na krzeselka i stoły i jubel był nie do opisania. Muzykanci wnet poomdlewali, pokaleczyli sobie nawet palce, ale sława pozostaje sławą...

Wszystko byłoby dobrze, gdyby nie królewiecki „Rundkieker”. Pisze on mniej więcej tak: Jeżeli popisuje się ka-

pela z nie do wymówienia polskiem nazwiskiem i bierze za to pieniądze, jest to interes, lecz publiczność, która napelniła lokal i nawet wchodziła na stoły i krzeselka, żeby zobaczyć, jak przy końcu tej męczarni (Menschenquälerei) zagrają Deutschlandlied, ta publiczność nie zasłużyła sobie na nazwę honorowych Niemców!

Ilustrowany komunikat z Moskwy:

„Komunizm postępuje naprzód”.

Z walnego zjazdu harcerstwa wielkopolskiego w Poznaniu.

W ub niedzielę odbył się w Poznaniu XI walny zjazd oddziału wielkopolskiego Zw. Harcerstwa Polskiego.

Po nabożeństwie w kościele farnym odbył się na Nowym Rynku raport i przegląd drużyn, poczem w barwnym pochodzie udały się drużyny wraz z starszyzną do sali obrad Collegium Minus.

Obrady zajął p. wiceprezydent dr. Kiedacz. Przewodniczył zebraniu burmistrz prof. Maresz.

Po przemówieniach powitalnych wygłoszono referaty na temat: „Harcerz a przyroda” i na temat ideologii harcerskiej.

Na popołudniowych obradach w komisjach przygotowano szereg wniosków — które przyjęło plenum.

W dalszym ciągu odbyły się wybory, które dały nast. wyniki: komendantką chorągwi żeńskiej wybrano ponownie p. Marcelę Gosieniecką, komendantem chorągwi męskiej p. harcmistrza Władysława Czarnieckiego. Na miejsce ustępujących z zarządu Oddziału Wielkopolskiego członków wybrano pp.: gen. broni Józefa Hallera, prez. Zofję

KATOWICE. Śmierć górnika pod kołami pociągu. Na szlaku kolejowym Turza—Wodzisław pow. rybnicki przejechany został przez pociąg osobowy górnik Antoni Nowak, który poniósł śmierć na miejscu.

Zychlińską, wiceprez. dr. Kiedacza, ks. prał. Prądyńskiego, kuratora Bernarda Chrzanowskiego, doc. uniwersytetu poznańskiego dr. Karola Stojanowskiego. Do sądu harcerskiego wybrano hm. Helenę Szafranównę, ks. prał. Prądyńskiego, dyr. Antoniego Dehmela, prof. dr. Eugenjusza Piaseckiego i prof. dr. Kostrzewskiego.

Śmieszny pomysł.

Jak czytamy w pismach stołecznych, odbędzie się w Warszawie, w końcu karnawału bal „Pana”, w którym rolę gospodarzy pełnić będą, jak głosi szumna reklama, sami wybitnie eleganccy i piękni mężczyźni stolicy.

Zwyczajnie karnawałowe we wszystkich krajach dopuszczają przeróżne ekstrawagancje, karnawał istnieje bowiem gwoździem troskiej zabawy, gwoździem zapomnienia o codziennej szarzyźnie życia.

Pomysły karnawałowe bywają bardzo różne i nikt nigdy nie stara się w nich doszukiwać ni tendencji moralnych, ni rozumnych myśli, krótko mówiąc pomysły te mogą być zgola głupie, byle tylko zapewniały dobrą zabawę.

Pomysł jednak stołecznych pięknych panów w głupocie swej wyszedł już poza szerokie ramy, przez karnawał dopuszczalne. Dużo i słusznie pisało się na temat niewłaściwości konkursów piękności kobiecej,

Z KRAJU.

WARSZAWA. Krwawa zemsta na tle porachunków partyjnych. W Warszawie, na ulicy Karolkowej doszło do krwawej sceny. Ślusarz gazowni miejskiej, niejaki Leon Maszyński, został napadnięty przez 2 osobników, którzy oddali do niego kilka strzałów. Pogotowie przewiozło śmiertelnie rannego do szpitala. Maszyński był członkiem bojówki PPS-Frakcji. Napad był dziełem zemsty na tle porachunków partyjnych.

KRAKÓW. Świątokradztwo w Sieklówce Dolnej. Popełnione zostało świątokradztwo w kościele parafialnym w Sieklówce Dolnej. Sprawca skradł z tabernakulum puszkę z komunikantami, oraz z zakrystji pozłacaną monstrancję. Na miejscu nie zostawił żadnych śladów. Dochodzenie w toku.

LUBLIN. Tragiczny wypadek w tartaku. W tartaku Annówka, położonym na terenie gminy Białobrzegi, powiatu lubelskiego, przed oczami robotników, pracujących w tartaku rozegrała się tragiczna scena.

Józef Adacz 60-cio letni starzec, z zawodu palacz maszynowy, uległ strasznemu wypadkowi.

Adacz usiłował założyć pas do pompy, znajdującej się obok głównej maszyny.

W pewnym momencie silny wiatr podważył polę jego marynarki do góry, wskutek czego koło rozpędowe chwyciło Adacza za ubranie i przewróciło na ziemię tak nieszczęśliwie, że nogi palacza znalazły się w trybach maszyny zostały zupełnie zmiażdżone.

Obecni robotnicy natychmiast zatrzymali maszynę i wyciągnęli z niej nawpót żywego Adacza.

Winy osób trzecich nie ustalono.

czy dziecięcej, które ze względu na wrodzoną kobietom próżność, mogą mieć jeszcze pewną ręką powodzenia.

Reklama urody kobiecej, jej wdzięku, elegancji i t. d. sama przez się niewłaściwa, jest jednak mniej rażąca w swej istocie, być może przez tradycję odwieczną, która cenila w kobiecie te zalety zewnętrzne, częstokroć z pominięciem wartości moralnej.

Ta sama tradycja uczyła doszukiwać się w mężczyźnie cech rycerskości, hartu, szlachetności i odwagi, nigdy jednak urody i elegancji.

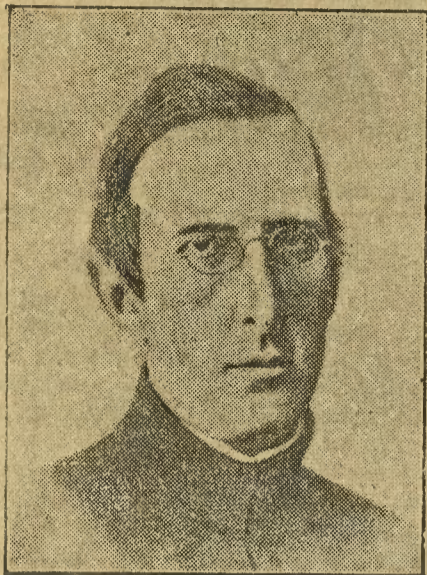
Bynajmniej nie chcemy powiedzieć przez to, by mężczyzna miał być abnegatem, wystrzegającym się dbałości o zewnętrzne formy — bynajmniej, lecz dbałość ta nie może się uzewnętrzniać krzykliwie i reklamować.

Ze względu na zachowanie incognito gospodarzy bału „Pana”, nikogo nie obrażając, współczuć można bezdennej głupocie mężczyzny, który oznajmi komitetowi balowemu: „jestem piękny i elegancki i nadaję się na gospodarza”.

L. K.

W 25-tą rocznicę śmierci założyciela konwiktu chyrowskiego

(Wspomnienia o ks. Henryku Jackowskim T. J.)

Nie zapalają świecę i kładą jej pod kożec, ale na świeczniku, aby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak niechaj świeci światłość wasza przed ludźmi, aby widzieli uczynki wasze dobre. Godzi się to powiedzieć o kapłanie, który życie swoje poświęcił maluczkim z miłości ku Bogu. Ktokolwiek podąży śladem jego żywota nie znajdzie nic innego jak tylko miłujące serce, natrafi nie na lotny piasek chęci i zamierzeń, lecz na granitową opokę czystego jak kryształ charakteru i na czyny z hartownej stali kute. Ktokolwiek ożywi ad oculos przeszłość skromnego zakonnika, wywoła promienne wizje siejby misyjnej na rolę ugonną dusz zatwardziały i ponure widma katorgi więziennej za wiarę. A najcudowniejszym pomnikiem ducha twórczego — najtrwalszą pamiątką po cichym słudze w winnicy Pańskiej będzie zawsze potężny gmach Konwiktów św. Józefa w Chyrowie, przeznaczony dla polskiej młodzieży.

O. Henryk Jackowski urodził się w 1834 r. w Jabłowie koło Starogardu. Uczył się w Brunsberdze, Chełmnie i Gdańsku, studiował potem prawo w Berlinie i Wrocławiu. Silniej jednak od zapala do wiedzy działał nań promień łaski Bożej i natchniony zew z emigracji popowstaniowej — słynnych założycieli zakonu OO. Zmartwychwstańców, ks. Hieronima Kajsiewicza i Pawła Semenki. W Rzymie pod ich kierunkiem kształcił się na księdza świeckiego, później w Pelplinie, gdzie otrzymał święcenia. I znowu czarem nieodpartym owładnęła go myśl o szorstkim habicie zakonnym, pociągało go gromowładne krasomówstwo kaznodziej-skie.

W 1861 r. wstępuje do Zakonu Tow. Jezusowego, o którym słusznie powiedział jeden z papieży, że jest to militia Christi — pancerny huf Chrystusowy. Odtąd zaczynają się przesuwac przez życie O. Jackowskiego złote paciorki zasług i czynów społecznych nieprzerwanie aż do ostatniego tchu — do wyczerpania zupełnego sił. Księdzem świeckim będąc, pracował na Pomorzu. Po złożeniu ślubów zakonnych orze niwy zachwaszczony w Poznańskim jako kaznodzieja rekolekcyjny i zostawia tam po sobie z tego okresu pamiątkę mniej chybka i przemijającą niż płomiennie słowo — popularną i rozpowszechnioną ogromnie książeczkę p. t. „Rozważ to dobrze”. Kończy wreszcie jedną epokę życia rektorstwem nowicjuszków w Starejwsi i niezapomnianą ni-

gdy, wzruszającą chwilą ukoronowania cudownego obrazu tamże przez Nuncjusza papieskiego.

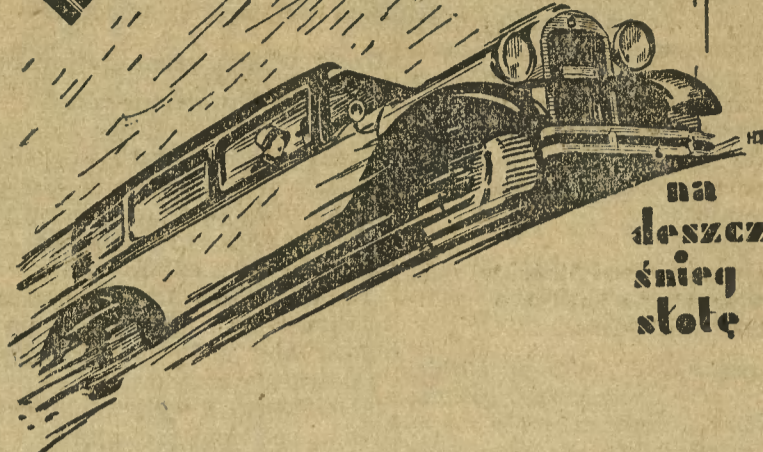
Następne lata prześladowają go majakami pół sybirskich i męczeństwa za wiarę. Działa na Podlasiu wśród unitów i cierpi prześladowania moskiewskie więziony 18 miesięcy w Siedlcach. Po uwolnieniu dalszym jego etapem Kraków i godność prowincjała Zakonu. Tu tworzy się drogocenna korona jego prac w powolnej życiowej wędrówce — Konwikt św. Józefa, zbudowany pod Chyrowem w celu katolickiego wychowywania młodzieży polskiej. Długie lata minęły zanim na terenach zakupionych stanął ogromny zakład i zaczęło w nim pulsować życie pełne dziecięcej swobody i ufności w Boga. Twórca był pierwszym rektorem. Dzisiaj niejedno już pokolenie chyrowskie z rozrzwieniem wspomina te mury, w których nie tylko naukę pobierało, ale czerpało też miłość Bożą i hart duszy na późniejsze burze życiowe.

Błogosławieni, którzy zbierają bogactwa w imię Boże i na pożytek bliźnich, albowiem oni są prawdziwymi synami Kościoła i rycerzami wiary, a nagroda ich większa przed innymi, co żywot wiodą poczciwy, ale ślimaczy. O. Henryk Jackowski zaczął dzieło bez grosza i zaszedł w ciężkiej pracy tam, dokąd zawsze zaprowadzi żelazna wola czy to samolubów, czy to wielkich Ofiarników ludzkości — t. j. do ogromów. Praca ponad siły wyczerpała wreszcie tego tytana czynów w cichości. Zmarł dnia 6 marca 1905 r. w Chyrowie, uczczony na pogrzebie przez czterech dostojników Kościoła i piękną mowę ks. biskupa przemyskiego, Pelczara.

Dr. Teodor Brandowski.

ESSEX

SUPER SIX

na
deszcz
śnieg
stotę

Bez względu na pogodę jazda Essexem nigdy nie jest męcząca.

Przestronna karoserja, wykonana całkowicie ze stali, zapewnia zupełną bezszumność, a luksusowe wykończenie i wygodne miękkie siedzenia sprawiają, że podróż w najgorszych nawet wypadkach staje się prawdziwą przyjemnością.

Silny, elastyczny motor umożliwia szybkie manewrowanie na zatłoczonych ulicach, a podczas jazdy na srosie pokonuje z łatwością strome wzniesienia i zaspę śnieżną.

Idealnie zrównoważone podwozie i niezawodne hamulce systemu „Bendix” dają zupełne bezpieczeństwo jazdy na błocie i ślizgawicy na najostrzejszych nawet wirażach.

Światowej sławy reputacja fabryki Hudson-Essex zapewnia nabywcy maximum wartości za minimum ceny.

TANI a DOSKONAŁY

Brzmi to wprawdzie jak PARADOKS

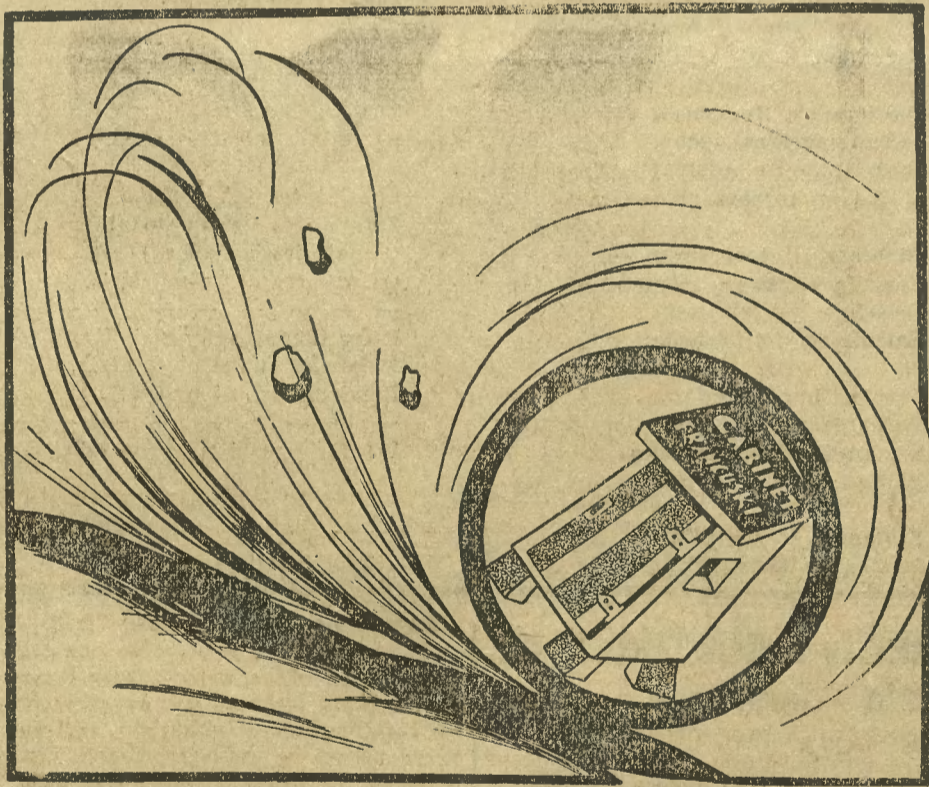
odpowiada to jednakże rzeczywistości gdyż Essex montowany jest w kraju i w kalkulacji ceny jego niema wielkich a zbędnych kosztów cła i transportu

Przedstawicielstwa samochodów Essex:

Rudolf Jachmann, Bydgoszcz, ul. Mostowa 5.
Szafurkiewicz i Menzel, Poznań, Wały Wazów 22.
Szczeban Basiański, Gniezno, Trzemeszeńska 6.
A. Bojarski, Ostrów, Kościelna 9.

(5202)

Z dziejów gabinetu we Francji.

Upada — to znów się tworzy — i tak w kółko.

Odezwa organizacyj kobiecych w Wilnie.

(KAP) Powojenny upadek obyczajów w postaci niedopuszczalnej mody, tańca itp. spowodował niejednokrotnie wystąpienia

Stolicy Apostolskiej z potępieniem tych mód i tańców.

Chociaż obecnie daje się zauważyć znaczne polepszenie w tej sprawie, jednakowoż jeszcze nie jest tak, jak być powinno i jak tego żąda Stolica Apostolska. To też podpisane niżej organizacje zwracają się tak do swych członkiń, jak i do ogółu kobiet, by najusilniej dążyły do podniesienia obyczajów do należytego poziomu we wszelkich przejawach życia indywidualnego i zbiorowego.

Wilno, dn. 20 lutego 1930.

Liga Katolicka. — Związek Archidiecezjalny Stow. Kobiet Katol. — Narodowa Organizacja Kobiet. — Katolicki Związek Polek. — T-wo Koło Polek. — T-wo Pań Miłosierdzia św. Wincentego à Paulo. — Sodalicja Marjańska Pań.

„Bacz, by Twoim było celem Być i zwierząt przyjaciół!”

„Obojętnych na niedolę zwierząt i ludzka niedola nie wzruszy!”

Z Rosji sowieckiej.

W Petersburgu z 2400 sklepów prywatnych pozostało tylko 276.

Władze sowieckie w dalszym ciągu toczą walkę z handlem prywatnym. W Moskwie aresztowano w ostatnich czasach 200 kupców prywatnych pod zarzutem uprawiania nielegalnego handlu. W Leningradzie po przymusowej likwidacji z 2400 prywatnych sklepów, pozostało już tylko 276.

Ogłoszenie wsi ze środków żywności.

Według ostatnich sprawozdań, nadeszłych do Moskwy z prowincji wynika, że wskutek bezwzględnie prowadzonej akcji zbierania zboża dla miast, w wielu wsiach odczuwa się wielki brak środków żywności, szczególnie na Białej Rusi, gdzie kilka tysięcy rodzin żydowskich pozostaje bez chleba.

Nowy dekret sowieckiej o ustawie emerytalnej.

Nowy dekret władz sowieckich dotyczący emerytów nie usuwa tego zła, które panowało dotychczas w dziale emerytur i zapomóg wydawanych przez specjalny urząd dobroczynny. Dekret dotyczy tylko bardzo niewielu osób, które mają prawo pobierać emeryturę i zapomogi i to podług śmiesznie niskiego wymiaru.

Nowy dekret głosi, że robotnik, który stracił zdolność do pracy, może otrzymać emeryturę tylko w tym wypadku, jeśli pracował w fabryce 8 lat, a pracownik umysłowy — 12 lat, przyczem nie wszystkie rodzaje pracy w zakładach przemysłowych są objęte dekretem. Te osoby, które utraciły prawo wyborcze, nie mogą liczyć na żadną pomoc w czasie bezrobocia ze strony rządu, jak również na emeryturę w razie utraty zdolności do pracy. Oprócz tego sądy sowieckie mogą pozbawić prawa pobierania emerytury osoby oskarżone o różne drobne przestępstwa.

Zakaz obchodu świąt wielkanocnych w Rosji sowieckiej.

(KAP) Według doniesienia z Moskwy, „Związek bezbożników” zwrócił się do rządu sowieckiego z żądaniem, by na całym terytorjum unji sowieckiej zabroniono obchodu świąt Wielkanocnych. Ma być również niedozwolone używanie dzwonów w czasie tych świąt. Wszystkie przedsiębiorstwa państwowe będą w te dni pracowały. Rząd zasadniczo już przychylił się do tego żądania i wydał podległym władzom odpowiednie zarządzenia.

Zakonnica z paczką rewolwerów.

A może to był mężczyzna?

Z Katowic donoszą: W nocy 26. ub. m. w dzielnicy Załęże, przy ulicy Wojciechowskiego, jakaś zakonnica wsiadła do taksówki, i poleciała się zawieźć do Królewskiej Huty.

Szofera Brunona Zimnego zaintrygowały męskie rysy twarzy zakonnicy i obawiając się zasadzki, po kilku kilometrach zatrzymał taksówkę i wysiadł z niej pod pozorem naprawienia uszkodzonego motoru. Zakonnica również wysiadła i zapytała jak długo potrwa naprawa.

W tej chwili szofer wskoczył z powrotem do samochodu i szybko pomknął w stronę miasta, pozostawiając za-

konnicę na drodze, sam zaś ze swemi podejrzaniem podzielił się z najbliższym komisarzatem policji.

Tu stwierdzono, że w paczce, którą zakonnica pozostawiła w samochodzie, znajdowało się 20 rewolwerów i amunicja. Gdy po tem odkryciu szofer wraz z policją udali się z powrotem na miejsce, gdzie została zakonnica, naturalnie już jej nie zastano.

Rzekoma zakonnica władała kiepsko językiem polskim i zdradzała duże zderowanie. Wobec tego, że nie podała ona szoferowi dokładnego adresu, dochodzenia są niezmiernie utrudnione.

Tygodniowy przegląd polityki zagranicznej.

Upadek 4-dniowego rządu p. Chautemps. Antypolskie wystąpienie prasy niemieckiej. — Prof. Dovifat o upadku niemieckiej prasy katolickiej. — Bolszewickie wojska na granicy Besarabji.

Francja weszła w okres przesilenia gabinetowych. P. Chautemps, przywódca radykałów, który wyrzucił całkiem niespodzianie gabinet p. Tardieu, w 4 dni po utworzeniu nowego gabinetu przedstawił się parlamentowi, gdzie uzyskał 277 głosów, a przeciw opowiedziało się 292. P. Chautemps zdobył mniej głosów niż p. Tardieu upadając (281 głosów za sobą a 286 przeciw). obrońcy systemu parlamentarnych rządów chcą zapobiec lekkomyślnym przesileniom, wysuwają żądanie, aby uchwała, cofająca zaufanie, zapadała większością połowy liczby posłów, z których składa się Sejm. W Prusiech wymaga się tylko połowy liczby posłów, obecnych w sali w czasie głosowania. Projekt naprawy konstytucji klubu Be-Be nie żąda większej gwarancji niż konstytucja pruska. Tymczasem na przykładzie losu gabinetu p. Tardieu widzimy, że te gwarancje nie zabezpieczają przed lekkomyślnym przesileniem. Oddano bowiem 286 głosów przeciw p. Tardieu, a 281 za, z czego wnioskować należy, że było obecnych 567 deputowanych. Aby mieć więcej niż połowę głosów posłów obecnych w czasie głosowania wystarczyło 284 głosy. Trudniej byłoby może obalić rząd, gdyby żądano więcej niż połowy ustawowej liczby deputowanych (612 obecnie). W Prusiech, gdzie partii jest mniej niż we Francji a także w Polsce, a różnice wyraźniejsze niż między ugrupowaniami parlamentu francuskiego i polskiego, wystarczy zastrzeżenie, że rząd upada dopiero wówczas, gdy więcej niż połowa obecnych cofa zaufanie. Istotnie w Prusiech, które obejmują $\frac{3}{4}$ Niemców (38 milj. ludności, 291.700 km.²) od kwietnia 1925 r. rządzi gabinet p. Otto Braun'a z Prus Wschodnich rodem. Czy jednak nie jest lepszym wyjściem system szwajcarski, gdzie cały gabinet wybiera się na lat 3, jak zarząd spółdzielni? Jeśli parlament francuski nie nałoży sobie wężdziej w obalaniu rządów, to urok Francji (bo co Francuz wymyśli — to Polak polubi) będzie topniał wśród narodów. W Polsce np. już dziś w pozorze tak pokłóconym sejmie jest większość za projektem kwalifikowanej liczby głosów, cofających zaufanie gabinetowi. Pod tym względem sejm gotów jest iść dalej niż konstytucja pruska. W tej okoliczności jest fakt pocieszający, że sejm bez przymusu własną wolą i chęcią zdobył się na zrozumienie tej naprawy. Daleko nam do systemu szwajcarskiego, ale bądź co bądź jest to ważny krok naprzód. Trzeba tylko, aby jak najprędzej zapadła decyzja; może wówczas i Francja pójdzie naszym śladem.

Parlament niemiecki nie zatwierdził jeszcze ustawy o planie Younga i związanej z tem umowie wyrównawczej z Polską. Prasa niemiecka wszelkich odcieni zajmowała się w ubiegłym tygodniu szczególnie umową polsko-niemiecką, przyczem prawie bez wyjątku pogwałcono naczelną zasadę tak modnej dziś nauki o organizacji pracy. Zasady te każą najpierw dokładnie zapoznać się z zadaniem (analiza), wyszukać w tej pracy szczegóły, któryby nas uczuciowo przykuł do pracy, wywołał umiłowanie pracy (nastawienie psychiczne) i usunąć wszystko, coby odrywało naszą wolę od pracy. Tymczasem redaktor zagranicznej katolickiej „Germanji” W. H. (Walter Hagemann), nie zapoznaje się dokładnie z umową polsko-niemiecką, lecz pozwala sobie mieć wyobraźnię analogjami, to jest najprymitywniejszym sposobem rozumowania jak dzieci (wzór klasyczny: ja jestem mały i kij jest mały, ja urosnę i kij urosnie). Więc p. W. H. bredzi: Węgrzy upierali się o swych optantów z Małą Ententą i Niemcy się upierają z Polską. Węgrzy uzyskali co chcieli, więc i Niemcy uzyskają, co chcą. Prawda, że Węgrzy i Niemcy się spierają, ale spór idzie o rzeczy całkiem inne, nie mające ze sobą nic wspólnego. P. W. H. pogwałcił więc nakaz o analizie. Nie znalazł również żadnego punktu

Może nareszcie znajdzie się ktoś,

któ położy taką tamę bolszewickiemu zalewowi!

umilowania w Polsce, czy np. wspólność wyznaniową; żaden hakatysta nie może prześcignąć p. W. H. w nienawiści do Polski. Więc pogwałcił p. W. H. nakaz nauki o organizacji pracy o psychicznym nastawieniu.

W tych warunkach nie może być mowy o trzecim punkcie wytrwałej pracy okolo wyrównania stosunków polsko-niemieckich.

Największą szkodę ponosi z takiego sposobu pisania tylko akcja katolicka w Niemczech. Znany teoretyk niemieckiego dziennikarstwa prof. dr. Dovifat, dyrektor Niemieckiego Instytutu Nauk Dziennikarsk. w Berlinie, stwierdził w publicznym artykule upadek katolickiej prasy w Niemczech. Uwagi te przedrukowała Germania (nr. 65 z 8 lutego), bez komentarza. Dovifat stwierdza brak wybitnych jednostek w katolickim dziennikarstwie Niemiec. Są to urzędnicy, referenci, opracowujący cudze pomysły, ludzi bojący się własnego cienia.

Dovifat wyraża to bardzo delikatnie, ale my dawno widzimy, że dziennikarz niemiecki, będąc kępowany w wypisywaniu swej opinii o stosunkach niemieckich, używa sobie na Polsce, jak kalkanista na chórze. Na ujemny ten objaw zwracaliśmy uwagę od lat, teraz poświadczył to Germanji taki autorytet jak dr. Dovifat.

Uwagi tego teoretyka odnoszą się mniej lub więcej do całej prasy niemieckiej. Wiadomo na całej kuli ziemskiej, do jakiego stopnia prasa niemiecka zależna jest od rządu i pisze artykuły jakoby pod dyktandem. Skrepowanie opinii metodami ukrytymi dla oka, jest niemal takie jak w Sowietach. Dla tego tak mało przejmujemy się głosami prasy niemieckiej o Polsce. Są to taktyczne poruszenia dla zamaskowania właściwych celów ukrytych dla dziennikarzy niemieckich, którzy nawet nie usiłują zbadać przyczyn. Podobnie jest w Polsce w prasie trustu nacjonalistycznego. Dyrektywy idą z centrali, a placówki powtarzają mechanicznie jak ćwiczenia zbiorowe na zlocie sokolów.

Bolszewicy w odpowiedzi na papieski list z wezwaniem do modłów za uciśnionych chrześcijan w Rosji, wystąpili z pogróżkami wojennymi. Zwłaszcza Rumunja zaniepokoiła się na skutek pojawienia się większych oddziałów wojsk czerwonych nad granicą Besarabji. Prowinjii tej (obszaru 45 tys. km. kw. — (Poznańskie 26,5 tys. km. kw.), położonej w północno-wschodniej części Rumunji między Dniestrem, Prutem, a morzem Czarnym, bolszewicy wciąż żądają dla siebie, podobnie jak Prusacy niepokoją opinię hasłem ponownego zaboru Pomorza np. — Besarabja bowiem należała od 1878—1918 r. do Rosji. Poprzednio kiedy ziemie, obejmujące obecną Rumunję, były jeszcze zależne od sultana tureckiego, oderwała Rosja 1812 r. Besarabję od Turcji, w 1856 r. przywróciła południową część księstwa moldawskiemu. W czasie wojny turecko-rosyjskiej 1878 r. Rumunja stanęła po stronie Rosji, mając przyrzeczoną

zwrot Besarabji. Tymczasem Rumunom dano część Dobrudży, a Rosja zatrzymała całą Besarabję. O to krwawiły serca Rumunów przez lat 40. W kwietniu 1918 r. Besarabja oderwała się od Rosji, ogłosiła swą niepodległość, a potem przyłączenie do Rumunji. Akt ten uznawała Polska, Francja, Anglja i Japonja. Włochy długo się ociągały, Cześci nie chcą się narażać Rosji, bo bolszewicy ogłosili protest przeciw „aneksji” Besarabji. Jak Litwini wymyślili sobie

Niebywała ilość protestów wekslowych w Banku Polskim.

Statystyka protestów wekslowych wskazuje, iż liczba weksli zaprotestowanych wzrosła b. poważnie. Jak wynika ze sprawozdania Banku Polskiego, odsetek weksli protestowanych w Banku Polskim wyniósł w styczniu r. b. 6,12%, t. zn. osiągnął wysokość nienotowaną od stycznia 1926 r. W porównaniu ze styczniem r. ub. odsetek protestów weksli w Banku Polskim powiększył się o 63%, mimo wzmoczonej ostrożności banku co do dyskонтowania weksli. Ze statystyki, obejmującej wystawców, 5 ważnych gałęzi gospodarstwa społeczne-

go wynika, iż na ogólną kwotę weksli zaprotestowanych w wysokości 16,8 milj. zł. na przemysł włókienniczy przypadło 34%, na rolnictwo 19%, na branżę metalową 6%, skórzaną 4%, drzewną 3%. Styczeń był trzecim z kolei miesiącem kurczenia się portfela wekslowego, który w ciągu tego okresu zmniejszył się o 60,5 milj. zł., czyli o 8%. Bank Polski uwzględniając krytyczne położenie rolnictwa zezwolił na prolongatę pierwszej raty z tytułu udzielonych rolnictwu kredytów na rejestrowy zastaw rolniczy.

Wilno, Niemcy Pomorze, Śląsk i Poznańskie, tak dla bolszewików „szybką z okna”, o którą się drą nieustannie, jest Besarabja. I to właśnie skłoniło Rumunję do zawarcia sojuszu z Polską, który daje jej większe bezpieczeństwo niż mała Ententa, do której dawniej wciągnęli ją Cześci. Atak sowiecki na Besarabję zmusza Polskę do pomocy Rumunom.

Ale nie należy się niepokoić zbyt. Nawet p. Pająk i p. Trąpczyński nie wahałoby się do zażegnania rozdźwięku w Sejmie, gdyby bolszewicy istotnie mieli podjąć się wojny, bo p. Pająk walczył na froncie, a p. Trąpczyński witał w imieniu Sejmu naczelnego wodza, kiedy wracał ze zwycięskiego pochodu na Ukrainę i wjazdu do Kijowa. Pro-mień radości był wówczas na twarzy p. Trąpczyńskiego i brzmiał z jego przemienienia. Poseł Trąpczyński znał fronty wojenne, bo jako jedyny z posłów polskich do parlamentu w Berlinie badał fronty niemieckie na wschodzie i zachodzie. Więc zachwyt dla Kijowa był oparty na znajomości wojny.

Naszem zdaniem pogroźki bolszewickie w stronę Besarabji to zręczny sposób odwrócenia uwagi od tematu przesładowania religii. Dla tego nie należy się niepotrzebnie nastraszać; jest mniej powodu niż było z powodu Mandżurji.

A. P. B.

Królewskiego wypoczynku zażył sobie rabin z Wilna.

Senator w łóżku króla Sobieskiego.

Warszawa, w lutym.

Naczelnym rabin wileński, Samuel Rubinstein, jest jak wiadomo jednym z najpilniejszych członków komisji budżetowej Senatu. Pewnego dnia, po całodziennej wyczerpującej pracy komisyjnej sen. Rubinstein zemlał w gmachu parlamentu. Marszałek Szymański, który jest lekarzem, pospieszył mu z pomocą i wkrótce doprowadził omdlałego do przytomności. Pacjent był jeszcze bardzo osłabiony i o północy do domu o własnych siłach a mianowicie do oddalonego hotelu „Rosja” na Nowolipkach, w którym senator Rubinstein zamieszkiwał w czasie pobytu w Warszawie, nie mogło być mowy. Marszałek Szymański uznał jednak za możliwe przewiezienie chorego dorożką, a nawet

zaofiarował mu własny samochód.

Ale tu wynika trudność nie do zwyciężenia. Zapadł już szabas. Senator-rabin nie mógł jechać. Rada w radę, postanowiono przemocować sen. Rubinsteina w pokoju gościnnym, położonym na pierwszym piętrze gmachu senackiego, obok mieszkania marszałka Szymańskiego. Pokój całkowicie urządzone, był gotów w ciągu kilku minut. Umieblowanie jego jest dość skromne. Ale zawiera ono sprzęt, o którym krąży legenda wśród służby senackiej. Wspomniane rzeźbione łoże mahoniowe w stylu staro-gdańskim miało należeć do króla Jana III Sobieskiego. Gdy szabas minął rabin Rubinstein pojechał do siebie na Nowolipki, a wieczorem na kurację do Wilna.

Za agitację antyreligijną rok twierdzy.

W Warszawie w sądzie okręgowym toczył się proces przeciw Kazimierzowi Mieczkowskiemu, redaktorowi odpowiedzialnemu tygodnika wolnomyślicieli p. t. „Myśl”. W tygodniku tym ukazał się artykuł p. t. „Młodzież uczniowska o sobie” będącego rzekomo listem ucznia szkoły średniej w Radomiu.

Odnosny numer tygodnika został skonfiskowany, a redaktora pociągnięto

do odpowiedzialności za zelźenie Kościoła katolickiego. Zamieszczony artykuł obniżał powagę Kościoła katolickiego. Poza tem domagał się autor listu swobody dla młodzieży itp. Niektóre argumenty były przeciw księżom.

Sąd okręgowy skazał Mieczkowskiego na rok twierdzy. Skazanego natychmiast po odczytaniu wyroku aresztowano.

Jan Kiliński przed Narodowym Trybunałem.

(Wedle współczesnych wzorów. — Zamiast Kroniki Niedzielnej).

Bydgoszcz, 28 lut.

Bardzo mi się podobał ten proces, jaki patrzyli na Litwie kowieńskiej wytoczyli nieboszczyki królowi Jagielle, i skazali go na wlecystą hańbę za to, że Litwę przyłączył do Polski. Taki przewód sądowy daje dużo zadowolenia trybunałowi, sprawia uciechę widzom, a podsądny nie przeżywa przytem żadnych emocji, i mógłby nawet na każde pytanie prokuratora odpowiadać pewnym stereotypowym frazesem, który w Polsce posiada najwyższą sankcję, a tylko w niebie prawa obywatelstwa jeszcze nie uzyskał i nigdy nie uzyska.

Podobne procesy możnaby, a nawet należałoby urządzać i w Polsce. Podsądnych z tamtego świata znalazłoby się dość, a sama rozprawa przynieść by mogła dużo korzyści, jeżeli nie całemu społeczeństwu, to przynajmniej pewnym partjom politycznym, naturalnie o ileby taki proces do interesów tego lub owego stronnictwa był odpowiednio nastawiony.

Objaśnię na przykładzie, jak ja sobie tę rzecz wyobrażam.

Jako oskarżony staje n. p. szewc Jan Kiliński, ten sam, który urządził powstanie w Warszawie. Właściwie zjawia się jego duch tylko, a to przy pomocy różnych astrologów i spirytystów. Jako oskarżyciel publiczny występuje poseł Trąmpczyński, jako obrońca z urzędu pułkownik Ślawek. Przewodniczącym Trybunału niechby był Daszyński, bo daje on jako marszałek Sejmu największą jeszcze gwarancję obiektywnego prowadzenia rozprawy. Asesorowie i przysięgli obojętni. Naturalnie politycznie mieszanli.

Rozprawa ma następujący przebieg:

Przew. Daszyński (do protokolanta): Czy w westybulu sądowym niema jakich uzbrojonych powstańców?

Protokolant: Niema, panie prezesie.

Przew. Daszyński: Otwieram rozprawę. Oskarżony, proszę bliżej. Niech oskarżony poda do protokołu swoje generalia.

Kiliński: Jan Kiliński, urodzony w Trzemesznie w roku 1760, ojciec Aureljusz, matka Jadwiga, żonaty, ojciec dwojga dzieci, po fachu szewc, majątku niema.

Protokolant: Karany?

Kiliński: Tak, Pan Bóg mnie pokarał z takim rodakami.

Przew. Daszyński: Tylko proszę bez aluzji. Jaki jest pański stosunek do wojska?

Kiliński: Powstańlec w randze pułkownika.

Przew. Daszyński: Otóż właśnie. O to chodzi! Akt oskarżenia zarzuca panu, że pan dnia 17 kwietnia 1794 roku urządził w Warszawie rewolucję, podniósł broń przeciw władzy państwowej, naruszył niejako ówczesną Konstytucję, wskutek których to działań wojennych straciło wielu ludzi życie. Czy poczuwa się pan do zarzuconych mu aktów oskarżenia czynów?

Kiliński: Do niczego się nie poczuwam. Pan prokurator chce mi tylko uszyć futy.

Przew. Daszyński: Proszę mówić do rzeczy.

Kiliński: Ja tu jestem jedyny między panami, który do rzeczy będzie gadał. Co zaś do zarzuconego mi faktu: Moskal gnębił Polaków, a że ja, jako dobry patrijota nie mogłem patrzeć na to spokojnie, więc skierowałem innych jeszcze szweców, wzięłem do pomocy rzeźników, i przegnałem drani. Czy to jest zbrodnia? Powinienem zato dostać pomnik. I dostałem. Nawet nie jeden, a całą kupę pomników.

Przew. Daszyński: Czyli, że oskarżony zamiast poczuwać się do winy, postępek swój naświetla jako czyn bohaterski, podyktowany troską o dobro kraju. Czy tak?

Kiliński: Nie tylko ja go tak naświetlam, ale jest większość ludzi, którzy go tak naświetlają.

Przew. Daszyński: Cóż to za ludzie?

Kiliński: To nie są bylejacy ludzie. Każdy z nich ma jakąś rangę, ma Virtuti Militari albo inne odznaczenie.

Przew. Daszyński: Czy oskarżony działał z rozmysłem?

Kiliński: Z rozmysłem to znów nie powiem. Zdjęła mnie szewska pasja, więc poplułem w garść i hajże na Soplicę!

Przew. Daszyński: Krok ten, ustawą zabroniony, pociągnął za sobą liczne ofiary w życiu i w mieniu obywateli.

Kiliński: Darmo, wysoki Trybunałe. Gdzie drzewo rąbia, tam wióry leżą. Zresztą tamtych niema co żałować a nasi, którzy poginęli, dostąpili jasności niebieskiej i odszkodowania ze skarbu polskiego.

Przew. Daszyński: Oskarżony na wszystko ma wykrętą odpowiedź. Akt oskarżenia mówi dalej, że postępkim pańskim podeptane zostało prawo, poniżone zostały zasadnicze ustawy państwa.

Kiliński: Kto deptał prawo i ustawy jak nie oni sami? Wlazłem na to, co już w błocie leżało.

Przew. Daszyński: Postępek oskarżonego może stanowić niebezpieczny precedens dla innych, takiej samej marki patryjotów. Czy oskarżony nad tem się zastanowił?

Kiliński: Nie. Zrobiłem to wszystko bez zastanowienia. Widziałem, że paskudztwa się dzieją, i było moim obowiązkiem je wymieść.

Przew. Daszyński: (do Trybunału): Czy który z panów ma jakie pytania dla oskarżonego?

I asesor: Jabym prosił... Od której strony oskarżony zaatakował miasto?

Kiliński: Ja nie miasto zaatakował, tylko tych chorobników, którzy kraj na psy sprowadzili. A uderzyłem na nich od strony mostu.

I asesor: Czy oskarżony nie mógł swego nieobliczalnego czynu wykonać bez krwi rozlewu?

Kiliński: Nie odemnie zależało. Zresztą wyczytałem w gwiazdach i w kartach, a mówił mi też pewien jasnovidz, że tylko w ten sposób da się porządek zrobić. Byłyby to te psiekruwie ustąpiły, gdybym rękawa nie podwinął?

I asesor: O ile wiem, to Rada Narodowa nie pochwałała tego kroku.

Kiliński: Wierzę bardzo. Złe to się działo fajdusom? Szachrowali, cygani-li, lupili...

Przew. Daszyński: Proszę nie rzucać tu podejrzeń.

Kiliński: To nie podejrzenia. To są murowane fakta.

I asesor: Ja proszę o głos... Czy oskarżony zdawał sobie sprawę z tego...

Kiliński: Ja sobie z niczego sprawy nie zdawałem. Gdy widziałem, że jest źle, a zanosi się na jeszcze gorzej, gdy mi ta cała rzeczywistość odbiła się na dnie oka, zawołałem: won!

I asesor: Czy oskarżony działał z samowiedzą tego, że czynem swoim podeptał najwyższy Kodeks państwowy?

Kiliński: Kiedy bo panowie czepliście się tego Kodeksu jak pijany piot.

Przew. Daszyński: Udzielam oskarżonemu za to wyrażenie upomnienia.

I asesor: Czyli że oskarżony nie uznaje najwyższego Kodeksu?

Kiliński: (podsuwając asesorowi pod nos rękoięć swojej szabli) Tu jest mój najwyższy Kodeks, rozumiesz pan?

Przew. Daszyński: Właśnie! właśnie! Takie pojmanowanie ustaw państwowych prokuratora skwalifikowała jako zbrodnię stanu. Czy już nikt z panów niema pytań?

I asesor: Udzielam zatem głosu panu prokuratorowi.

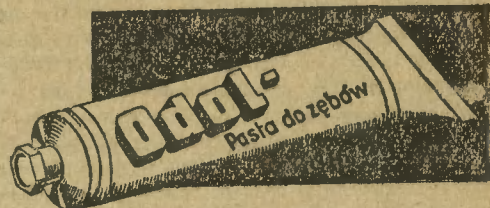
Prokurator Trąmpczyński: wygłasza z wielką swadą długie oskarżenie, pyta podsądnego grzmiącym głosem, gdzie się podział generał Igelström, który w jasny dzień znikł z ulic Warszawy, pyta dalej, kto (już po resurrekcji) pobił rządowego profesora Zdziechowiankę, którzy to rzeźnicy czy szewcy wywieźli za miasto redaktorów Mostowa i Nowaczynina i tam ich tego sprali, wskazuje wreszcie, że komisarz Skarbu Czechow (pradziad dzisiejszego pisarza Czechowa) szafował nieogłędnie funduszami narodowymi, w której to sprawie dochodzenia nie zostały do dziś jeszcze ukończone, i wnoszą dla oskarżonego o karę zesłania i pozbawienia praw obywatelskich.

Przew. Daszyński: Pan obrońca ma głos.

Obrońca Ślawek: zbija wywody prokuratora, wystawiając oskarżonemu jak najlepsze świadectwo, wskazuje na mnogość pomników, jakie społeczeń-

Stosując gruboziarnistą pastę do zębów

doprowadzacie je powoli, lecz systematycznie do zupełnego zniszczenia. Bądźcie przezorni i używajcie do czyszczenia zębów jedynie znaną drobnoziarnistą pastę do zębów **Odol**. Posiada ona niezwykle przyjemny smak, czystość i utrzymuje zęby w dobrym stanie. (5207)

stwo oskarżonemu w uznaniu jego czynów postawiło, rozwodzi się nad entuzjazmem, jaki panuje w kraju w dzień św. Jana Chrzciciela jako w dzień patrona oskarżonego (wianki, sobótki itd.) i wnosi nietylko o rehabilitację swego klienta, ale domaga się nadto, aby wydać uchwałę, mocą której dotychczasową nazwę Kongresówka zmienia się na Kilińskówka, i aby dzień św. Jana Chrzciciela ogłosić największym świętem narodowym, które ma być obchodzone capstrzykiem, fajerwerkami, spektaklami teatralnymi i ogólnym gaudium narodowym.

Przewodniczący zamyka rozprawę oznajmieniem, że wyrok za parę dni zostanie doręczony stronom na piśmie.

Trybunał w wielkiem zdenerwowaniu opuszcza swoje miejsca, prokurator i obrońca rozchodzą się, wymyślając sobie nawzajem, publiczność opróżnia salę, a Kiliński wśród entuzjastycznych okrzyków tłumu wraca karawanem na cmentarz.

St. Brandowski.

Jak się da, to się zrobi!

Kiedy należysz już do starszych rady i wiek na skroniach bruzdy ci wyziłbi, Wiesz, że nie można dziś żyć bez zasady: Jak się da, to się zrobi!

Świetna maksyma, i ten kto jej słucha Wszystkich dla siebie dobrze usposobi. Chyba, że nie zna mowy polskiej ducha: Jak się da, to się zrobi.

Ducha tej mowy zna świetnie Warszawa, Bo wszak nie wiedzą zaściankowi snobi, że czas to pieniądz i najcięższa sprawa Jak się da, to się zrobi.

Brzydota wszelką radość życia zwarzy, Piękno raduje i rzecz każdą zdobi, Któż więc odmówi prośbie pięknej Jak się da, to się zrobi. [twarzy?...]

Redaktor wciąż mi lenistwo wytyka, A gardło suche jak pustynia Kobi, Bez kalafonji czyliż jest muzyka? Jak się da, to się zrobi.

Henryk Zbierzchowski.

Z Gdańska.

Mozżuchin w Gdańsku.

Na zaproszenie kolonii rosyjskiej przybył do Gdańska sławny aktor filmowy Iwan Mozżuchin. Zgotowano mu wspaniałe przyjęcie. Artysta zwiędził kino, w którym wyświetlano obraz z Mozżuchinem w roli głównej.

Pochód komunistów.

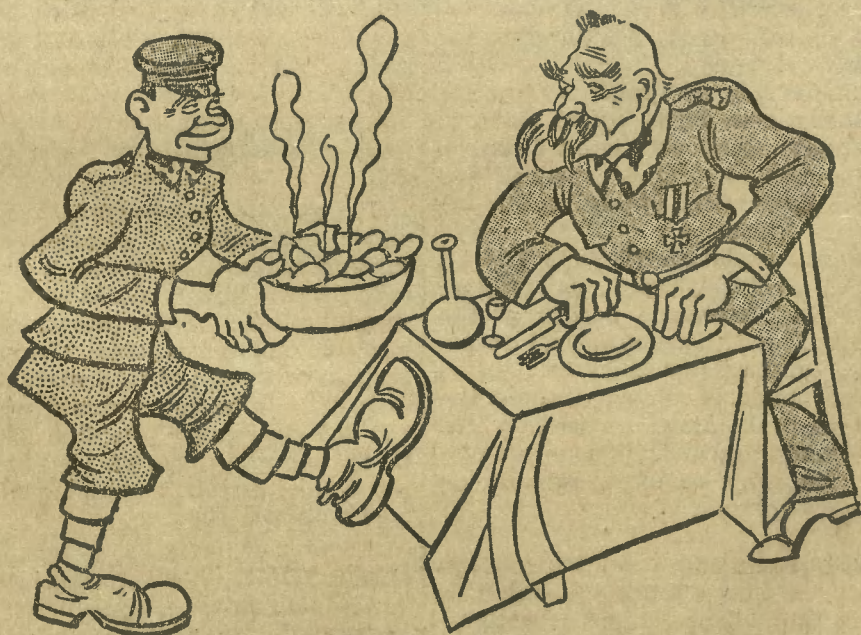
W Gdańsku odbył się w 12 rocznicę powstania armji czerwonej pochód komunistów, w którym brało udział przeszło 1000 osób. Niesiono transparenty z napisami skierowanymi przeciwko policji i władzom. Na placu Dominikańskim wygłoszono szereg przemówień, w których komuniści nazwali się obrońcami republiki sowieckiej i bojownikami czerwonej armji. Przebieg demonstracji był spokojny i w czasie tej dziwnej uroczystości na terenie W. M. Gdańska nie doszło do żadnych ekscesów.

Z Finlandji.

Pożyczka francuska.

Rząd Finlandji otrzymał już od Francji pierwszą ratę 300 milionów franków pożyczki. Pożyczka ta w wysokości 300 milj. franków została udzielona przez Francję z oprocentowaniem 7 od 100 na przeciąg 30 lat.

Ulubiona potrawa Pana Marszałka

są kołduny litewskie.

Szkoda, że mu takich kołdunów podać nie można!

Czy jaskółki przepowiadały tegoroczną łagodną zimę?

Jaką pogodę będziemy mieli w marcu?

Nie ulega kwestji, że tegoroczną zimę już nie wykaże większych mrozów. Prawdopodobnie temperatura utrzyma się przez jakiś czas jeszcze na poziomie punktu zerowego, poczem nastąpi wiosna. O tem, że w tym roku nie będzie surowej zimy, pisały dzienniki już na jesień ubiegłego roku, a to na podstawie spostrzeżeń ornitologów (znawców ptaków), według których jaskółki opuściły nasze zimne kraje stosunkowo bardzo późno, bo dopiero w październiku, co oznaczać ma łagodną zimę.

Sprawie tej poświęcił kierownik instytutu dla długoterminowej prognozy (przewodni) pogody we Frankfurcie nad Menem dr. Franciszek Baur dłuższy artykuł, który obiegł całą prasę niemiecką. Mianowicie uczony ten wykazał, że jaskółki opuszczają północną i środkową Europę, zależnie od przebiegu jesieni, a nie od tego, jaka będzie temperatura przyszłej zimy. Np. w roku 1926 odleciały jaskółki do ciepłych krajów już 20 sierpnia, a jednak zima była bardzo łagodna. Natomiast w roku 1908 opuściły nas jaskółki dopiero pod koniec września, a jednak zima była mroźna. Z tej racji nie można polegać na jaskółkach jako prorokach, przepowiadających pogodę na dłuższą metę.

Natomiast rzeczą sprawdzoną jest, że według zachowania się jaskółek w lecie przewidywać można, czy zbliża się burza. Mianowicie na skutek przesiąknięcia powietrza wilgocią latają owady bardzo nisko, i dlatego też jaskółki, chwytające te owady, mają niski lot. Również z zachowania innych zwierząt, a mianowicie kotów i kur, można wnioskować o ewentualnej zbliżającej się burzy, ponieważ zwierzęta te są bardzo wrażliwe na zawartość elektryczności w powietrzu. Bardzo zajmujące jest następujące spostrzeżenie: Jeżeli w górach zanośsi się na burzę, ciągną pasące się owce w dół, bliżej ku dolinom. Polega to na tem, że wełna tych owiec wsiąka w siebie wilgoć zawartą wtedy w większej ilości w powietrzu i dlatego zwierzęta są niespokojne. W dolnych warstwach powietrza wilgoci jest mniej, i dlatego owce opuszczają górne rejony.

Można więc na zwierzętach, gdy chodzi o przewidywanie pogody, polegać tylko wtedy, gdy chodzi o dane na krótszą metę. Długoterminowych prognoz natomiast podejmuje się astrologia, t. zn. nauka, która stara się zbadać łączność, jaka zachodzi pomiędzy biegiem gwiazd a innymi zjawiskami przyrody. Niewątpliwie istnieje jakaś łączność pomiędzy wszelkimi objawami natury, gdyż całym światem rządzi Bóg według jednolitych praw, jednakże słaby umysł ludzki jeszcze nie doszedł do tego stopnia rozwoju, aby poznać prawdę w całej

rozszyłości. Dlatego też niesłusznie postępują ci ludzie, którzy astrologom wierzą bez zastrzeżeń, błędem byłoby jednakże również pojęcie w czambuł astrologji wogóle, o ile ona jest pojmowana naukowo, t. zn. nie polega na szalbierstwie i szarlatanerii, a jedynie dąży do powolnego poznania prawdy. Wyniki obliczeń astrologicznych należy zatem przyjąć ostrożnie, wolno je jednak wciągnąć w rachubę przy bezprezjonalnych przewidyaniach.

Jeżeli np. chodzi o pogodę w marcu, to mówić na ten temat „Polski Kalendarz Astrologicz-

ny”, opracowany i wydany przez Bydgoszczanina Franciszka Prengla, co następuje: Tendencja ogólna: Temperatury podlegają silnym wahaniom. Ogółem będzie zimno i wietrzno. Większych opadów spodziewać się należy na początku każdej dekady („dekada” oznacza „10 dni”). Pierwsze dni marca wykażą powietrze zmienne i chmurne, będzie deszcz i śnieg. Potem będzie pogodniej i mroźno. W drugiej dekadzie będzie naprzemian zimno i łagodnie. Skłonność do opadów zajdzie szczególnie około 11, 15 i 19 marca. W trzeciej dekadzie temperatura znów spadnie. Zaburzenia atmosferyczne zapowiada „Kalendarz Astrologiczny” na 21, 27 i 31 marca.

Czytelnicy nasi mają zatem możność porównania, czy astrologowie się omylili, czy też przepowiednie ich się ziściły. (js)

Kobieta na czele bandy rabusiów

W kraju nieograniczonych możliwości, mianowicie w Stanach Zjednoczonych Północnej Ameryki, dzieją się nieraz naprawdę niesamowite rzeczy. Tak np. wpadła policja nowojorska w tych dniach na trop szeroko rozgałęzionej i dobrze zorganizowanej szajki bandytów, na której czele stała ...19-letnia dziewczyna.

Okazało się, że rabusie w większości wypadków postępowali w ten sposób, że przywódczyni ich, nosząca piękne nazwisko Chinchilla Girl, a będąca przytem niezwykle urodziwą dziewczyną, udawała się do jakiegoś sklepu, i kapryśnymi swoimi życzeniami zajmowała cały personel, poczem nagle wtargali jej pomocnicy i pod groźbą rewolwerów zabierali co cenniejsze towary jak również kasę.

Chinchilla Girl władała gronem swoich pomocników przy pomocy osobistych wdzięków. Za dobre słowo z jej ust, za miły uśmiech poszliby rabusie, rekrutujący się zresztą niejednokrotnie z ludzi wysoko urodzonych w ogień.

Nie byłaby ona również wpadła w sid-

ła policji, gdyby nie jakiś młodzian, który się w niej zakochał na dobre, a gdy ona mu odmówiła wzajemności, wydał ją w ręce władz.

Podczas śledztwa okazało się, że 19-letnia Girl wcale nie jest dziewczyną, a mężatką, matką małej córeczki. Uciekła ona od męża, ponieważ jakiś niepohamowany namiętności pchały ją ku niesamowitym, zbrodnictwom przygodom.

Dziada Polikarpa śpiewanie.

Pewnikiem w Sejmie posłowie
Jakowąs rację w tem mają,
Że się wciąż tłuścą po głowie
I że się w gębę chlająstają
Nasi wybrańcy posłowie.

Dyć tam są mądrzy i prawi
Z pośród nas miernej szarzyzny;
Jeśli więc kto łeb nastawi,
Chyba dla dobra ojczyzny
Do bicia łeb swój nadstawi.

Dziwaczne w Sejmie zwyczaje
Insza, niż w życiu logika:
Mądralą tam się wydaje,
Kogo my mamy za bziaka,
Mądralą tam się wydaje.

Inną tam także ma postać
Postępek godny łobuza:
Chlubnie jest w Sejmie w twarz dostać
Lub na łbie oberwać guza,
Bo chlubnie w Sejmie coś dostać.

Najtroskliwszym opiekunem dziecka są
**PUDER, MYDŁO i KREM
BEBE SZOFMANA.**

Kobieta burmistrzem w Rumunji.
Po raz pierwszy w dziejach Rumunii kobieta została wybrana merem. Stała się to w miasteczku Voitesti, departamentu Vaslui.

Senatorowie amerykańscy w strachu.
Liczni senatorowie Stanów Zjednoczonych otrzymali w ostatnich czasach anonimy, w których nieznani sprawcy, grożą dokonaniem zamachu bombowego na Kapitol. Policja waszyngtońska przedsięwzięła wszelkie środki ostrożności. Do gmachu Kapitolu zamknięte są wszelkie przejścia poza głównym wejściem. Wszyscy udający się do gmachu są poddawani rewizji osobistej.

Manewry lotnicze w Anglii.
Niebawem rozpoczną się wielkie manewry brytyjskich sił powietrznych, które portwają około 10 dni. M. in. wypróbowane mają być nowe urządzenia do bombardowania nocnego i dziennego, które zostały niezwykle udoskonalone.

Ze Polska zniosła tytuły,
W Sejmie nie obowiązuje,
Dlatego poseł rad posła
Tytułem durnia częstuje,
Choć Polska tytuły zniosła.

Nie wiem, co z tego wypadnie,
Kiedy się Dziadek rozsierzdzi
I powie, że coś nieładnie
Kultura sejmowa śmierdzi
Oj, bardzo, bardzo nieładnie!

Zacznij znow postom doskwierać
Skuteczny proceder Dziadka,
Iż się znow zaczął dobierać
Do poselskiego ich za... pału;
To znow im zacznij doskwierać.

I zwrócą się do opinii,
Pytając prasy o rację,
Czy dobrze Marszałek czyni,
Taką stosując sanację;
Zwrócą się z tem do opinii.

Przegląd kobiecy.

Bezrobocie wśród kobiet. — Emigracja. — Pierwszy rok działalności „Rodziny Policyjnej”. — Bydgoszcz górą. — Wszystko dla dzieci.

Bydgoszcz, dn. 1. 3.

Niezwykle ciężka sytuacja finansowa i gospodarcza kraju wywołała wielkie bezrobocie nie tylko wśród mężczyzn, ale i wśród rzesz pracujących kobiet, które dziś pozostają bez pracy i kawalka chleba. Wobec takiego stanu rzeczy, dużo rozgoryczenia w kobiecym świecie pracy wywołało jaknajskrajniejsze ograniczenie emigracji kobiet przez Min. Pracy i Op. Społecznej. Np. Francja zażądała 16.000 robotników polskich, zaś polska komisja ministerjalna ograniczyła ten kontyngent do 100 robotnic i nie chciała ustąpić ze stanowiska, że do Francji można pozwalać jechać tylko tym młodym kobietom i dziewczętom, które wyjeżdżają pod opieką rodziców lub mężów. Rozumiemy w zupełności stanowisko czynników rządowych. znany nam jest również stosunek Francuzów do robotnic polskich. Ale z drugiej strony, te same kobiety, skazane w kraju na głód i nędzę, też znajdują się w dużej części na pochyłej drodze, gdyż głód jest najgorszym doradcą. Np. w Łodzi, gdzie najwięcej zatrudniano po fabrykach włókienniczych kobiety, obecnie pozostające bez pracy szerzą się w zaskarżający sposób prostytutki. Warszawski „Kurjer Poranny” który obszernie omawia tę sprawę, nast. pytanie wysuwa: Czy możnaby powziąć przez komisję i zatwierdzoną przez ministerjum decyzję poddać rewizji? I drugie: czy złym stronom emigracji zarobkowej kobiet naszym do Francji, w danej chwili będącej niemal koniecznością, nie dałoby się zapobiedz przez: 1) wysłanie konwojentem, poważnych (delegowane np. przez organizacje kobiece),

i zaopatrzonych w poważne pełnomocnictwa na cały sezon pobytu robotnic polskich we Francji.

2) Stworzenie we Francji stałego i istotnie czynnego biura opieki i dozoru nad emigrantkami polskimi? Biuro to powinno być również w ścisłym kontakcie z poważnymi organizacjami kobiecymi w kraju.

Jak nas dochodzą wieści z Łodzi i z innych ośrodków przemysłowych, sytuacja jest naprawdę bardzo groźna i wymaga wszechstronnego jej rozpatrzenia. Zamknięcie granicy francuskiej przed robotnicami polskimi, umierającymi z głodu na miejscu, wytwarza wśród nich całkiem usprawiedliwione rozgoryczenie. Sądzymy, że może odezwać się ktoś w tej sprawie.

Jeżeli zsumujemy działalność kobiet na różnych polach pracy społecznej, to najdotadniej bilans ich prac przedstawiać się będzie w dziale miłosierdzia, wogóle humanitarności, czy to będzie Czerwony Krzyż czy Biały Krzyż, lub też Konferencja Pań św. Wincentego à Paulo. Na tem polu kobiety są bez konkurencji. To też z wielkiem uznaniem obserwujemy działalność „Rodziny Policyjnej”, która właśnie w tym czasie, w roku ubiegłym została powołana do życia. Na czele tej organizacji stanęła pulk. Maleszewska, żona głównego komendanta Policji Państwowej. Organizacja ta, na Pomorzu i w Poznańskim powstała dopiero przed półrokiem, a jakże wiele już zrobiono!

Staraniem kobiet, żon policjantów zrzeszonych w tej organizacji w tak krótkim czasie założono 12 przedszkoli, powołano do życia kilka kolonii letnich, jak np. na 67 dzieci w Ciechocinku, na 60 dzieci w województwie wileńskim, a w Wierzbnie pod Warszawą skorzystało z półkolonii letniej 125 dzieci. Oprócz tego niesiono wydatną pomoc wdowom i sierotom po poległych i zmarłych poli-

cjantach. Jak wiadomo, w ciągu 10-letcia Niepodległości Polski, padło na swych placówkach odpowiedzialnych 473 policjantów. Widzimy — jak bardzo opieka ta, nosząca charakter samopomocy ze strony Rodziny Policyjnej jest konieczna.

Przeoglądając roczne sprawozdanie tej młodej organizacji, zamieszczone w dziennikach warszawskich, z przyjemnością dowiadujemy się, iż w dziedzinie specjalnej opieki nad zdrowiem dziecka pierwsze miejsca zajmuje Warszawa i Bydgoszcz. I tak oddział bydgoski w samym tylko miesiącu styczniu wydatkował 400 złotych na tran dla dzieci 150 zł. na lekarstwa, 200 zł. na naświetlanie tychże dzieci lampami kwarcowymi i górskim słońcem.

Rodzina Policyjna w Bydgoszczy nosi się z zamiarem stworzenia specjalnego gabinetu leczniczego dla dzieci ze stałą poradnią lekarską, naświetlaniami i kąpielami.

Również w dziedzinie robót kobiecych (wystawa odbyła się niedawno — red.) Bydgoszcz zajęła pierwsze miejsce; za nią idą oddziały w Stryju i Święcicach.

Organizacja, która w tak krótkim czasie może pochwalić się takimi owocami swej pracy — życzymy dalszego pięknego rozwoju.

W Warszawie odbył się wiec licznej grona matek w sprawie ogródków dziecięcych. Wiek był bardzo ożywiony, wiele matek zabierało głos, przemawiając z głębi serca macierzyńskiego za naprawą istniejących stosunków. Położono jaknajwiększy nacisk na udostępnienie dziatwie parków publicznych, w których mogłyby się swobodnie bawić.

W wyniku przeprowadzonej dyskusji wysunięto nast. żądania:

1) przystosowania istniejących parków i ogrodów do potrzeb dzieci przez

stworzenie terenów do zabaw, z górkami i wodą, postawienie kolobiegów, huśtawek, stworzenie boisk sportowych;

2) wykorzystanie terenów niezabudowanych i umożliwienie dzieciom na nich zabawy;

3) powiększenia liczby ogrodów, zielonców, boisk;

4) wydzielanie terenów dla dzieci koluszowych, które powinny przebywać jak najwięcej na świeżym powietrzu, a nie mogą stykać się ze zdrowymi;

5) wniesienie odpowiednich ubikacyj higienicznych, schronioną przed deszczem, sal do przewijania niemowląt;

6) zapewnienie dzieciom wykwalifikowanej opieki, przez utworzenie dyżurów higienistek społecznych.

Akcję powyższą należy powitać z uznaniem, gdyż w każdym mieście, czy to w Bydgoszczy, czy w innym, mamy pod tym względem wiele braków. Np. w Bydgoszczy długi czas molestowano magistrat, aby w Parku Kochanowskiego przydzielono dzieciom placzyk do zabaw. Gdy się to stało, od dwóch lat domagamy się naprzorno, aby władze miejskie nawiozły czystego piasku, białego dla dzieci i bezskutecznie. Dzieci nasze po dziś dzień zmuszone są bawić się w brudnej, zwykłej ziemi, bo magistrat lekceważy sobie słuszne żądania matek. A przecież to pociąga za sobą minimalny wydatek jak koszt przewiezienia kilku fur piasku.

Znana tłumaczka dzieł Jacka Londona p. Kuszelewska-Rajska powiada: „Naród, który nie pusił dzieci swoich na trawniki ogrodów, nie da im czystej ziemi, wody, drzew, nie wychowa sobie z tych dzieci ludzi zdolnych do konkretnego czynnego życia, nie będzie miał wielkiej ekspansji państwowej...”

I słusznie: dziecko musi mieć korzystne warunki do normalnego rozwoju.

Jaxa.

Z WIELKOPOLSKI I POMORZA

KCYNIA. Osobiste. Z dniem 1 marca przenosi dyrektora poczty i telegrafów p. Zenona Grausza, starszego asystenta do urzędu pocztowego Poznań 3. Pan Grausz mieszkał w Kcyni od roku 1923. Poza obowiązkiem zawodowym wolne chwile poświęcał on pracy społecznej, zyskując sobie wielkie zaufanie oraz sympatię.

KOWALEWO. Zabawa „Rodziny Policyjnej” W niedzielę, dnia 2. bm. urządza „Rodzina Policyjna” zabawę taneczną, z różnymi urozmaicheniami.

Naklo.

Osobiste. Dyrektor tut. gimnazjum państwowego p. Zygmunt Polakowski z dniem 1 marca został przeniesiony do Bydgoszczy na równorzędne stanowisko w gimnazjum klasycznym. Zastępuje go tymczasowo prof. Józef Pułczyński. — Inspektor szkolny p. Kazimierz Piłtufala został przeniesiony na równorzędne stanowisko do Czarnkowa n. N. N. sprawy tut. inspektoratu przydzielono do Wyżyska. Interesentów z Inspektoratu szkolnego Naklo przyjmować będzie inspektor szkolny p. Wiśniowski z Wyżyska w piątek od 12-15 w kancelarii inspektoratu w Naklu. — Asystent pocztowy p. Edmund Scirmer został mianowany naczelnikiem urzędu poczty Bydgoszcz 6 (Czyżkowo).

Walne zgromadzenie spółdzielczego Banku Kredytowego odbędzie się w sobotę, dnia 15. bm. o godz. 4 po poł. w lokalu bankowym.

Kino „Polonia” wyświetla dramat w 10 aktach p. t. „Szalona hrabina”.

Nie należy zapominać o przedstawieniu amatorskim, jakie urządza „Rodzina Policyjna” w niedzielę, dnia 2 marca p. t. „Surdut i Siermięga”. Czysty zysk przeznaczony na pomoc lekarską dla dzieci policjantów.

Osobiste. Kierownik Powiatowej Kasy Chorych p. Bernard Hoppe, obchodzi w dniu 1 marca swoje dziesięciolecie jako kierownik tej instytucji, którą przejął od Niemców.

Falszywy kościelny. Po wioskach Chrzęstowo, Olszewko i Kainowo parafji nakielskiej zbierał zapisy i wydawał kartki do spowiedzi wielkanocnej niej R., podając się za kościelnego Oszusta zdemaskowano.

Bal „Galaniarzy” urządza w sobotę, dnia 1 marca w sali Strzelniczej Tow. gimn. „Sokol”.

Wielki turniej ping-pongowy pań o mistrzostwo miasta Nakla odbędzie się w niedzielę, dnia 2. bm. w sali gimnastycznej szkoły dla dziewcząt o godz. 2 po poł. Zgłoszenia przyjmuje komendantka p. Kl. Bobowska.

Kradzieże. Podczas jarmarku skradziono bednarzowi na rynku portfel z zawartością 70 złotych, zaś gospodarzowi N. z Lipior na dworcu przy okienku 100 zł.

Szubin.

Wybory do dozoru i reprezentacji kościelnej Przy ponownych wyborach do dozoru kościelnego uprawnionych było do głosowania 623 parafjan, głosowało 345 osób. Wybrano do dozoru pp.: dyr. Walkowski, H., kupca Cerkaskiego W., kupca Nowaka W., rolnika J. Ciężkiego z Wolwarku, robotnika B. Błaszkiwicza, rolnika Jana Bembińskiego, robotnika Czesława Kozielecki i m. kowalskiego Karola Dypczyńskiego. Do reprezentacji wybrani zostali pp.: J. Włoch, J. Nowak Pińsko, J. Cholewicki, Leon Kwasek, J. Mackowiak, K. Staszak, K. Waliński, K. Domiński, P. Kowalczyk, P. Wendland, T. Karabas, W. Olszewski, J. Marasa, W. Dypczyński, W. Bławat, K. Cieżki, J. Karpieński, St. Paszkiet, P. Riemer, M. Lewandowski, Wł. Marcysiak, J. Marchwiński.

Drużyna Harcerska im. Tadeusza Kościuszki urządza w niedzielę, dnia 2. bm. w sali Domu Polskiego przedstawienie amatorskie p. t. „Orleża”. Początek o godz. 8 wiecz. Po przedstawieniu zabawa taneczna.

Stowarzyszenie Urzędników urządza dnia 1 marca tradycyjny bal maskowy, który odbędzie się w salach hotelu Centralnego.

L. O. P. P. Dnia 24. ubm. odbyło się zebranie miejsc. L. O. P. P. na którym wygłosił bardzo piękny referat por. Kocinski z Poznania.

Mogilno.

Wieczór karnawałowy. Stow. Młodzieży Polskiej urządza w niedzielę dnia 2. bm. w sali Domu im. ks. Piotra Wawrzyniaka o godz. 8 wieczorem wieczór karnawałowy, połączony z zabawą taneczną. Przedstawiane są różne niespodzianki m. in. przedstawienie sztuki p. t. „Bilecik miłosny” Bałuckiego, monologi, mazur w kostiumach, polonez z czekoladą, biała polka z orderami. Ciepły bufet na miejscu. Wstęp 2 złote.

Tow. śpiewu „Halka” urządza w sobotę, dnia 1. bm. tradycyjny bal karnawałowy. Sala dobrze ogrzana. Bufet własny. Dekoracja sali nadzwyczajna. Orkiestra salonowa.

Damasławek.

Nieszczęśliwy wypadek. W majątności Kopianca wydarzył się w ub. sobotę rzadki wypadek. Oto Wiktor Matuszak lat 16, podczas czyszczenia bydła został uderzony rogami byka w worek moczowy. Zazwany lekarz dr Rawicz-Kolasiński udzielił mu pierwszej pomocy.

Przedstawienie amatorskie. Tow. Pszczelarzy urządza w niedzielę, dnia 2. bm. w sali p. Menci przedstawienie amatorskie. Odegrana będzie sztuka p. t. „Polowanie na męża” i „Kominarz i młynarz”. Po przedstawieniu zabawa taneczna. Przygrywać będzie orkiestra 62 p. p. z Bydgoszczy.

Trzemeszno.

Oszuści na jarmarku. W ubiegłych dniach zjechało na jarmark do Trzemeszna wielu kupców z towarami. Przyjechali też i tacy, którzy nic nie mieli na sprzedaż, lecz dobrze chcieli zarobić. Przybyli różni ludzie z kosteczkami do grania i z kuleczkami na łancuszkach. Stoliki łapichrusów były jak zwykle obleżone przez chcących się szybko zbożać latwowiernych graczy. Zaufani tych oszustów z kosteczkami, kuleczkami i tem podobnymi loteryjkami, jakoś szczęśliwie raz przegrali, a pięć razy wygrali. Szczęście tych panów wpływało bardzo zachęcająco na łatwowiernych widzów i niejednemu, choć z ostatnim groszem w kieszeni, puszczał się na hazard,

lecz odstępował zawsze od stolika zgrany do nitki. Znaleźli się jednak tacy, którzy głośno dokumentując swój spryt i swoją przenikliwość, oświadczyli, że jednak nie dadzą się ograć, lecz przeciwnie — zrujnują przedsiębiorców. W rezultacie świetni gracze potracili poważne pieniądze. Pewien handlarz skór, przegrał 130 złotych, a jakiś poczciwy kmiotek z okolicy wszystkie pieniądze za sprzedaną krowę. Jeden z pomysłowych przedsiębiorców powędrował jednak do aresztu, drugi zaś z pieniędzmi zdażył się ulotnić przed czasem.

Koncert. W niedzielę, dnia 16. bm. wieczorem odbył się w auli państw. gimnazjum klasycznego wspaniały recital fortepianowy sławnej pianistki Nadziei Korsakowej. Program wieczoru składał się z 3 części i zawierał utwory Chopina, Griega, Liszta i Bizeta.

Strzelno.

Osobiste. W dniu 23. ubm. odbył się w kościele parafjalnym w Strzelcach ślub p. Magdziarza Bernarda z p. Majówną, córką rolnika ze Strzeleca.

Roczne walne zebranie Zw. Obrony Kresów Zachodnich odbyło się dnia 18. ubm. pod przewodnictwem dr. Truszczyńskiego, sekretarza p. Mierzwińskiego Ed. Do nowego zarządu prezesem wybrano burmistrza p. Radomskiego, zastępcą prezesa p. Daszyńskiego insp. szkolni, sekretarzem p. Ed. Mierzwińskiego, skarbnikiem p. Józefa Sosnowskiego, jako ławników wybrano pp.: Dalkowskiego, Łyskawę, Wegnera, oraz

Przemysłowiec niemiecki naciągnął klientów wielkopolskich na 3.000.000 złotych. Poszkodowani cukrownicy i ziemianie.

Z Poznania donoszą: Niej. Sülke, Niemiec z Berlina, właściciel poważnej firmy handlowej, dostarczającej głównie nawozów sztucznych, jak również węgla, maszyn itp., prowadził interesy na bardzo szeroka skalę i w ożywionych stosunkach handlowych z cukrowniami i ziemianami Wielkopolski. Interesy te zakończył się jednak katastrofalnie, gdyż klientów swych naciągnął na przeszło 3.000.000 zł. Niektóre cukrownie straciły od 13.000 dolarów do bardzo wysokich sum, a między innymi cukrownie we Wrześni, Szamotułach i innych.

Charakterystyczną rzeczą jest, że prawie

tylko te cukrownie zostały naciągnięte, w których dyrektorami są Niemcy. Mówią także o znacznych stratach kilku większych ziemian zarówno Polaków, jak i Niemców.

Jak się dowiadujemy Sulke miał ponieść straty na giełdzie nowojorskiej w wysokości ponad 300.000 dolarów. Zarwanie jego klientów nastąpiło w czasach ostatnich. Sulke posiada pod Jarocinem majątek ziemski, jednak wątpliwe jest czy wystarczy on na zaspokojenie pretensyj, tem bardziej, że majątek ten dotychczas nie został na Sulkego przewaloszony.

Z Inowrocławia.

Kradzież koni. We wsi Broniewice pow. inowrocławskiego gospodarzowi Egerowi skradziono dwa konie wraz z uprzężą. Poszkodowany oblicza straty na 1500 zł.

Z sejmiku sokołowego. W Sokolni naszej w ub. niedzielę, 23. ubm. odbył się doroczny zjazd Rady Okręgowej. Przewodniczył red. Wolski z Poznania, sekretarzem p. Lachowski. Plk Manowarda wygłosił referat p. t.: „Sposób wychowania członków P. W. według wskazówek świeżo opracowanego projektu”. Stwierdzono następnie obecność 28 delegatów z 15 gniazd okręgu na ogólną ilość 18 gniazd. Delegatów przesyłał gniazda: Barcin, Bronisław, Gaśawa, Gębice, Gniewkowo, Inowrocław, Kruszwica, Kwicziszewo, Mątwy, Mogilno, Pakość, Piechcin, Strzelno, Szczepanowo i Żnin; natomiast: Rogowo, Trląg i Złotniki Kujawskie nie były reprezentowane. Prezes okręgu dr. med. R. Gutowski zdał sprawozdanie z prac okręgu, wskazując na wyteżoną działalność niektórych gniazd, ich pilne zbieranie składek członkowskich i potrzebę zakładania oddziałów żeńskich. Ogólna ilość członków wynosi 860, w tej liczbie 245 ćwiczących i 118 druhen. Dopelniono zarząd okręgowy przez wybór trzech członków pp.: Chylewskiego, Zablockiego i Ziętowskiego oraz akceptowano kooptację do zarządu kierownika P. W. okręgu sokołowego plk. Manowarda. Do sądu honorowego obrano pp.: em. sędz. Buchelta, Dalkowskiego, Głowackiego, Mezę i panią Muszalską.

Teatr grudziądzki w Inowrocławiu. Dnia 27. ubm. zjechał do naszego miasta Teatr Miejski z Grudziądzka na występ gościnny ze sztuką p. t. „Krzyżacy”. Sztuka ta cieszyła się u nas zasłużonym powodzeniem.

Dzieci oliarami śmiertelnych wypadków. We wsi Jarkach powiatu inowrocławskiego zdarzył się nieszczęśliwy wypadek, który spowodował śmierć ośmioletniej Genowefy Kryckiej. Dziewczynka ta, pozostawiona w domu bez opieki, dokładała do rozpalonego pieca, przyczem zapaliło się na niej ubranie i włosy. Oparznięcia były tak wielkie, iż następnego dnia dziecko zmarło. — Drugi podobny wypadek miał miejsce 22. ubm. na przedmieściu Inowrocławia przy ul. Ciemiastu. Pozostawiony bez opieki 8-letni Zdzisław Gulik doznał również niezwykle ciężkiego oparzenia

p. Strzelecką i p. Siemianowską. Do komisji rewizyjnej należą pp.: Grabias, Wegner, Konciowski.

Prezesem Zw. Zjedroczenia Zaw. wybrało walne zebranie p. Gołach, zastępcą p. Późniaka St., sekretarzem p. Jakóbskiego Marcina, skarbnikiem p. Kowalskiego Wojciecha. Członków liczy związek 70.

Z okazji uroczystości 10-lecia odzyskania Pomorza odbyło się strzelanie honorowe na cześć pana Prezydenta. Pierwszy i najlepszy strzał oddał w zast. p. starosty p. Boesche asesor. W strzelaniu brali udział członkowie P. W. i W. F. oraz delegaci organizacji strzeleckich.

Walne zebranie sekcji pań przy Sodalacji Marjańskiej odbyło się 19. ubm. Przewodniczył ks. moderator. Ze sprawozdania sekretarki p. K. Hubertówny dowiedzieliśmy się, iż sekcja pań liczy obecnie 37 członków. Stan kasy podany przez skarbniczkę p. M. Zbierską wynosi 547,36 zł, rozchód 361,35 zł, pozostaje na rok nowy 186,01 zł. Zebranie przeznaczyło 100 zł na pomnik Serca Jezusowego.

Ujście.

Rozbudowa fabryki szkła. Rozbudowa tuł. huty szkła ma się ku końcowi. Niebawem zostanie uruchomiona nowa maszyna, wytwarzająca butelki. Będzie to pierwsza maszyna w Polsce do wytwarzania butelek. Budowę tę przeprowadza firma budowlana Erike i Lewandowski z Poznania, konstrukcje żelazne — firma Cegielski z Poznania. Huta wybudowała również 3 domy mieszkalne dla swych pracowników, każdy na 10 mieszkań.

Walne zebranie Koła Podoficerów. W ub. środę odbyło się roczne walne zebranie Podoficerów Rezerwy. Zebranie zgaił i przewodniczył prezes p. Rolle. Do nowego zarządu wybrano pp.: St. Rollego prezesem, Jana Parackiego zastępcą, Władysława Rybarskiego sekretarzem, Józefa Gawronka skarbnikiem, Bieleńna komendantem, Antoniego Porczyńskiego i Jana Wiśniewskiego ławnikami, Franciszka i Feliksa Sławskich rewizorami kasy.

Zabawa Tow. Powst. i Woj. W niedzielę dn. 15. ub. m. urządźło Tow. Pow. i Woj. w sali p. Mazurkiewicza zabawę zimową, połączoną z przedstawieniem amatorskim. Odegrano komedję w 3 aktach p. t. „Pan burmistrz z Wielkich Łozowic”. Amatorzy, a szczególnie p. Pultorak wywiązały się ze swych zadań bardzo dobrze.

Zabawa Tow. Przemysłowców. W ub. wtorek urządźło Tow. Przemysłowców wieczorek karnawałowy w sali p. Alojzego Grusa. Przy dobrej muzyce bawiono się bardzo ochoczo.

Gniezno.

Młodociany wryodniawca. Liczący zaledwie 15 lat Witold Brzeziński, dopuścił się ohydneho gwałtu na 6-letniej Marij K.

Krwawa walka. Między braćmi Mrówczyńskimi a Stefanem Majtaszczykiem wyłkła bójka. Majtaszczyk, nie mogąc dać sobie rady z dwoma przeciwnikami, dobył w pewnej chwili rewolwer i oddał kilka strzałów, które na szczęście chybiły. Mrówczyńscy rzucili się na Majtaszcza i ciężko go poranili.

Kradzież. Nieznani sprawcy włamali się do piwnicy kupca Talera Alberta w Klecku i skradli wyroby tytoniowe na sumę 1000 zł.

Śmiertelne zaczadzenie. W pokoju dla służby u p. Janickiego znaleziono zwłoki Zofii Buczakówny, która zaczęła się czadem węglowym.

Najechał na rowerzystę. Jadący motocyklem Franc. Kosmala najechał na rowerzystę Stefana Wszelakiego tak niebezpiecznie, iż w stanie beznadziejnym odwieziono go do szpitala glowym.

Wykłady rolnicze w Poznaniu.

„Z doświadczeń w Pętkowie”. W piątek, dnia 7 marca br. Godz. 10,30: p. dyr. Stanisław Polowicz — „Samowystarczalność gospodarstwa w dziedzinie środków pastewnych”. Godz. 12,00: p. dr. Kazimierz Celichowski — „Pasze treściwe”. Godz. 15,30: Gospodarstwo mleczne: p. inż. Stefan Hozer — „Produkcja mleka”; p. dr. Zeńczak — „Higiena mleka”; p. redaktor Popowski — „Żywność i przeróbka mleka”; p. dyr. Dobroszyński — „Eksport masła”.

O godzinie 13,00 odbędzie się w hali państwowej Targów Poznańskich, publiczny polach odczytania ziarna siewnego urzędzonym staraniem Towarzystwa Hodowców Nasion „Ceresita”. W dniu tym odbędzie się również w sali Wielkopolskiej Izby Rolniczej — „Jarmark nasienny”.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Jakób Baliński — Inowrocław. List znalazł wygodne pomieszczenie w koszu.

Kr. Jawczak. Dr. Henryk Zbierzchowski — Lwów, Plac Św. Duchy, Izba Skarbowa.

Wykłady rolnicze w Poznaniu.

„Z doświadczeń w Pętkowie”. W piątek, dnia 7 marca br. Godz. 10,30: p. dyr. Stanisław Polowicz — „Samowystarczalność gospodarstwa w dziedzinie środków pastewnych”. Godz. 12,00: p. dr. Kazimierz Celichowski — „Pasze treściwe”. Godz. 15,30: Gospodarstwo mleczne: p. inż. Stefan Hozer — „Produkcja mleka”; p. dr. Zeńczak — „Higiena mleka”; p. redaktor Popowski — „Żywność i przeróbka mleka”; p. dyr. Dobroszyński — „Eksport masła”.

O godzinie 13,00 odbędzie się w hali państwowej Targów Poznańskich, publiczny polach odczytania ziarna siewnego urzędzonym staraniem Towarzystwa Hodowców Nasion „Ceresita”. W dniu tym odbędzie się również w sali Wielkopolskiej Izby Rolniczej — „Jarmark nasienny”.

Z Torunia.

Nocny dyżur ma do dnia 7. bm. wyłącznie apteka „Radziecka” ul. Szeroka.

Z TEATRU POMORSKIEGO.

W sobotę, dnia 1 marca o godz. 20,15 „Rywale”.

W niedzielę, dnia 2 marca o godz. 16,15 po cenach najniższych wesoly wodewil ze śpiewami i tańcami Konstantego Krumińskiego pt. „Królowa przedmieścia”, który w ostatnich przedstawieniach przyjmowany był przez publiczność z całym entuzjazmem dzięki żywej akcji, barwnych melodij, niefrasobliwego humoru oraz doskonałej grze naszych artystów, wróżyć sztuce tej długotrwałe powodzenie.

O godzinie 20,15 „Rywale”.

Włamanie i kradzież. W nocy z dnia 24 na 25 ubm. dotychczas nieznanymi sprawcy włamali się do oberży Wandy Szynk w Grębo-cinie pow. Toruń i zabrali 2 i pół kg. kielbasy, 2 i pół kg. cukierków, 8 tabliczek czekolady orzechowej, pół litrową butelkę likieru Cherry-brandi, pół litra wódki wyborowej, 5 butelek piwa jasnego oraz 10 świec ogólnej wartości 70 złotych.

Falszerstwo dokumentów. Dnia 26. ubm. zgłosił Zdrojewski Klemens, maszynista kolejowy, zam. przy ul. Wałdowskiej nr. 17, o sfałszowaniu jego starego wykazu służbowego w biurze parowozowni Toruń-Mokre na który następnie pobrano towary w różnych firmach w Bydgoszczy i w innych miejscowościach na sumę 355 zł.

Podwieczorek dla uczeni gimnazjum żeńskiego. Staraniem opieki rodzicielskiej przy gimnazjum żeńskim odbędzie się dnia 2. bm. w gimnazjum żeńskim podwieczorek gimnazjalny dla uczeni szkoły. Podwieczorek ten, urządzony będzie dla klas 1, 2 i 3 od godz. 15 do 17, dla klas wyższych od 20 do 24. W podwieczorku wezmą również udział wszyscy członkowie opieki oraz rodzice i opiekunowie.

Utworzenie Koła L. O. P. P. Dnia 26. ubm. odbyło się zebranie organizacyjne pracowników instytucji spółdzielczych i społecznych, celem utworzenia miejscowego Koła L. O. P. P. Udział w zebraniu wzięli również plk. Prokop i delegat woj. komitetu L. O. P. P. Po referacie plk. Prokopa zebrani uznali potrzebę założenia Koła do którego też gremjalnie się zapisali. Do zarządu weszli pp.: J. Świniński, A. Szałach, Z. Czernerowa, jako zastępcy wybrani zostali pp.: T. Nitoszyński, Józef Zieliński.

Abonentom i czytelnikom „Dziennika Bydgoskiego” na Chełmińskim Przedmieściu i to wieniu prenumeraty na miesiąc marzec, którą to prenumeratę uiszczają można w filii „Dziennika” przy ul. Mostowej 17, względnie w agenturach, mieszczących się na przedmieściach. „Dziennik Bydgoski” w filii odbierać już można o godz. 15, w agenturach o godz. 16 wzgl. o godz. 17.

Nowa agentura w Toruniu. Zainteresowanym donosimy, iż dla wygody czytelników naszych założyliśmy nową agenturę „Dziennika Bydgoskiego” na chełmińskim Przedmieściu i to w składzie cygar p. Majchrzaka przy ul. Szosa Chełmińska 44 (vis a vis restauracji „Eldorado”). Odtąd mieszkańcy Chełmińskiego Przedmieścia mogą abonować nasze pismo w wspomnianej agenturze.

Chełmno.

Kino „Stylowy” wyświetla od dnia 27. bm. wspaniały film p. t. „Upiory”.

Groźny pożar. W ub. poniedziałek o godzinie 9,30 wiecz. wybuchł groźny pożar przy ul. Toruńskiej. Pastwą płomieni padło zabudowanie w podwórzu, mieszczące zakład stolarski i skład trumien p. Krzywdzińskiego. Dzięki energii mieszkańców domu i straży ogniowej, ogień zlokalizowano. Straty są znaczne.

Zawiedziona miłość. Esencją octową usiłowała pozbawić się życia niej. Kwiatkowska z Brzozowa. Samobójczynię odwieziono do szpitala miejskiego w Chełmnie.

Raj dziecięcy. Komitet P. B. K. urządził w auli gimn. męskiego zabawę dla naszych pociech. Wiele było gwaru, wesela, a co za kostiumy!... Muzyka 8 p. strz. konnych, jak zwykle — doskonała.

Akademja, urządzona staraniem Sodalicii Marjańskiej uczniów miejsc. gimnazjum wypadła znakomicie. Wykonawców darzono zasłużonymi oklaskami.

Wyjaśnienie. Na skutek notatki naszej z ub. czwartku, zwrócił się do nas p. Lewański i wyjaśnił, że przemawiając na zebraniu bezrobotnych, nie miał na myśli, mówiąc o kombinacjach z pieniędzmi, p. starosty. Pan L. twierdzi, że miał na myśli tylko Magistrat m. Chełmna, który rzekomo 2 proc. nie obrócił na cele ku temu przeznaczone.

Amatorzy świą. Do folwarku w Uściu pod Chełmнем, zakradli się „amatorzy” wieprzownicy, którzy zabili tuczniaka i zabrali oprócz tego dwa żywe prosiaki. Dzielnej naszej policji udało się amatorów świniny osadzić za kratkami.

agenturze „Dzien. Bydg.”, które jest już na miejscu o godz. 4 po poł.

Kalendarzyk zabaw karnawałowych.

Dnia 1. bm. (sobota) zabawy karnawałowe urządzają następujące towarzystwa:

Klub Wioslarzy bal maskowy w „Dworze Artusa”.

Tow. gimn. „Sokół” III, zabawę taneczną w sali „Eldorado” Szosa Chełmińska.

Koło Samopomocy przy Powiatowej Komendzie Uzupełnień w Toruniu zabawę karnawałową w sali „Tivoli”, ul. Bydgoska 8.

„Rodzina Wojskowa” urządza dnia 1. bm. w salach kasyna garnizonowego ul. Żeglarska bal kostiumowo-bibułkowy. Najładniejsze kostjumy będą nagrodzone.

Zrzeszenie Rodaków z Warmji, Mazur i Ziemi Malborskiej zaprasza na wieczorek familijny w niedzielę, dnia 2 marca w sali klubowej p. Kadukowskiego przy ul. Kopernika 26. Początek o godz. 17.

Zjazd Podoficerów Rezerwy O. K. VIII. w Toruniu. Dnia 2 marca odbędzie się w Toruniu w sali Strzelniczej przy ul. Przedzamcze roczny walny zjazd delegatów Zw. Podoficerów Rezerwy okręg D. O. K. VIII. W zjeździe tym wezmą udział delegaci z wszystkich miast Pomorza, oraz części województwa poznańskiego i warszawskiego t. j. miasta położone na terenie D. O. K. VIII. *Zjazd rozpocznie się nabożeństwem w kościele garnizonowym o godzinie 9. Uroczyste otwarcie zjazdu nastąpi o godzinie 10. Program zjazdu obejmuje poza referatami na temat wewnętrznego ustroju organizacji i przysposobienia wojskowego, wybór nowego zarządu.

Z Grudziądza.

Kalendarzyk teatralny.

Sobota, dnia 1 marca — „Paniątka z okienka”. Ceny miejsc od 50 gr do 2 zł.

Niedziela, dnia 2 marca — po południu „Noc miłości”. Ceny od 40 gr do 1,50 zł.

Wieczorem „Trzej muszkieterowie” od 80 gr do 4 zł.

Kino „Apollo” wyświetla „Pat i Patachon u ludożerców”.

Kino „Gryf” „Biała księżna”. Pozatem bogaty nadprogram.

Kino „Nowości”. „Król dżungli”.

Kino „Orzeł”. „Ostatnia maska” i „Radzia, klejnoty i morską chorobą”. Wkrótce „Kobieta na księżycu”.

Doroczne walne zebranie Zw. Inwalidów Wojennych R. P. Koła Grudziądz odbędzie się w środę, dnia 5. bm. o godz. 7 wiecz. w lokalu „Domu Towarzystw” ul. Moniuszki 8 z nast. porządkiem obrad: Zagajenie. Wybór prezydium walnego zebrania. Przewyższenie protokołów z walnego i ostatniego miesięcznego zebrania. Sprawozdanie zarządu i komisji rewizyjnej. Dyskusja nad sprawozdaniami i udzielenie absolutorjum ustępującemu zarządowi. Wybór nowego zarządu. Sprawa podwyższenia wsparcia pogrzebowego. Sprawa zaopatrzenia. Wolne głosy i wnioski. Zakończenie. Na zebranie przybędzie delegat zarządu wojewódzkiego.

Z Kat. Tow. Polek - Czytelnia dla kobiet. Miesięczne zebranie odbędzie się w poniedziałek dnia 3. bm. o godz. 7 wiecz. w auli gimnazjum matematyczno-przyrodniczego. Na porządku obrad: Część I.; wykład, sprawozdanie przewodniczącej p. Kruszonowej ze zjazdu prezydium Zjednoczenia Kat. Zw. Polek, bardzo ważne komunikaty oraz powięcie odpowiednich uchwał. Część II. (koncertowa) w której wystąpi laskawie artysta Teatru Polskiego p. Antoni Józwicki.

Zasiłki doraźne dla bezrobotnych z funduszu państwowych wypłacił Magistrat w ciągu lutego. Zasiłki wypłacono tylko tym bezrobotnym, którzy wyczerpali wszelkie zasiłki z Państw. Funduszu Bezrobocia wzgl. nie mieli prawa do takich zasiłków. Zasiłek otrzymało 752 bezrobotnych w ogólnej sumie 20.465 zł.

Podziękowanie. Zarząd Tow. Sportowego „Olympia” poczuwa się do miłego obowiązku złożenia wyrazów serdecznego podziękowania wszystkim tym firmom i osobom, które pospieszły z wydatną pomocą przy urządzaniu balu towarzystwa. Zarząd dziękuje P. T. firmom: Bracia Czerniak, Głokona, Korzeniewski, Matyszewski, Marchlewski, Murawski, Pomerania, Witkowski i Wojak, za laskawie ofiarowane prezenty, elektrofony miejskiej i firmie Krecki za przeprowadzenie instalacji elektrycznej, prof. art. mal. Krystoszkowi i art. mal. Frankowskiemu za wykonanie karykatur, a wszystkim miłym gościom za laskawie przybycie. Bóg zapłać! (—) Grobelny, prezes, (—) Morawski, sekretarz.

Nowa placówka kulturalna. Grudziądz pozyska nową placówkę kulturalną w postaci Teatru Żołnierskiego Garnizonowego przy

Śliwice.

Pogrzeb. Odbył się tu wspaniały pogrzeb zmarłego przed kilku dniami znanego obywatela śp. Szczepana Osowickiego z Osówka pod Śliwicami. Cześć jego pamięci!

Przedstawienie Tow. śpiewu „Orfeusz”. W sali p. Nürnberga urządziło Tow. śpiewu „Orfeusz” swoją wieczornicę. Poza udatnymi występami chóru pod batutą dyrygenta p. Kaldowskiego, odegrano dwie sztuczki sceniczne p. t. „Fatalna szafa” i „Końska kuracja” oraz monolog „Pan mecenas”. Zespół amatorski — dobrze zgrany — tworzyli pp.: Klara Thomówna, Eugenia Stempska, Anna Landowska, Anna Szamocka, Szulc, J. Thoms, żychlński, Brodowski, Damazy i B. Nierebiński.

Walnemu zebraniu Tow. śpiewu „Orfeusz” przewodniczył jako marszałek p. Szulc. Do nowego zarządu zostali wybrani pp.: Thoms prezes, Kaldowski zastępca, Teofil Brodowski sekretarz, Klemens Szulc skarbnik, organista Kaldowski dyrygent chóru.

*Na
wykwintny stół
podaje się
cukier
tylko w kostkach!*

5201

Wiadomości z Tucholi.

Nagły zgon. Zmarła nagle Marja Cosmazja Holzówna, siostra profeska z Zgromadzenia Sióstr św. Elżbiety, w wieku 48 lat, a w 26 roku powołania zakonnego. W ub. czwartek odbył się wspaniały pogrzeb. Kondukt prowadził ks. dziekan Siegmund z Raciąza w asyście księży: Mazelli z Jelenca, Nagórskiego z Goścyczyna, Rosentretera z Byławia, Strogułskie-go, Rogali i Porzyńskiego z Tucholi.

Utworzenie wydziału „Sokolic”. Przy miejscowym „Sokole” został utworzony oddział żeński Sokolic. Obrady zajął sekretarz „Sokola” dyr. Kamiński, który zaznajomił druhy z regulaminem Wydziału. Do Wydziału zosta-

ły wybrane pp.: Antonina Kantecka przewodnicząca, Gertruda Pakułowa zastępczyni, Halina Kamińska sekretarka, Chylewska zastępczyni, Janina Pakowska skarbniczka, Bóchówna naczelniczka, Stefanja Pozorska zastępczyni. Cwiczenia drużyny żeńskiej pod kierownictwem p. Biochówny odbywać się będą w środy od godz. 7 wiecz. w hotelu „Du Nord”.

Uroczyste posiedzenie K. P. W. W ub. sobotę odbyło się uroczyste posiedzenie miejsc. ogniska Kolej. Przyp. Wojskowego, na które przybył prezes okręgowy K. P. W. p. Welc z Bydgoszczy, w towarzystwie delegata zarz. okr. K. P. W. p. Dumańskiego z Bydgoszczy. Przewodniczący p. Welc udekorował odznaką honorową „Frontu Pomorskiego” pp.: Wykę, Aulichę, Wejnę, Garskiego, Frackę, Siegę, Ubowskiego i Łanganowskiego; pozatem p. Weiner został jeszcze odznaczony medalem pamiątkowym „Polska swemu obrońcy”.

Nowy patron w Stow. Młodzieży. Ub. niedzieli odbyło się w szkole uroczyste zebranie miejsc. Stow. Młodzieży męskiej, celem powitania nowego patrona, ks. wikarego Porzyńskiego.

Wieczorek Ochotn. Straży Pożarnej odbył się ub. środy w sali „Browaru”. Przy licznych udziałach członków, ich rodzin i gości bawiono się świetnie. Rolę gospodarza wieczorku spełniał naczelnik p. St. Wawrzynowicz, właśc. drogerii.

Walne zebranie Tow. śpiewu „Moniuszko” odbyło się w ub. czwartek w salce hotelu „Du Nord”, pod przewodnictwem prezesa p. dr. Grałki. Sprawozdanie zarządu wykazało bardzo pomyślny rozwój Tow.; szczególne uznanie wyrażono p. prof. Dyszkiewiczowi dyrygentowi chóru za jego ofiarne poświęcenie się dla dobra towarzystwa. Do nowego zarządu weszli p.: dr. med. Grałka prezes, inspektorowa Zdekowa zastępczyni, bankowiec Fabisiak sekretarz, nauczycielka Mrozińska zastępczyni, rendant Kasy Komunalnej Sarnowski skarbnik, Orlikowski bibliotekarz, Ziehlkówna zastępczyni prof. Dyszkiewicz dyrygent.

WARLUBIE. Z życia Inwalidów Woj. Roczne walne zebranie zajął p. Wasołowski. Na przewodniczącą, wybrano p. Kardacha z Wielkiego Komórka, ten zaś powołał p. Gniewkowskiego na sekretarza. Do nowego zarządu wybrani zostali pp.: Wesołowski prezesem, Piłat Alfons zast., Grzela sekretarzem, Gniewkowski zast., Polakowski Józef skarbnikiem, Guziński zast., do komisji rew. weszli pp.: Kardach, Garbuski, Lehmann Stan., Laboda Marta, Engel Franciszek, zastępcy: Milder Aleks., Rulewo, Juździński Fr., Rolińska Franciszka. Zw. Inwalidów Woj. w Warlubiu rozwija się pomyślnie.

Kasa Spółdzielcza Parcelacyjno-Osadnicza

w Grudziądzu — Plac 23 Stycznia 21

Konto P. K. O. Warszawa nr. 170.215.

Konto P. K. O. Poznań nr. 206.780

przyjmuje wkłady oszczędnościowe od najmniejszej sumy za następującym oprocentowaniem:

wkłady zwykłe 10%
wkłady posagowe i na starość . . . 11%

Podatku skarbowego od wkładów nie potrąca się.

Wypowiedzenie według umowy.

Co pewien odstęp czasu odbywa się losowanie premji wśród wszystkich wkładców Kasy.

APTEKA przy Pl. Teatralnym
ul. Marszałka Focha 14

RECEPTY
dla wszystkich **KAS CHORYCH**

14 AKT PREMIERA W NIEDZIELE 14 AKT!
„CIEMNA AFERA”
NAJWIĘKSZA SENSACJA SEZONU
W ROLACH GŁÓWNYCH
MARIA PREWOST—THOMAS MEIGHAN

KRONIKA

Bydgoszcz, dnia 1 marca 1930 roku.

KALENDARZYK.

Dziś: Albina b. w., Antoniny m.
Jutro: Symplicjusza p., Heleny ces.
Wschód słońca: godz. 6,50.
Zachód słońca: godz. 17,36.

DYŻURY APTEK:

Od 24 lutego do 2 marca dyżuruja:
1) **Apteka Centralna**, ul. Gdańska 19.
2) **Apteka pod Lwem**, (Okole).

— **Kolejowa Przychodnia Lekarska**. W niedzielę, dnia 2. III. dyżuruje lekarz kolejowy dr. Chelkowski, ul. Gdańska 39, tel. 13.

— **Biblioteka Miejska** (Stary Rynek im. Marsz. Piłsudskiego 1) otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 9—14 i od 17—20. Pracownia Naukowa i Czytelnia pism codziennie od 10—13 i od 17—20. Wypożyczalnia codziennie od godz. 11—13½ i od 17—18,45.

— **Biblioteka Ludowa** (Jana Kazimierza nr. 9). Wypożyczalnia otwarta codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od 12—13, ponadto w poniedziałki, środy, czwartki i piątki od 17—19, w wtorki i soboty od 15—19.

TEATR MIEJSKI.

Dzisiaj premiera operetki Lehara p. t. „Frasquita”, utrzymującej się stale na repertuarze wszystkich scen europejskich ze względu na swe wybitne wartości muzyczne. „Frasquita” otrzyma nową i piękną oprawę pedzła art. mal. Krassowskiego, oraz doborową obsadę artystyczną. Kierownictwo muzyczne objął kapelmistrz Turkiewicz, reżyseruje J. Józefowicz. Do powodzenia „Frasquity” przyczynią się niewątpliwie efektowne ewolucje i tańce układu prof. Morawskiego.

Jutro 2 przedstawienia. Po południu po cenach niższych „Krakowiaczy i Górale”, które stale zapełniają widowńnię po brzegi rozentuzjasmowaną publicznością i wieczorem o 8^{ej} poraz drugi „Frasquity”.

Piszą nam:

Szanowna Redakcjo! Może będzie na czasie parę następujących słów.

Spadła na nas klęska bezrobocia. Walka o byt staje się nad wyraz ciężką. Wskutek tego w małżeństwie wkłada się niezgodę. Mąż bez pracy, żona z troską myśli o tem, co jutro dzieciom da jeść. Harmonja domowa, ten najpiękniejszy dar życia, zamażona zostaje coraz ostrzejszymi zgrzytami niedostatku. Zamiast zgody, w dusze małżonków wkłada się trujący jad, rozgoryczenie, niecierpliwość, wzajemny brak wyrozumiałości.

Wśród tych trudności życia, my, kobiety, bodaj czy nie więcej cierpimy. U męża zraniona jest ambicja, że nie może pracy znaleźć, albo że ma niewystarczający zarobek. W obu wypadkach pociesza się, że żona musi sobie jakoś dać radę. I jakoś daje — ale z wysiłkiem, który nieraz opisać trudno. To sprawia, że troska nie schodzi z jej twarzy, że trudno jej się zdobyć na ten sam uśmiech, który w szczęśliwych latach tak cudnie zdobił jej twarz i tyle radości wnosił w ognisko domowe.

Isnieje więc w domu ciągle podrażnienie, ustawiczne zarzewie niezgody, które przy lada sposobności przeradza się w przykrą wojnę. A dopiero gdy wyczerpanie nerwowe położy kres zajączki, obie strony widza, że nie było właściwie żadnego uzasadnionego powodu do awantury.

Ale szkody, wyrządzone przez ten upust temperamentów, są już trudne do naprawienia. Przykrych słów cofnąć już niepodobna, niepodobna stłumić rozdźwięku, opamiętać niechęci i uraz wzajemnych.

I czy wam, moje koleżanki w nieszczęściu, nie przyjdzie nigdy na myśl, że jak byłyscie słodkie i radosne pełne, gdy mąż co piątek lub soboty wracał z zarobkiem do domu, że tem bardziej w dniach biedy i bez-

robocia słodyczą i wyrozumiałością waszą powinnyście kości jego ból, jego bez własnej winy zranioną ambicję? Jedno dobre słowo, wypowiedziane w stosownej chwili, potrafi złagodzić dużo gorczy, zapobiec przykrym scenom.

Nie żądajmy, żeby zawsze mąż był tym, który pierwszy rzuca to zbawcze słowo. Jemu trudniej to przychodzi. On brak pracy zwykł znosić z pewnem zamknięciem się w sobie. On się nieledwie wstydy tego kojącego słowa, gdy nie może go poprzeć niezbędnym na chleb codzienny groszem. Ale wy, które wskutek tego najbardziej cierpicie, powinnyście być tem bardziej wyrozumiałe, ustępliwe i z poddaniem się los swój znoszące. To męczyzny rozczula, rozbraja, to jest kojący balsam na jego zranioną dumę.

Bronią niewieścią w nieuniknionych czasach starciach małżeńskich nie powinna być kłótniwość, zawziętość, skakanie do oczu mężowi. Powinniśmy się zdobyć na tę wyższą mądrość, która tkwi w niczem innym, jak w tej wrodzonej każdej kobiecie dobroci.

Dobroć i łagodność są najwyższymi przymiotami kobiety, i w niczem nie obniżają jej kobiecej godności i dumy.

Męczyzna, o ile nie jest z gruntu zły, odczuwa ten ciepły, ożywczy prąd, jakim dzia-

ła na niego kobieta, i pod jego działaniem rozgrzewa się w nim i ożywia od trosk zmarła nierzad dusza. Żona dobra, łagodna — staje mu się coraz droższa — ognisko domowe coraz miłszem.

Recepta moja na szczęście małżeńskie, nawet wobec twardych ciosów losu, nie jest ani nową, ani skomplikowaną. Zastosujcie ją tylko w praktyce, a przekonacie się o jej cudownej skuteczności.

Janina P.

Najtańszy opał.

Kiedy mróz tnie nas jak szewski pociąg i okna błyszczą jak wizja srebrzysta, Człowiek zamożny stara się o węgiel, Bo kto ma grosze, ten na wszystko śwista.

Leć ci, co pensję pobierają marna, Innej mają się rozgrzewać próby: Jeśli żonaci, do siebie się garną, Gdy narzeceniu, przyspieszają śluby.

Więc choćby z mrozu serce ci zaskrzepło Nie martw się człecze i nie dbaj o jutro, Przecież tak łatwo o dziewczynkę ciepłą, Która ogrzeje cię lepiej niż futro.

Na wieczne prawdy nie przyzymkaj powiek. Brak węgla to jest najmniejsza zawilość, Ze wszystkich pieców najlepszym jest [człowiek]

Z wszystkich opałów najtańszą jest: miłość!

Henryk ZBIERZCHOWSKI.

Rząd wypowiedział wojnę miszery mieszkaniowej.

Ta wojna to gonitwa a szczurem u psiego ogona!

Oświadczenie w sprawie bezrobotnych

Ponieważ do redakcji naszej zgłaszają się bezrobotni z prośbą o udzielenie im zapomóg ze zbiórki łańcuskowej, przeto oświadczamy, że redakcja wszystkie złożone z tego tytułu w niej pieniądze odsyła do Miejskiej Kasy Oszczędności do dyspozycji Pana Prezydenta Miasta względnie do dyspozycji Opieki

Spółecznej. Tam też bezrobotni po zapomocy zgłaszać się powinni. Redakcja nasza pieniędzmi tymi nie dysponuje i bezwarunkowo nikomu zasiłków nie wypłaca.

Bydgoszcz, 28 lutego 1930.

REDAKCJA
„DZIENNIKA BYDGOSKIEGO”.

W tramwaju.

— tedy mówię wam, że Ceśka narodziła w redakcji Dziennika takiego wrzasku, jakby ją kto z włosów odzierał. Tak tu pętała, że aż jej korki odleciały, i groziła redaktorom kryminałem, jeśli jej, bidny bezrobotny, z tego łańcuszka zapomogi nie dadzą. A był między temi redaktorami jeden taki stary, chudy, ze szklami na ślipiach, to on powiada do Ceśki: zabieraj się, panna stąd, bo tu nie kino! perfonami ją czuć, a zapomogi chce! Ledwo tak powiedział, jak ci moja Ceśka na niego gębe rozewrze: a ty Sardanału, to ty zamiast się moi budy zlitować, obwąchujesz mnie jak pies naroznik? dawaj tu zaraz pieniochy, co je litościwe ludzie przysłali, albo pepilepsji dostane i bydziecie musieli doktora wołać do mnie!

— Pierwsze słysze o taki chorobie u panny Cesi.

— Ona gu tylko tak nastraszyła, bo zaraz zlecieli się tanci drudzy i zrobili składkę między sobą, aby się tylko dziewczuchy pozbyć. Dostała dwanaście złotych i poszła. ani nawet Bóg zapłać nie powiedziaławszy.

— Nanu, pani Łepkoska, pięć złotych pa-

ni dała na łańcuszek, a dwanaście złotych pani z łańcuszka wyrwała?

— Nie z łańcuszka, ino tym panom redaktorom z kieszeni. A nawet pytanie, czy to z ich kieszeni. Bo skorno tyle pieniędzy dostają... Kto ich ta może wiedzieć!

— Ze tyż ta Ceśka nie bała się robić krawal w redakcji. Przecie mogli ją opisać w gazycie.

— Moja Ceśka nie boi się żadnego opublikowania. Powiada nieraz do mnie: mamu, albo to na Pole Negri mało szkalują? że taka, że owaka, że z mężem na kupie siedzieć niechce, ino się rozwodzi, bo już sobie innego chłopą naszykowała. Nima się czego bojeć takiego pisania. Dla porządnego dziewczyny to jest tylko reklama, przez którą chłopy są na ciebie ino ciekawsze.

— Ładny numer z ty paniny Ceśki!

— Dziewucha sprytna jest, tego ani ja, jej rodzona matka, zaprzeczyć nie moge. Ja ani na starość nimam tego rozumu, jaki ma ona. Cały dzień przed naszym wielkim lustrem wyprawia różne szpryncy i uczy się grać do kina...

— Rynek Pana Marszałka!

DANCING-BRIDGE
Bydgosk. Klubu Wioślarek
w niedzielę 2 marca
o godz. 18
w Kasynie Cywilnem
4953

— **Ślub.** Dnia 18 bm. odbył się w Krakowie w kościele marjackim ślub p. Zofji Stefanji Grubickiej z Bydgoszczy z p. Franciszkiem Olszowym z Zacisza. Młodą parę pobłogosławił ks. prob. Borowiczka. Młodej parze Szczęść Boże!

— **Nowe rozporządzenia.** „Monitor Polski” podaje między innemi następujące rozporządzenia: 1) w sprawie przedłużenia w niektórych miejscowościach okresu uprawienia bezrobotnych do pobierania zasiłków na zasadzie ustawy z dn. 18. VII. 1924 r., o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia; 2) ruch służbowy w Ministerstwie Sprawiedliwości.

— **Wystawa artystek polskich** (malarstwo i rzeźba) potrwa już tylko do niedzieli dnia 2 marca b. r., poczem zostanie zamknięta, celem rozpoczęcia przygotowań do wystawy zbiorów prywatnych. Wobec tego zaleca się, by każdy, kto interesującej tej wystawy dotąd nie zwiędził, nie omieszkaj zwiędzić jej jeszcze w ostatni dzień jej otwarcia. Szczególnie nasze panie powinny skorzystać ze sposobności, by poznać dzieła dłużną i pendzla znanych artystek naszych z Warszawy, Krakowa, Poznania, Wilna i Lwowa. **Specjalną atrakcją dla kół sportowców stanowią rzeźby z dziedziny sportu, dłużną znanej rzeźbiarki Olgi Niewskiej, znajdujące się na tej wystawie. Sądzymy, że byłoby z korzyścią dla miłośników sportu, gdyby oglądnieli sobie te im pokrewne duchem dzieła rzeźbiarskie, które podziwiano także na wystawie olimpijskiej w Amsterdamie.**

— **„Orełownik powiatu bydgoskiego”, nr. 10** zawiera obwieszczenia: a) udział gmin w dochodach z dodatku komunalnego do państwowego podatku od handlu i przemysłu za miesiąc styczeń; b) Obwieszczenie urzędu skarbowego w sprawie ulg dla rolników; c) Wyłożenie truczyn na polach maj. Kotomierz i d) Wykaz kart łowieckich w miesiącu styczniu 1930 r.

— **Likwidacja Powszechnej Wystawy Kraowej w Poznaniu.** Miejskie Biuro Kwaterunkowe w Poznaniu, zorganizowane na czas Powszechnej Wystawy Krajowej, obecnie zupełnie się likwiduje, skutkiem czego nadarza się wyjątkowo korzystna okazja zakupu różnego rodzaju sprzętu bardzo taniego: jak: łożka, koce, bielizna pościelowa etc., nadającego się do urządzenia szpitali, pensjonatów, burs itd. Szczegóły w ogłoszeniu. (5198)

— **Ostre strzelanie.** We wtorek, dnia 4 bm. od godz. 8^{ej} rano odbędzie się ostre strzelanie na strzelnicy bojowej w Jachciach. Drogi wiodące w kierunku strzelnicy strzeżone będą przez posterunki wojskowe.

— **Wystawa Philipsa.** Dyrekcja Polskich Zakładów Philips S. A. w Warszawie, otwiera stałą wystawę Philipsa „Radio i światła” w Bydgoszczy, przy ulicy Gdańskiej 147, z dniem 2 marca rb.

— **Dyrekcja Praktycznych Kursów Handlowych** ul. Chrobrego 7, komunikuje, że bieżący 5-cio (pięcio) miesięczny kurs handlowy i korespondencyjny dla obojga płci, rozpoczyna się w pierwszych dniach marca. Zapisy przyjmuje się codziennie w godz. 12—1 i 6—7. Prospekt bezpłatnie.

Przy niedostatecznej funkcji kłęzek, cierpieniach watroby i dróg żółciowych, otyłości i artretyzmie, katarze żołądka i jelit, opuchlinie kłęzek grubych, cierpieniach odbyticy naturalna woda gorzka Franciszka-Józefa szybko usuwa objawy zastoinowe i bóle w podbrzuszu. Wieloletnie doświadczenia szpitalne wskazują, że stosowanie wody Franciszka-Józefa doskonale reguluje funkcje przewodu pokarmowego. Ządzić w aptek.

Rozkaz do kierowników drużyn ZHP. I

Kierownicy drużyn szkół średnich i pozaszkolnych wysła w dniu 2 marca br. delegacje na pogrzeb ś. p. dha Józefa Piechoty, przybocznego drużyny im. gen. Hallera, który odbędzie się ze Szpitala Miejskiego przy ul. Piotrkowskiej, o godz. 16^{ej}.

K. Papiński, komendant hufca.

Kino Nowości
Mostowa 5. — Telefon 386.
Początek o 7 i 9, w niedzielę o 3,20 i 5,10
Premiera!

Wspaniałe
arcydzieło
filmowe
p. t.

Noce hiszpańskie

upajająca serenada miłości na tle przepięknych zamków i okolic Hiszpanji gdzie miłość zwalcza wszelkie przeszkody ostrzem szpady lub porwanem.

W roli głównej
Al. D'arcy
E. Amami

Pozatem ciekawy
nadprogram.
Całość 12 aktów

Roczne walne zebranie Bydg. Tow. Wioślarskiego Rok zwycięstw i wielkiej rozgłosnej pracy. Nowe władze. 10-lecie naszych wioślarzy B. T. W. Członkowie honorowi. Ku dalszym zwycięstwom.

W ub. czwartek odbyło się w hotelu Langinga roczne walne zebranie Bydgoskiego Towarzystwa Wioślarskiego przy udziale około 200 członków i licznych delegacji oraz gości. Zebranie zajął wiceprezes Towarzystwa p. Witold Czaykowski, powołując na marszałka adw. Łasńskiego. Urząd sekretarza powierzono p. M. Dudkowskiemu, na ławników powołano pp.: W. Ramisza, kupca i inż. Wasilewskiego, Protokół z rocznego walnego zebrania, odczytany przez p. M. Dudkowskiego, przyjęto bez zmian. Sprawozdanie wiceprezesa p. Czaykowskiego było bardzo krótkie. Zaznaczył on, iż zarząd zdążył wszystko, co było w jego mocy i dziękował członkom zarządu za współpracę. Bardzo piękne, wyczerpujące i w dobrą formę literacką przybrane sprawozdanie wygłosił sekretarz p. dyr. W. Żewicki. Rok 1929, mówił on, był dla B. T. W. rokiem tryumfu i słusznej dumy, dzięki niezwykłym sukcesom, osiągniętym przez organizację wioślarskich mistrzostw Europy w Bydgoszczy, które zwróciły na wioślarstwo polskie, szczególnie na bydgoskie uwagę państw, zrzeszonych w Międzynarodowym Związku Wioślarskim.

Dzięki 15 wspaniałym zwycięstwom, odniesionym nad pierwszorzędnymi osadami na wodach bydgoskich, warszawskich i toruńskich, kroczyliśmy razem z Poznaniem na czele towarzystw wioślarskich Rzeczypospolitej.

Przy rozpoczęciu r. 1929 liczyło B. T. W. 366 członków, zaś na r. 1930 przechodzi 402 członków.

Sytuacja finansowa towarzystwa doznała w roku ubiegłym pewnej poprawy i to dzięki międzynarodowym regatom o mistrzostwa Europy.

W r. 1929 powiększono tabor o dwie wspaniałe łodzie wyciągowe. Tabor cały znajdował się w dobrym stanie. Obecnie posiada B. T. W. 21 łodzi.

Ilość wyjazdów i liczba przewiozowanych kilometrów podniosła się znacznie. Przebyto razem 51.744 km, wyjazdów było 5.662.

B. T. W. stawiało do zawodów w r. 1929 siedm raz. Zdobyło ogółem 15 pierwszych miejsc, zaś w ciągu 10-lecia B. T. W. osiągnięto 54 zwycięstwa.

Dzień 18 sierpnia 1924 r. zapisał się złotymi literami w kronikach miasta i B. T. W. Był to dzień regat europejskich o mistrzostwo. Polacy dali wzór w organizowaniu tak wielkiej imprezy.

Za wyczerpujące sprawozdanie podziękowano dyr. W. Żewickiemu hucznie oklaskami.

Stan kasy przedstawił minister finansów B. T. W. dyr. Józef Kitkowski. Zobowiązania z ub. lat były bardzo poważne, jednak zdefiniowane z wyjątkiem mimo, iż regaty międzyklubowe i imprezy nie przyniosły. Spłacono poza zobowiązaniami zagranicznymi 3.430 zł, Bankowi Przemysłowców, 8.000 zł trenerowi, ekspedycja do Warszawy kosztowała powyżej 2.000 zł. Oprócz tego założono fundusz jubileuszowy dziesięciolecia B. T. W. Sprawozdanie skarbnika przyjęto z wielkimi oklaskami, nagradzając je hucznie oklaskami.

Imieniem komisji rewizyjnej przemówił p. Jan Witecki, stwierdzając, iż kasa znajduje się w jak najlepszym porządku. Na jego wniosek udzielono zarządowi jednogłośnie absolutorium.

W dalszym ciągu zebrania zdawali swe sprawozdania członkowie poszczególnych komisji; mian. dr. Siemiątkowski, Brzeziński, E. Jankowski, Ordża Dawid.

W wyniku przeprowadzonych wyborów do nowego zarządu na rok 1930-31 wchodzi pp.: prezes Zyg. Musiał, I. wiceprezes dr. Siemiątkowski, II. wiceprezes p. W. Czaykowski, sekretarz p. Władysław Żewicki, zast. sekretarza Marjan Dudkowski, skarbnik Józef Kitkowski, zast. skarbnika St. Kasperski, naczelnik Brzeziński, zast. naczelnika p. M. Figurski, gospodarz administracyjny A. Dombek, zast. gospodarza admin. Z. Malicki, gospodarz taboru Jan Październy, zast. gosp. taboru Fr. Bronikowski, radni pp.: L. Jackowski, L. Sosnowski, E. Wasilewski, komisja rewizyjna pp.: B. Gulez, W. Suligowski, J. Witecki, Sad honorowy i poszczególne komisje pozostawiono w dotychczasowym składzie.

Postanowiono obchodzić uroczystości 10-lecie B. T. W. w dn. 27 kwietnia, bardzo uroczyste. Wszyscy członkowie opodatkowali się na ten cel. Założono fundusz jubileuszowy. W czasie powyższych uroczystości otrzymają dyplomy honorowych członków B. T. W. za zasługi, położone około rozwoju wioślarstwa, szczególnie B. T. W. nast. pp.: gen. Thommé, prezydent miasta dr. Śliwiński, redaktor naczelny „Dziennika Bydg.” p. Jan Teska, radca

inż. Tychoniewicz, prezes Rady Miejskiej p. K. Beyer, p. Loth — wiceprezes P. Z. T. W. z Warszawy i dyr. Bojańczyk z Włocławka.

Budżet B. T. W. na rok 1930 uchwalono w dochodach i rozchodach na 26.200 zł.

Piękne przemówienie gratulacyjne wygłosiła prezeska wioślarek Bydg. dr. Klikowiczowa, które powitała oklaskami. Na bezrobotnych zebrani złożyli 57 zł, które wręczone będą prezydentowi miasta na powyższy cel. Sprawozdanie nasze kończymy pięknym urywkiem ze sprawozdania sekretarza B. T. W. dyr. Żewickiego:

„Okres dziesięciu lat B. T. W. — to wprawdzie niewielki odcinek czasu. Ale okres ten stanowi szmat czasu dostatecznie wielki, aby na podstawie zsumowanej w tym okresie pracy można było zdać sobie w całej pełni sprawę zarówno z przydatności B. T. W., jak również i z roli, jaką odgrywa ono w zbiorowym wysiłku polskiego wioślarstwa na drodze postępu.”

Zebrani wyrazili podzięk „Dziennikowi Bydg.” za skuteczne popieranie wioślarstwa i B. T. W., my ze swej strony życzymy tak pełnej organizacji dalszego, jak największego rozwoju.

— Starosta grodzki już urządza. Wzorem, dnia 28 lutego odbyło się formalne przekazanie przez prezydenta miasta Bydgoszczy dr. Bernarda Śliwińskiego starości grodzkiemu p. Włodzimierzowi Dworakowskiemu agent z zakresu administracji policji, w myśl postanowienia pana ministra spraw wewnętrznych z dnia 31 stycznia br. Starostwo Grodzkie mieści się tymczasowo w gmachu miejskim przy ul. Grodzkiej 22.

Walne zebranie Tow. Uczniów Kupieckich.

Wielkie zadanie ma jeszcze do spełnienia kupiectwo polskie. „Odżydzenie” handlu jest ze względu na olbrzymi kapitał żydowski bardzo trudną sprawą. Nie jedno pokolenie będzie musiało przyłożyć rękę do tej sprawy. Trzeba jednak przygotować należycie polski narybek kupiecki, a wówczas będzie można liczyć na potęgę polskiego kupiectwa. Towarzystwa Uczniów Kupieckich mają dońście zadanie pod tym względem. W tych organizacjach wyhoduje się niejeden pionier polskiego kupiectwa. Tutejsze Tow. Uczniów Kupieckich rozwija się doskonale. Działalność wspomnianej organizacji odpowiada zupełnie celowi.

W ub. środę o godz. 7,20 w sali p. Melera odbyło się walne zebranie Tow. Uczniów Kupieckich. Prezes T-wa uczeń Działoszagał zebrał, witając na samym wstępie panów kuratorów „Związku Kupców Samodzielnych”, a mianowicie p. Piłaczyńskiego, p. Przywarskiego i p. Śniegowskiego, przedst. „Dziennika Bydg.” p. N. Basińskiego, później panów kuratorów „Związku Pracowników Kupieckich” pp.: dyr. Żewickiego, Karowa, Fibicha, Gościńskiego, Czachowskiego, Ziemińskiego, Składanowskiego oraz gości w osob. pp.: Romańskiego, Szymańskiego i Laszkiewicza.

Przewodniczył walnemu zebraniu p. Romański, do pióra powołano ucznia Ed. Kaczmarza. Na ławników poproszono pp.: Szymańskiego i Fibicha.

Ze sprawozdań zarządu należy wyróżnić sprawozdanie prezesa a szczególnie sekretarza Dobersteina, który ujął wczoraj swoje sprawozdanie. Spotkały go zato zasłużone oklaski. Po zdaniu poszczególnych sprawozdań członków ustępującego zarządu, przystąpiono do wręczenia p. dyr. Żewickiemu pięknego upominku w postaci prześliznionego adresu, za jego ofiarą pracę w tej organizacji. Wzruszony tą niespodzianką p. dyr. Żewicki złożył ofiarodawcom gorące podziękowanie, przyrzekając, że zawsze i chętnie z młodzieżą kupiecką dla jej dobra pracować będzie. Potem przystąpiono do wyboru nowego zarządu, w skład którego weszli: Doberstein — prezes, Cech — wiceprezes, Kaczmarek Ed. — sekretarz, Chelminiak — zast., Piotrowski — skarbnik, Szumiński — zast., Kłodziński — bibliotekarz, Bykowski — zast. Kierownikiem Kółka sportowego wybrano Chelminiaka, na zastępcę tego Karbowiaka. Kółkiem śpiewu

— Srebrne gedy. W dniu 2 marca br. obchodził p. Antoni Mazurkiewicz wraz ze swą małżonką Marią z d. Jurska, srebrne gedy pozyca małżeńskiego. — W niedzielę o godz. 8 odbędzie się Msza św. w kościele św. Trójcy. — Szanownym Jubilatów zasyłały serdeczne życzenia dozeckania się złotych godów.

— Pogrzeb s. p. Józefa Flechoty, wychowanka Domu św. Józefa przy ul. Śniadeckich 54, ucznia VII klasy gimnazjum klasycznego i zastępcy drużynowego 8-mej drużyny harczerzy, odbędzie się w niedzielę, 2 marca o godz. 6 z kostnicy szpitala izolacyjnego przy Szubińskiej szosie, na cmentarzu parafialnym M. B. N. Pom. na Szwedrowie. Choć biedny sierota, lubiany był przez wszystkich, którzy go poznali, bo był pilnym w szkole, gorliwym w harcerstwie, wzorowym kolegą, wiernym w spełnianiu obowiązków kandydata na misjonarza.

Pionierzy przemysłu.

Amerikanie budzą w nas podziw. Zresztą zupełnie słusznie, ich szalony rozmach w pracy, śmiałość koncepcji, umiejętność wyzyskiwania sytuacji stały się legendarnie.

Któż nie słyszał o fantastycznych kolejach losu Edisonów, Reckefellerów, Carnegie'ch, Morganów i wielu, wielu innych, Kolporterzy gazet, chłopcy na posyłki w zaraniu kariery, dochodził w pełni sił męskich do niebywalej potęgi, a dzieła ich to monumentalne pomniki geniuszu ludzkiego.

Trzeba zaznaczyć, że pracowali w warunkach idealnych, w kraju znajdującym się dopiero w stadium rozwoju, o niebywałych bogactwach naturalnych, o olbrzymich kapitałach, o niebywalej wysokiej stopie życiowej ludności.

Czem może wobec tego poszczycić się stara, biedna Europa, zubożała przez 4 lata krwa-

wych zapasów, pogrążona w marazmie ekonomicznym? Zapewne niewiele osób potrafiłoby odpowiedzieć na to pytanie. Zdarzają się jednak i w Europie fakty, świadczące o niebywale energii jednostek, genialności ich koncepcji i wspaniałym zmyśle organizacyjnym. Osiągnięte rezultaty są tem ceannicze, że wywalczono w bardzo ciężkich, nieprzyjaznych warunkach bez dostatecznych kapitałów i zrozumienia ze strony społeczeństwa.

W pierwszym rzędzie należy tutaj postawić twórcę pierwszych w Europie wielkich zakładów przemysłowych, zakrojonych na olbrzymią skalę z isćie amerykańskim rozmachem, Andrzeja Citroen.

Andrzej Citroen rozpoczął realizowanie swego twórczego planu w warunkach wyjątkowych, w chwili, gdy po krwawo okupionem zwycięstwie Francja leczyła swe rany, gdy po chwilowym entuzjazmie, rozpoczęła się ciężka i zmusna praca odbudowy zniszczonego kraju.

Nikt z pewnością nie przypuszczał w roku 1919, to znaczy w chwili założenia fabryki, jakie rozmiary osiągnie ona w niespełna 10 lat później.

W pierwszym roku istnienia zakłady Citroen zajmowały powierzchnię 150.000 metrów kwadratowych, zatrudniały 4.500 robotników, posługiwały się 3.500 maszyn. Już w roku 1924 wyryły te potrogi się z nawet wzrosły 4-krotnie: 15.000 robotników, powierzchnia zajęta przeszło 500.000 m², 7.500 maszyn. W roku 1929 wyryły te osiągnęły wprost fantastyczne rozmiary: robotników 30.000, urzędników 4000, powierzchnia zajęta 800.000 m², 16.000 maszyn.

Produkcja początkowa 30 samochodów, uważana w swoim czasie za olbrzymią, stała się wzniosła, osiągając imponującą liczbę 500 wozów dziennie w roku ubiegłym, zaś jej wartość roczna osiągnęła sumę 2.000.000.000 fr.

5.000 agentów i przedstawicieli reprezentuje firmę w całym świecie. Kilkanaście stolic i największych miast Europy jak Londyn, Amsterdam, Genewa, Medjolan, Bruksela, Kolumbia i t. d. posiada własne filje lub autonomiczne fabryki. Liczbę ich uzupełnia ostatnio także fabryka w Warszawie. Będzie ona posiadała duże znaczenie dla rozwoju automobilizmu w Polsce.

(5091)

HAŁKOWSKI
KRUZWICA
WALON WŁÓD

Jan

Jacek Furduga donosi:

Belweder, 28 luty.

Szanowna Redakcjo!

Miałem krach ze starym, a wszystko dlatego, że jest ze mnie taka szczerą duszą, nie w bawelnę nie obwiąm, tylko prawdę różną, mnie pytając, czy ona Panu Marszałkowi do smaku albo nie.

Tak było i wczoraj. Pałę rano w piecu, a stary mi się pyta:

— Cóż tam dzisiejsze bibuły, psioczą znówu?

— Pewnie, że psioczą, ale też mają i o co.

— Na mnie co piszą?

— Przecie nie na mnie, Dziadziu, ino na Ciebie. Do niedawna jeszcze było jakieś ukontentowanie w narodzie, ale już je diabli wzięli. Najgorsza to ta bryndza w kraju. Co kogo spotkasz — wszystko gołe. Nawet jeden dostawał progów kolejowych, którego chciałem pumpnąć na pięć złocisz, dał mi złodziejskie słowo honoru, że gronia nie ma przy duszy.

— Gdzież się do stu diabłów podziwiają wszystkie nasze pieniądze? Pod ziemię zapasać się nie mogły. Telefonuj po Matuszewskiego, niech się zaraz zgłosi u mnie do raportu!

— Dziadziu, Matuszewski też tyle winien,

co Ty albo ja. Przecie on pieniądze nie je. Gdzieś widocznie wsiąki, i trzaby tam posicnąć, aby się znówu pokazały. Ale Ty tej sztuki nie dokazesz, choć niby to masz twardą pieść i umiesz dusić. Chyba byś się z ydamami na gutfreund postawił, to przy ich pomocy prędzej coś wskórasz. Ale nie o same pieniądze narodowi chodzi. W Bebecach Wielkich zaczyna się coś psuć. Bactmaga posła, który wyrósł na sanatorskich drożdżach, Sejm sądowi wydać musiał jako arcyhultaja. Trybunał unieważnia jedne wybory po drugich, przyczem pokazuje się, że to sami sanatorzy szwindlem a kabala do Sejmu weszli i teraz jak z procy wylatują. Nawet taki Czetwertyński, choć książę i magnat, pigułę od Trybunału dostał i z Sejmu wyrwywał musi. Widzą że nieporządki fajtany i już im czub pęcnieje. Nie bacząc na świętość miejsca, posła Zarskiego po gębę sprali. Zgłosił się on ze skargą do Ciebie, ale że to komunista, więc mu tylko z prawej i z lewej dokładkę dałem i wycipilem draba za belwederską bramę. Aliści zaraz potem Łazarski na komisji sejmowej dał w zęby Dąbrowskiemu a Dąbrowski Łazarskiemu. Poszło to tak na odlew, że się nawet sportowcy tej ich sprawności dosyć nachwalić nie mogli. Trampczyńskiego tak przycisnęli do ściany, że rewolwerem salwować się musiał. Burda Pajaka zwołał od prowokatora i lajdaka, a Kleszczyński chciał Kozłowskiemu popielniczka w łeb śmignąć, ino mu rękę w czas podbili. A gdy dodać jeszcze do tego, że robi się jakieś konskrypcje redaktorów, co mnie nawet osobicie dotyka, to powiedz sam, Dziadziu, czy nie lepiej do Afryki wyjechać i tam w jakiej murzyńskiej Rzeczypospolitej o poddaństwo prosić? Może tam czlowieka upieką i zjedzą, ale zrobią to delikatnie i z jakimś uroczystym ceremonjałem, gdy u nas implicate w gębę tłuką, aby czlowiek skruszał i na kotlet lepiej się nadawał.

Straszny wypadek podczas wyskakiwania z tramwaju.

Upadając na bruk odniósł ranę na głowie, doznając przytem wstrząsu mózgu. Życiu jego zagraża bardzo poważne niebezpieczeństwo.

Straszny wypadek zdarzył się dnia 27 bm. w godzinach przedpołudniowych na Rynku Welnianym. Mianowicie, tramwajem zdążającym z Okola jechał 46-letni Ernst Schmidt, gospodarz z Zielonki pod Bydgoszczą, i czy to przez zapomnienie, czy też dla oszczędzenia sobie małego kawałka drogi, nie wysiadł z tramwaju na stacji przy Welnianym Rynku, lecz dopiero wówczas, gdy tramwaj ruszył i był już w pełnym biegu, nie zważając na groźące mu niebezpieczeństwo tuż u wylotu ulicy Długiej, wyskoczył z tramwaju. Skutek nieogłędny czynu był straszny. Schmidt bowiem przy zeskakiwaniu upadł na bruk tak nieszczęśliwie, że uderzył głową o kamienie, tracąc od razu przytomność, a struga krwi, płynąca z rany, jaką odniósł na głowie, świadczyła o poważnym uszkodzeniu. Nieprzytomnego zanieśli do firmy Kurc przy Welnianym Rynku, dokąd zawezwano natychmiast pogotowie ratunkowe, które odwoziło nieszczęśliwą ofiarę własnej nieostrożności do lecznicy miejskiej, gdzie lekarz stwierdził bardzo poważny wstrząs mózgu. Życiu jego zagraża poważne niebezpieczeństwo, jednak lekarze nie tracą nadziei, że może jeszcze da go się uratować, chociaż szans jest bardzo mało. Oto do czego może doprowadzić lekkomyślne zeskakiwanie z tramwaju, przed czem tak często ostrzegamy. Mieliśmy, nie-

stety, do zanotowania już tyle wypadków z tego powodu, że dziwić się należy nierozsądnej lekkomyślności ludzi, narażających się samochcąc na tak wielkie niebezpieczeństwo. Niechże ten nieszczęśliwy wypadek będzie jeszcze jednym więcej smutnym przykładem i nauką dla innych.

Z Bydgoskiego Tow. Muzycznego.

Zarząd Bydgoskiego Towarzystwa Muzycznego na odbytem dnia 27 bm. posiedzeniu, powziął kilka uchwał, których zrealizowanie będzie bardzo znacznym przyczynkiem do rozwoju muzycznej kultury bydgoskiego grodu.

Oto z początkiem marca wznawia B. T. M. swoje świetne poranki muzyczne, które się dotąd tak znacznym powodzeniem i uznaniem cieszyły.

Najbliższy poranek poświęcony będzie w

całości uczeniu 60-letniej działalności artystycznej Ludwika d'Arma Dietza, jedyne- go może, jeszcze prawdopodobnie żyjącego ucznia Moniuszki.

O osobie Jubilata bliższe szczegóły podamy w osobnej wzmiance, nadmienając narazie tylko nawiasowo, że Jubilat nie ma nic wspólnego z bydgoską rodziną Dietzów. Dziad Jubilata, generał-lekarz wojsk francuskich, w dobie ponapoleońskiej, ożeniwszy się z Polką, osiadł, jak wielu innych Francuzów, w Warszawie, gdzie jako wzięty lekarz wykonywał swą praktykę. Wnuk jego Ludwik, uczeń Moniuszki w Warszawskim Konserwatorium, znakomity i głośny kompozytor, siał przed laty ze swej owocnej pracy, dziś jako sędziwy, przeszło ośm-dziesiątletni weteran sztuki, osiadł w Fordonie, gdzie córka jego, zamężna za em. dyr. wielkich majątków ziemskich, p. Onyszkiewiczem, obecnie stale mieszka.

Program tego poranka, poświęcony w całości twórczości Jubilata, będzie jakoby jego koncertem kompozytorskim i da nam bodaj częściowy obraz bogatej, prawdziwie wartościowej twórczości. Program obejmuje utwory orkiestralne, które wykona symfoniczny zespół dyr. Winterfelda w połączeniu z siłami ork. wojsk. 62 p. p. por. Grabowskiego, utwory chóralne, które wykonają znane chlubnie w Bydgoszczy zespoły „Echo” i „Harmonja”, pieśni oraz solo skrzypcowe.

Tak więc będzie to impreza niezwykle ciekawa i interesująca.

Następny poranek muzyczny — będzie poświęcony twórczości Zygmunta Noskowskiego, również ucznia Moniuszki, a kolegi i druha Ludwika d'Arma Dietza.

Może uda się Bartłowi

podnieść ten ciężar!

Na bezrobotnych.

P. Paweł Dzionara wpłacił do M. K. O. 20 zł i prosi o dalsze ogniwa panów: dyrektora Jackowskiego (Lasy Polskie), dyr. Wygura (Lloyd Bydgoski), dyr. Werdin (Sosna Polska) i p. Kobelta (Tartak Żimne Wody).

„Petow”, Polskie Towarzystwo Węglowe 50 zł. Nie wola nikogo. Śnać ostrożna firma. Nie chce się nikomu narażać.

Personel techniczny „Drukarni Bydgoskiej” 45 zł i prosi o to samo personel techniczny Zakładów Graficznych.

Grupa Powstańców Wielkopolskich 1918-19 15 zł i wzywa Związek Legionistów, Hallerczyków i b. Marynarzy.

Tow. Powst. i Woj. „Macierz” 20 zł. Tow. Powst. i Woj. Szwederowo niech stanie teraz do szeregu.

P. F. Jaworski, kupiec (skład futer, Dworcowa 15), sybirek i poeta, 10 zł. Wzywa kolegów sybirek St. Sokołowskiego i K. Niteckiego.

F-a „Znicz”, handel węgla, 10 zł. Apeluje do p. Wł. Poczekaja i dyr. Wolickiego.

P. Józef Wrzesiński, handel węgla, 10 zł.

Do ciągu dalszego prosi inż. Średzińskiego i inż. Kazim. Siudę.

P. Józef Gluma 10 zł. Proszeni są: dyr. Nowak z Hadrogi i p. Wład. Szymańca z „Rawy”.

P. Graczyk i Mroczek 10 zł. Do dalszego malowania wzywają firmy malarskie: J. Kąmierzycy i J. Grabowskiego.

Klasa V a Szkoły Wydz. M. 15 zł i pozdrawia miłuchne koleżanki z klasy VI b, V a i V b Szkoły Wydz. Z.

Restauracja „Bar Ul” 10 zł. Jako młoda firma jest jeszcze bardzo nieśmiała i nikogo nie ciągnie za sobą.

Włkp. Tow. Budowl. „Rika” 50 zł. Proszą dyr. Leona Jackowskiego, dra Kasperowicza (Fiebrand) i budown. p. A. Jaworskiego.

Kat. Tow. Robotników Polskich parafji Serca Jezusowego 50 zł.

Personel firmy B. Sommerfeld 200 zł. Do dalszego kucia łańcuszka proszą firmy: 1) Winkler, 2) Hege i 3) Hechliński.

P. Brunon Sommerfeld, fabr. fortepianów 200 zł i w nadziei, że bez wołania znajdzie wspaniałomyślnych następców.

P. Bronikowski 5 zł. P. prof. W. Bałachowski dalej!

Basia Jonscherówna 5 zł i tupie nóżką na Olenkę Krzyżanowską.

P. Kazimierz Michalski 5 zł. P. Stan. Nagel na front!

P. Wollschläger 5 zł. Dalej ma drukować drukarnia p. Ballhausena.

P. Kabatowa, drukarnia 5 zł z dygiem w stronę p. Gołębiowskiej (Matuszakowa).

P. Kazimierz Górecki 5 zł. Zaprasza p. Józefa Trenchla.

P. Naake, f-a „Tudor” 10 zł i przywołuje p. Fr. Graczykowskiego z „Magneto” i inż. Schulza z „Bemi”.

P. Brunon Sperkowski 5 zł i jako na jedyne go godnego następcę prosi p. Alojzego Strzyżka.

Pp. majorostwo Chmielewscy 5 zł z dyskretnym przemilczaniem następcy.

P. Antoni Butowski 5 zł. Kto dalej?

P. Robert Frost 10 zł pod adresem p. Henryka Lunda.

Związek Urzędników Kolej., zarząd Koła Bydgoszcz, złożył na ręce p. prezidenta miasta 30 zł. Na nasładowców są upatrzeni: 1) Ognisko K. P. W. w Bydgoszczy, 2) Związek Z. Z. K. w Bydgoszczy, 3) Związek Umysłowych Pracowników w Bydgoszczy, 4) Zrzeszenie Kontrolerów w Bydgoszczy, 5) Związek Drużyn Konduktorsk., 6) Administracja Techniczna przy Z. K. P. w Bydgoszczy. Pozatem ofiarodawcy spodziewają się, że wyżsi urzędnicy i naczelnicy oddziałów także do łańcuszka przystąpią.

P. Jan Szymański prosi o sprostowanie, że wezwał nie p. St. Studzińskiego tylko St. Siudzińskiego. (Wszystkiemu winna ta ładna kaligrafja!).

Na zakończenie pocziwie pomysły dar jednego z naszych emigrantów we Francji.

nak mnie sze nie ulęknę. Żydek jest na szwicie na to, aby go szturknąć, dać mu kulaki w bok, a jak un jest jeszcze i poseł, to dostanie od kolegi na pisk.

Więc widzi pan redaktor, ja byby wieczny ofiary od złego humoru tych panów. Dostał w bufetu złego obiadu — buch w Katzendreck! Wypił za dużo i ma wesołego humoru — Katzendreck, nastaw gęby! Zamiast załatwiać moi poselski roboty, jaby chodził cały dzień z głowem spuschniętym jak bania.

A może jaby nawet dziś już nieżył? Pan wi, że pan marszałek Trąmczyński uczył pod szczytą i wydobyl rewolweru. Nie szczenił, bo sze bał kogo za- bić. Ale czyby un sze bał zrobić ze mnie nieboszczyku? Na pewne nie. Co mi z tego, że potem w gazety napiszą o żydowskiego pogromu w Sejmie, albo że moja żona dostanie od Alliance Israélite nagrody, za bohaterki i męczyński śmierci męża? Naco ja mam być nie- żywy bohater i męczennik? Co Polski przyjdzie ze zdechły lew? Czy nie lep- szy jest dla ni żywy Jojne Katzen- dreck?...
W TEATRZE, W KINIE, W BIURZE, W TRAMWAJU, POCIĄGU, SZKOLE I DOMU
wogóle wszędzie, gdzie zachodzić może obawa zakażenia się gripą, zażywaj „PARAMINT” marki „EFBE”. Grypa jest chorobą zakaźną, i nie jest bynajmniej tak niewiną, za jaką skłonni jesteśmy ją uważać. Co godzinę jedną tabletkę w ustach rozpuścić. Do nabycia w aptekach i drogerjach. (3963 b)

U golibrody.

— Pan redaktor zapamięta ostatnie wybory do Sejmu? Ja miał wtedy zamiar kandydować, ale nie było żydowski listy, na który ja by sze mógł mocno primo loco postawić. I to jest dzisiaj moi wielki szczęście.

Pan sze pita, dlaczego szczęście? Przecie to jest jasny jak szlidź w octu. Niech pan sobie wyobrazi, że ja, Jojne Katzendreck, jestem w Sejmie. Ktoby tam najwięcej brał w mordy, jak nie ja? Pan wi, jak to jest: taki awantury zawsze sze skrupi na bidnym żydek. Mnie- by każdy bił jak w bębnu. Ktoby mi sze bał? Nikt. Nawet taki pan Moraczewski, co un jest antypojedynkowicie i se- kundanty wyrzuci na schody, to on jed-

Otrzymujemy mianowicie 30 zł z następującym listem:

Fontenay sous Bois, 24 lutego 1930.

Szanowna Redakcji! W myśl odezwy pana prezidenta Śliwińskiego spieszę i ja także ze skromną ofiarą 30 zł, aby Szan. Redakcja przeka- zała je dla bezrobotnych miasta. Jako Byd- goszczanin czuję się zobowiązany to uczynić, ponieważ sam przeszedłem bezrobocie i wiem, co to bieda. Z wysokiemi poważaniem Kazi- mierz Wiśniewski.

Tyle ten dzielnicy, o swem rodzinnem mieście pamiętający emigrant.

Niech wie on jednak, że ofiara jego nie prze- szła w Bydgoszczy bez echa. Dlatego prosimy naszych Czytelników a w szczególności piękne Panie, aby urządziły sobie mały sport i zasypa- pały tego pana Wiśniewskiego widokówkami z Bydgoszczy. To będzie dla niego arcymila niespodzianka a zarazem uznanie za pamięć o Bydgoszczy. Dokładny jego adres: Fontenay sous Bois (Seine) 70 rue Dalayrac, France. Zna- czek pocztowy na taką widokówkę (o ile oprócz nazwiska wysyłającego nie więcej na niej nie jest napisane) zaledwie 15 groszy. Wy- dałek mały, a nasz kochany rodak, stolarz z zawodu, będzie miał uciechę i ładną pa- miątkę.

Jest tu jeszcze jedna kaduczna sprawa. P. Zdzisław Rybicki, właśc. apteki, przy- słał nam 5 zł z następującym listem:

Szanowny Panie Redaktorze!

Poprosiłem panią Łepkowską, aby do tak mi- sternie przez „Dziennik Bydgoski” plecio- nego łańcuszka dla bezrobotnych i ona dorzu- ciła bodaj jedno ogniwo.

Uczyniła to wprawdzie, ale z nieprzysto- jnym lamentem, że ja naraziłem na wydatek, że „piątka poszła prek i to na nic”. A równo- cześnie ta sama pani Łepkowska kupuje swej córki Cece materji jedwabnej na suknie, upija się w „Zagłobie”, wlewa w siebie i w Ce- sie łańcuszek gorzkiej wody Franciszka Józefa w nieświadomości skutków, jakie to za sobą pociągnie i musi pędzić do domu nie bez kata- strofy po drodze.

Odśyłam więc te 5 zł na ręce Redakcji i proszę je zwrócić p. Łepkowskiej. Niech nie rozpacz, niech nie lamentuje. Niech resztę karnawału przebaluje z Ceską i z Antkowi- kiem przy orczyłych dźwiękach jazzbandu, wśród tańców murzyńskich i dzikich podrygów foxtrotta. Ofiar na czele dla głodnych i na- mleko dla niemowląt nie braknie w naszej Byd- goszczy!

Marysienka

Początek o 6,40 i 9,00, w niedzielę od 3,20.
Bilety wolnego wstępu w niedzielę nieważne.

Dziś, sobota, premiera
karnawałowego podwój-
nego w 16 aktach
5299) programu

Kapitan Lash

Dramat miłosnych przygód wilka
morskiego, mającego w każdym por-
cie kochankę oraz wytwórna ko-
medja współczesności p. t.

Nie ożenię się**Nowa kłótnia w Sejmie.**

Posłowie z klubu B. B. zarzucają marszałkowi Daszyńskiemu klasowość.

Warszawa, 28. 2. (PAT). Ślubowanie poselskie złożyli następujący nowi posłowie: Władysław Dobrocki, Jan Krawczyk, Henryk Przybylski, Jan Smoła i Stanisław Włosiński. Marszałek zawiadomił Izbę, że poseł **Leon Pluciński** zrzekł się mandatu.

Następnie przed porządkiem obrad zabrał głos poseł **Niedziałkowski** (PPS), który w przekonaniu, że wyraża opinię ogromnej większości Sejmu, złożył oświadczenie, w którym powiedział, że po ogłoszeniu obelżywych dla całego Sejmu deklaracji klubu BB i po atakach posłów z klubu BB na marszałka Sejmu, wywołane na posiedzeniach plenarnych i posiedzeniach komisji wojskowej kilka gwałtownych zajęć i starć o przebiegu, obniżającym powagę przedstawicielstwa narodu, usiłowano także zdykwalifikować posła **Pajaka**, podoficera **Legjonów**, rannego na polu bitwy jako przewodniczącego komisji wojskowej z tego jedynie powodu, że poseł **Pajak** wraz z całą PPS jest zwolennikiem przebudowy naszego systemu obrony narodowej. Nie można także pominąć formy ataku na posła **Tramczyńskiego**. Nikomu w Polsce nie wolno zarzucać, jakoby był kiedykolwiek narzędziem polityki cesarstwa niemieckiego w dawnym zaborze pruskim. Dalej mówca oświadcza, iż nową taktykę klubu BB należy rozumieć tylko jako chęć rozbicia Sejmu Rplitej od wewnątrz, utrudnienie mu jeśli nie umożliwienie pracy pozytywnej, którą Sejm prowadzi w tej chwili z całą energią. Według przekonania mówcy, rozbijanie Sejmu przynosi Rplitej ogromną krzywdę w obliczu innych narodów i podważa podstawę istnienia państwa, zwłaszcza rzucenie na tło kryzysu gospodarczego bezrobocia i nędzy. Mówca protestuje więc publicznie przeciw tym metodom klubu BB, składając odpowiedzialność za skutki tych metod na klub BB. W końcu wyraża przekonanie, że opinia publiczna kraju stanie jak jeden mąż przeciw lekomyślnym próbom anarchizowania

polskiego życia państwowego.

Poseł **Winiarski** w imieniu Klubu Narodowego oświadcza, że metoda walk politycznych, stosowana przez klub BB w Sejmie i komisjach uniemożliwia Sejmowi pracę i podkopuje powagę tej instytucji państwowej. Klub mówcy w tej chwili niezmiernie ciężkiej dla państwa pod względem politycznym i gospodarczym będzie niezłomnie dążył do tego, aby normalna i odpowiadająca powadze sytuacji praca Sejmu, nie była przez nikogo zakłócana.

Poseł **Morawski** (BB) zakłada najostrzejszy protest w imieniu grupy, do której należy przeciw **ogólnikowym i wysoce obraźliwym zarzutom**, zawartym w deklaracji, złożonej na końcu ostatniego posiedzenia przez posła **Stańczyka**. Słowa posła **Stańczyka** zadają kłam cyfry udziału młodej i starszej generacji **ziemiańskiej w walkach wyzwoleniczych i w wojnie w r. 1920**, jak i krzyże **Wirtuti Militari** i krzyże walecznych, zdobiące tak wielu ziemian dzisiejszej generacji. Mówca wyraża ubolewanie, że marszałek **Daszyński** nie uznał za stosowne zareagować na niczem nieusprawiedliwione obelżywe ogólniki posła **Stańczyka**.

O przenoszeniu nauczycieli.

Następnie Izba przystąpiła do porządku obrad. Porządek uzupełniono wstawieniem referatu komisji w sprawie **ratyfikacji polsko-niemieckiego układu waloryzacyjnego**. W pierwszym czytaniu bez dyskusji odesłano do komisji cztery przedłożenia rządowe m. in. projekt ustawy o koncesjach na kolejach o znaczeniu miejscowym oraz projekt noweli do ustawy o opłacie stempłowej, poczem Izba przystąpiła do projektu noweli do **pragmatyki służbowej nauczycieli**.

Sprawozdawca poseł **Kornecki** wywodzi, że pragmatyka daje ministrowi prawo przenoszenia stałego nauczyciela dla dobra szkoły, skutkiem czego następuje **przeniesienie nauczycieli i dyrektorów z mowyw często politycznych**, wobec czego komisja oświatowa proponuje zmienić dotychczasowe przepisy. Odnośne postanowienie pragmatyki ma otrzynać charakter przepisów wyjątkowych i pozwolić na przeniesienie stałego nauczyciela tylko w razie, gdy wymaga tego **dobra szkoły**, w której nauczyciel ten pracuje. Wniosek o przeniesienie musi wyjść od kuratora, a minister ma wysłuchać **opinię specjalnej komisji rady szkolnej okręgowej**. Nauczycielowi przyznaje się prawo w razie takiego przeniesienia z urzędu **przejść na emeryturę**. Dalej postanawia się, że przeniesienie może nastąpić conajmniej na 2 miesiące przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego, ponieważ w wielu okręgach niema dotychczas rad szkolnych, przeto wprowadza się przepis, że w takim razie opinię o przeniesieniu nauczyciela ma wydawać komisja rady szkolnej okręgowej sąsiedniej. Oprócz tego komisja wnosi rezolucję, wzywającą rząd do zorganizowania jaknajrychlej rad szkolnych okręgowych i powiatowych tam, gdzie ich jeszcze niema.

Marszałek **Daszyński** zwrócił uwagę posłowi **Morawskiemu**, że na tym punkcie poglądy w Polsce są bardzo rozmaite, zwłaszcza co do ostatniego czasu walk o niepodległość. Następnie oświadczył: Nie chcę wymieniać nazwisk tych, którzy **brali ordery od obcych** i którzy szli poświęcić pamięć największym gwałciicielom naszej wolności.

Słowa te wywołały **wielką wrzawę na ławach BB**.

Poseł **Piasecki** (BB) oświadczył: Wielki skandal, ażeby marszałek tak mówił — **klasowy marszałek**.

Dały się słyszeć głosy: To jest niesłychane! Marszałek przywołał posła **Piaseckiego** do porządku. Poseł **Piasecki** protestuje dalej. Wówczas marszałek przywołuje go **poraz drugi do porządku**, a następnie z zapisaniem do protokołu, grożąc wydaleniem z posiedzenia. Poseł **Morawski** tymczasem przemawia pod adresem marszałka **Daszyńskiego**: Wypraszam sobie, aby pan tak mówił to niebywałe wystąpienie! A gdy poseł **Piasecki** zaprotestował dalej, **marszałek wydalil go na jedno posiedzenie z Izby**. Wówczas posłowie **Morawski, Kozłowski** i **Podoski** (BB) domagali się również wykluczenia, solidaryzując się z posłem **Piaseckim**. Poseł **Piasecki**, opuszczając salę, wołał: Szanuję ład w Izbie, wobec czego posiedzenie opuszczam. **Protestuję przeciw insynuacjom marszałka**.

całemu przyznaje się prawo w razie takiego przeniesienia z urzędu **przejść na emeryturę**. Dalej postanawia się, że przeniesienie może nastąpić conajmniej na 2 miesiące przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego, ponieważ w wielu okręgach niema dotychczas rad szkolnych, przeto wprowadza się przepis, że w takim razie opinię o przeniesieniu nauczyciela ma wydawać komisja rady szkolnej okręgowej sąsiedniej. Oprócz tego komisja wnosi rezolucję, wzywającą rząd do zorganizowania jaknajrychlej rad szkolnych okręgowych i powiatowych tam, gdzie ich jeszcze niema.

Poseł **Stypiński** (BB) oświadcza, że przepisy obecne najbardziej są atakowane przez te właśnie czynniki, które swego czasu najgorliwiej obstawały przy utrzymaniu przepisów o przenoszeniu nauczycieli dla dobra szkoły. W ustawie obecnej mamy możliwość przenoszenia nauczycieli na podstawie wyroku komisji dyscyplinarnej i z urzędu. Już to samo wykazuje, że przeniesienie z urzędu niema w sobie charakteru zarządzenia karnego. Mówca uważa za słuszną propozycję, aby opinię wydawała specjalna komisja rady okręgowej, wzgl. sąsiedniej rady okręgowej.

Nowa wyprawa myśliwska księcia Walji.

Następca tronu angielskiego odbywa obecnie podróż w celach łowieckich po Afryce Centralnej. Jakkolwiek warunki terenowe przedstawiają wielkie trudności w przebywaniu dżungli i piasków pustyni, to mimo to wyprawa została tak zorganizowana, że ks. **Walji** nie odczuwa bynajmniej jakichkolwiek niewygód. Do wyprawy dodano bowiem dwa wozy sześciokołowe trzyosiowe najnowszej typu oczywiście angielskiej fabryki **MORRIS COMMERCIAL**, z których pierwszy przeznaczony jest do podróży dla ks. **Walji** i jego otoczenia, drugi zaś został zaopatrzony w przedział jadalny, kuchnię, oraz łazienkę. Woda nagrzewana jest przez gazy wydechowe.

Podobne sześciokołowce **Morris Commercial** wytknęły drogę poprzez pustynię **Kalahari** i przebyły Afrykę od **Kairu** do **Przylądka Dobrej Nadziei**. (5090)

— **Ważne dla pp. rezerwistów**. Jak wiadomo, od dnia 15 października do 15 grudnia winni się byli stawić rezerwiści na zebrania kontrolne. Obowiązek dotyczył tych wojskowych, którzy zostali zawezwani do zebrań przez publiczne ogłoszenie. Wielu rezerwistów nie stawilo się, co pociąganie za sobą **bardzo przykre konsekwencje**. Kto nie był — niech się natychmiast sam zgłosi.

Zmieniony pakt Ligi Narodów zabrania wojny bezwzględnie.

Genewa, 28. 2. (PAT) Komisja 11-tu przyjęła dziś nowy tekst 12-go artykułu paktu **Ligi Narodów** w nowym brzmieniu, według którego zupełnie zostaje zniesiona wojna jako środek do likwidacji międzynarodowych sporów oraz zostaje zalecone zastosowanie środka pokojowego dla likwidacji wzmiankowanych sporów.

Wrażenia sejmowe.

Daszyński znowu się zagalopował. **Nauczyciele** mają najlepszych obrońców. (Telefonom od własnego korespondenta).

Warszawa, 1. 3. Wczorajszy dzień w Sejmie był stosunkowo spokojny. Przed południem pracowały różne komisje, zaś od 16—2,30 trwało plenarne posiedzenie Sejmu. Opozycja sejmowa zajęła stanowisko w sprawie ostatnich wystąpień klubu B. B. na terenie Sejmu i w komisji wojskowej. Obrońcami zgody społecznej by'i — proszę się nie śmiać — socjaliści! Socjaliści i endecy rozsiewają plotki, że grupa pułkowników w klubie B. B. dąży do tego, ażeby okazało się koniecznością rozwiązanie Sejmu. Przeciwstawia się temu bardzo energicznie premier **Bartel** wskazując na sytuację gospodarczą i konieczność reformy konstytucji. Najbardziej decydującą rzeczą będzie jak potoczą się prace w komisji konstytucyjnej i czy będzie możliwość osiągnięcia porozumienia co do rewizji Konstytucji. W tej chwili komisja prowadzi dyskusję szczegółową, nad poszczególnymi artykułami Konstytucji. Poglądy są dość rozbieżne, ale dyskusja odbywa się w tonie rzeczowym.

Pozatem najgłośniejszym momentem wczorajszego posiedzenia był zażarcie pomiędzy **Daszyńskim** a przedstawicielami sfer **ziemiańskich** z klubu B. B., do których przylączyli się także ziemianie z Klubu Narodowego. Marszałek **Daszyński** w odpowiedzi na oświadczenie posła **Morawskiego** z B. B., który wystąpił przeciwko wywodom posła **Stańczyka** na poprzednim posiedzeniu zwróconemu przeciw **ziemiaństwu** a zarzucając **ziemianom służalczość wobec zaborców** wywołało bardzo niekorzystne wrażenie, gdyż było zupełnie nieoparte na faktach i zarzutach zbyt ogólnikowych, potępiających całą warstwę **ziemiańską**. Mówiono nawet, że z tego powodu **wicemarszałek Czetwertyński** z Klubu Narodowego nosi się z zamiarem złożenia tej godności. Ostatecznie skończyło się na złożeniu deklaracji ze strony klubu narodowego oraz na oświadczeniu marszałka **Daszyńskiego**, który starał się **złagodzić wrażenie swych słów**.

Całe posiedzenie wypełnił tylko jeden punkt porządku dziennego, który dotyczył zmiany pragmatyki nauczycielskiej. W Sejmie zawsze się tak dzieje, że gdy jedna sprawa nauczycielska znajdzie się na porządku obrad, wówczas otwierają upusty wymowy niezwykle liczni przedstawiciele tego zawodu we wszystkich ugrupowaniach. Wczoraj występowali nauczyciele w tej sprawie przez cztery godziny. Na końcu nowelę uchwalono. Chodzi o **utrudnienie dowolnego przenoszenia nauczycieli**, które odbywają się często ze względów politycznych.

Wszystkie inne sprawy musiano odłożyć do następnego posiedzenia, które odbędzie się dopiero w przyszły czwartek.

— **Obwodowe Biuro Funduszu Bezrobocia** w Bydgoszczy mieści się od 24 lutego rb. przy ul. Jagiellońskiej nr. 56 i posiadać będzie aparat telefoniczny nr. 20-75.

Dotychczasowy aparat nr 606 zatrzymuje Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy.

Ostatnie chwile!

Już dnia 6 marca rozpoczyna się bogate 30 dniowe ciągnięcie 5-ej klasy 20-ej Loterii Państwowej, w której z łatwością wygrac można kolosalne sumy, sięgające do setek tysięcy złotych, **gdz' co drugi numer wygrać musi**. Suma 85 000 wygranych losów tej jednej tylko klasy wynosi 28 000 000 złotych, przy czem na jeden los wygrać można aż **750 000 złotych**. **Ostatnie chwile nie wolno zlekceważyć**. W każdym domu powinien znajdować się los klasy 5-ej. Cena 1/4 losu 50 złotych. Ewentualna strata 50 złotych nikogo nie zrukuje, natomiast kolosalne wygrane, jakie osiągnąć łatwo za 50 złotych każdego z nas uszczęśliwić mogą. Dla własnego więc dobra dla dobra swoich najbliższych przestańmy się wahać i spieszmy po los klasy 5-ej **do najszczęśliwszej kolektury „Uśmiech Fortuny” Bydgoszcz, Pomorska 1**, w której to kolekturze niejedyn i niejednokrotnie Gracze się zzbogacili. **Ostatnie chwile, nie wolno zwiekać**.

PROGRAMY RADJOFONICZNE.

NIEDZIELA, 2 MARCA.

- 18,50: Poznań. Koncert firmy „Radio-Elektor”.
 - 19,15: Kłauw. Audycja L. mawałowa.
 - 19,25: Warszawa. „Feljton p. t. „Nabatma Gandhi — nasz przywódca”, wygł. p. Raj Behari Lal Hathur.
 - 19,30: Budapeszt. „Złoto Renu”, Wagnera.
 - 19,30: Genberb. „Zemsta na Ciperza”.
 - 20,15: Warszawa. Koncert narodowościowy czeski.
 - 21,00: Bukareszt. Wieczór czechosłowacki.
 - 21,02: Rzym. „Cavaleria rusticana”.
 - 23,00: Katowice. Muzyka taneczna.
- PONIEDZIELA, 3 MARCA.
- 18,30: Wiedeń. „Walkirie”, op. Wagnera.
 - 19,40: Sztokholm. „Mesjarz”, oratorium Händla.
 - 20,00: Monachjum. „Der Tanz ins Glück”, op. w 3 aktach Stolza.
 - 24,00: Wilno. Muzyka taneczna.

Komunalna Kasa Oszczędności miasta Bydgoszczy

ul. Marszałka Focha 69

przyjmuje wkłady począwszy od 1.— zł.

i oprocentowuje

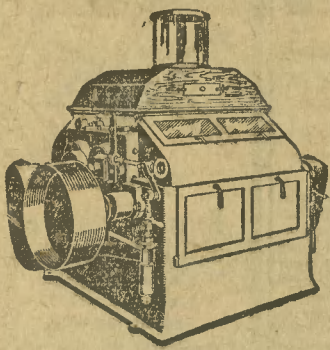
Wkłady za wypowiedzeniem dziennym:	7%
” ” ” miesięcznym:	9%
” ” ” kwartalnym:	10%

Wkłady są wolne od podatku od kapitałów i reni.

Dla drobnych oszczędności wydaje Kasa skarbenki domowo.

Za wszelkie zobowiązania Kasy odpowiada miasto całym majątkiem.

WAŻNE DLA PP. MIŁNARZY!

NAJWIĘKSZA W KRAJU
FABRYKA MASZYN
I URZĄDZEN MIŁNICKICH

pod firmą:

ZAKŁADY PRZEMYSŁOWE

Imz. Fr. PAŁASZEWSKI Sp. Akc.

Łódź, ul. Zakątna nr. 39. Tel. 131-11.

Posiada na składzie i dostarcza:

POSTAWY WALCOWE pojedyncze i podwójne
ODSIEWACZE PŁASKIE (plansychtry) 2, 3, 4, 5 i 6-cio działowe
LUSZCZARKI, FILTRY, TARARY, TRYJERY
ELEWATORY, APARATY MAGNETYCZNE
WAGI AUTOMATYCZNE, maszyny do pakowania mąki i do czyszczenia kaszek pszennych.

TURBINY FRANCIS'a

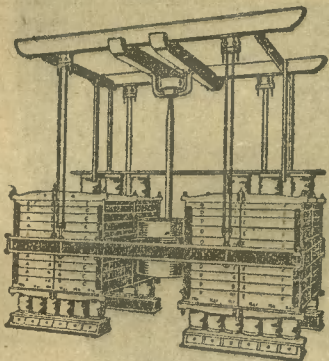
Gaza jedwabna marki „Dufour”.
Wszelkie przyrządy i artykuły młynarskie.

Z zapytaniami prosimy zwracać się do naszego przedstawiciela

p. Zygmunta Wińskiego

Bydgoszcz, ul. Grodzka 17, róg Mostowej.

4005

Bawić można się, a przytem oszczędzać!!

Karnawał Kabaret Teatr Jazzband

Wszystko masz w domu!

Kupno pierwszorzędno kompletu radio-instalacji Philipsa teraz dostępne każdemu na raty po 35 złotych miesięcznie przy wpłacie 50 złotych. Szczegóły u firmy

„Radjofonox” Król. Jadwigi 9
Telefon nr. 2101. 1528

PROTEZY DĄKIŃNOG, PRZYRZĄDY CHOD-
UKATWIĄJĄCE, KURJE ROZJAWIANE, ISTALACJE
LORNETY ORTOPEDYCZNE, BANDAŻE
PRZEPUKLINOWE, PASY BRZUSIŚNE NA
OPRĄŻCZENIE - POOPERACYJNE, NA
NERWE, APARATY NA ŻĄPAŁNE STANY
STAWÓW, PODESZEWKI POD PŁĄTKI
STOPY. WYKONYWA

**ZAKŁAD ORTOPEDYCZNY
MIECZYŚLAW KICINSKI**
PRAKTYKA W ZAWOZIE OD 1093

BYDGOSZCZ - POWORSKA 15 RÓG ŚNIADECKICH

MAŁE URZĄDZENIA CHŁODNICZE

Nie wymagają „GLACIA” Najwyższa
zadnego dozoru „GLACIA” pewność ruchu

Żądacie bezpłatnych ofert z Centrali-
Stocznia Gdańska - Gdańsk
Werftgasse 4, lub też z biur filjalnych

Warszawa, ul. Jasna 11, tel. 99-18
Lwów, ul. Podleskiego 7, tel. 48-88
Poznań, ul. Słowackiego 18, t. 77-85
Równe, ul. J. Piłsudskiego 7, t. 3-07
Łódź, ul. Traugutta 9, tel. 141-83

Kraków, ul. Wiślna 12, tel. 30-49
Katowice, ul. Wita Stwosza 3,
tel. 27-10
Lublin, Krak.-Przedm. 56, tel. 9-52
Wilno, ul. Jagiellońska 9, tel. 8-84

Poważna Spółka Akcyjna
poszukuje natychmiast 2 słoneczne większe
ubikacje na biura.

Reflektuje się przy ubikacje na głównej ulicy
w centrum miasta, nie wyżej jak drugie piętro.
Wyczerpujące oferty upraszamy składać pod
„Dyrekcja” w Biurze Ogłoszeń „Par” Bydgoszcz
Dworcowa 72. (5005

Cennik

nasion
przyborów
ogrodniczych
wysyłamy bezpłatnie
i franco 4906

**J. Marciniak
i Synowie
Poznań**
ul. Pocztowa 29
Tel. 32-02.
Adres telegr. Nasiona.

Sery
Trapiistów
Tyliński
Limburski
Romadour
Edamski
wyrobu Szkoły Mleczarskiej
Włp. Izby Rolniczej
poleca hurtownie
Mleczarnia i Zakłady
Roln. Przem.
WRZEŚNIA
Sp. z ogr. odp.

Mieszkania
słonecznego 3-5 pokoi z
wszelkimi wygodaami, naj-
chętniej w wili lub w do-
mu w okolicy ul. Mickie-
wicza, Pacerewskiego itp.
zaraz lub później poszuku-
ję. Of. upraszam do filij Dz.
Bydg. pod „M. 8-5” (P2248

CITROËN

w Polsce

Założone ostatnio w Warszawie własne Zakłady Citroën
są już w pełnym biegu.

Wprowadzenie częściowej produkcji w Polsce pozwala na
ZNACZNE OBNIŻENIE CEN
DOGODNE WARUNKI SPŁATY
WZOROWĄ OBSŁUGĘ
DOSTOSOWANIE DO WYMAGAŃ
MIEJSCOWYCH

(5212)

Samochody Citroën są:
NAJDOSKONALSZE ZA NAJNIŻSZĄ CENĘ

Polskie Towarzystwo
Samochodów Citroën
Sp. z o. o.
w Warszawie.

Przedstawicielstwo
w Bydgoszczy:
Towarzystwo Sprzedaży Samo-
chodów Sp. z o. o. - Gdańska 152

Wielki wybór
PIANIN

w doskonałym gatunku poleca
B. Sommerfeld
Największa w Polsce fabryka pianin
BYDGOSZCZ
ul. Śniadeckich 56 - tel. 883 i 458
Filija: **GRUZIADZ, ulica Grobliowa 4**
Dostawca Państw. Konserwatorium
Muzycznego w Katowicach 28075

Potwierdzając odbiór pianina uważam so-
bie za miły obowiązek W.Panu podzięko-
wać jaknajserdeczniej za ten pierwszorzę-
dny instrument. Pianino to odznacza się
pięknym śpiewnym tonem i bardzo przy-
jemną grą, tak że jeszcze raz podkreślam
swoje zupełne zadowolenie.

Otto Wynen
Profesor muzyki, Katowice.

Żelazo, blachę, gwoździe,
osie i buksy do wozów
odkładnie, lemieszce
podkowy
śruby i nity (23397)
poleca po przystępnych cenach
Fa. JULJ. MUSOLFF
Tow. z ogr. poręka
ul. Gdańska 6 BYDGOSZCZ Tel. 26 i 1650

M. Herzke dawn. F. Wodtke
ul. Gdańska 131/2
Tel. 15. Tel. 16.

Transport mebli (5204)
Ekspedycja
Przechowywanie

Transport mebli w kraju i zagranicą w mo-
dnych patentowanych wozach meblowych.

Bacność! Praktyczne nowości!
Najnowszy aparat do cerowania
pończoch, skarpet, ubrań, bielizny itd. 6 letnie dziecko
może tym aparatem cerować. Cena zł. 3.50 z pouczeniem
Maszynka samoleżąca,
która mnoży, dzieli itd. momentalnie bez łamania
głowy. Praktyczna rzecz dla każdego. Cena zł. 2.00
Ostatnia nowość! Żywe lustro. Wzbudza śmiech
do rozpuku, można nosić w torebce, lub w kieszonce
kamizelki. Cena zł. 1.60.
Kto zamówi te trzy przedmioty, otrzyma bezpłatnie
praktyczny aparat, potrzebny dla każdej pani.
Wysyłka franco za poprzedni nadaniem należ-
ności lub pobraniem poczt. 1 zł więcej. 4661
Biuro Handlowe Walenty Kossmann, Poznań, ul. Fredry nr. 6.
Zastępcy i odsprzedawcy poszukiwani.

„PETOW” Polskie Towarzystwo Węglowe z o. p.
Bydgoszcz, ul. Krasieńskiego 14 parter. — Tel. 321.

dostarcza **Węgiel i Koks** górnośląski
wagonowo I-iej jakości

dla przemysłu, rolnictwa i opału domowego
z reprezentowanych Polskich Kopalń Skarbowych
Król, Bielszowice i Knurów

Dostarczamy detalicznie: węgiel, koks i drzewo
w każdej ilości z dostawą w dom (7658
ze składnicy: **Ractawicka 14, tel. 378**

Trzciny tegorocznej, pierwszorzędnej
ca. 250 kop
franko stacja załadowania, ma natychmiast do oddania
Majątność Czeszewo
pow. wągrowiecki 5063
stacja kolejowa Gołańcz lub Wapno.

